

Tirsdag den 7. februar 2017 (D)

1

56. møde

Tirsdag den 7. februar 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 14 [afstemning]:

Forespørgsel til sundhedsministeren om konsekvenser af produktivitetskrav til offentlige sygehuse.

Af Peder Hvelplund (EL) m.fl.

(Anmeldelse 06.12.2016. Fremme 08.12.2016. Forhandling 03.02.2017. Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT). Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Flemming Møller Mortensen (S), Liselott Blixt (DF), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF)).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 18 [afstemning]:

Forespørgsel til sundhedsministeren om tilstanden i sygehusvæsenet. Af Liselott Blixt (DF) $\,$ m.fl.

(Anmeldelse 13.12.2016. Fremme 15.12.2016. Forhandling 03.02.2017. Forslag til vedtagelse nr. V 34 af Liselott Blixt (DF), Flemming Møller Mortensen (S), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT)).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 19 [afstemning]:

Forespørgsel til sundhedsministeren om indlæggelse af psykisk syge. Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.12.2016. Fremme 15.12.2016. Forhandling 03.02.2017. Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Liselott Blixt (DF), Yildiz Akdogan (S), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT)).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Trepartsaftale på Beskæftigelsesministeriets område om uddannelsesløft, voksenlærlingeordningen og 6 ugers jobrettet uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen). (Fremsættelse 14.12.2016. 1. behandling 12.01.2017. Betænkning 01.02.2017).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. (Forhøjelse af bundskatten og det skrå skatteloft og reduktion af den grønne check til finansiering af afskaffelsen af PSO-afgiften m.v.). Af skatteministeren (Karsten Lauritzen).

(Fremsættelse 14.12.2016. 1. behandling 24.01.2017. Betænkning 02.02.2017).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om indkvartering af mindreårige asvlansøgere.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl. (Fremsættelse 15.12.2016).

7) Forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til udlændinge- og integrationsministeren om antal beboere i Brøndby Strand med indvandrerbaggrund.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 14.12.2016. Fremme 16.12.2016).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende brev:

Efter statsministerens indstilling er det ved kongelig resolution af 31. januar 2017 bestemt, at ledelsen af de under Sundheds- og Ældreministeriet hørende forretninger, der henhører under sundhedsministeren, fra og med den 20. februar 2017 og indtil videre må blive overdraget til ministeren for ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde.

Meddelelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. nedenfor).

[»Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 31. januar 2017 bestemt,

at ledelsen af de under Sundheds- og Ældreministeriet hørende forretninger, der henhører under sundhedsministeren, fra og med den 20. februar 2017 og indtil videre må blive overdraget til ministeren for ligestilling og ministeren for nordisk samarbejde.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen/ Christian Hesthaven«].

I dag er der følgende anmeldelser:

Peter Kofod Poulsen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 65 (Forslag til folketingsbeslutning om offentliggørelse af indsamlede overvågningsbilleder).

Jacob Mark (SF) og Kirsten Normann Andersen (SF):

Beslutningsforslag nr. B 66 (Forslag til folketingsbeslutning om en særlig indsats for at øge valgdeltagelsen blandt unge ved kommunalvalget i 2017).

Karsten Hønge (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 67 (Forslag til folketingsbeslutning om bedre vilkår for børn i underholdningsbranchen).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 14 [afstemning]: Forespørgsel til sundhedsministeren om konsekvenser af produktivitetskrav til offentlige sygehuse.

Af Peder Hvelplund (EL) m.fl.

(Anmeldelse 06.12.2016. Fremme 08.12.2016. Forhandling 03.02.2017. Forslag til vedtagelse nr. V 32 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT). Forslag til vedtagelse nr. V 33 af Flemming Møller Mortensen (S), Liselott Blixt (DF), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF)).

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 33 af Flemming Møller Mortensen (S), Liselott Blixt (DF), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF), og der kan stemmes.

Afstemningen er slut.

For stemte 90 (S, DF, V, LA, RV og KF), imod stemte 15 (EL og ALT), hverken for eller imod stemte 4 (SF).

Forslag til vedtagelse nr. V 33 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 32 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 18 [afstemning]: Forespørgsel til sundhedsministeren om tilstanden i sygehusvæsenet.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.12.2016. Fremme 15.12.2016. Forhandling 03.02.2017. Forslag til vedtagelse nr. V 34 af Liselott Blixt (DF), Flemming Møller Mortensen (S), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT)).

Kl. 13:03

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 34 af Liselott Blixt (DF), Flemming Møller Mortensen (S), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF), og der kan stemmes.

Afstemningen er slut.

For stemte 90 (S, DF, V, LA, RV og KF), imod stemte 19 (EL, ALT og SF), [hverken for eller imod stemte 0].

Forslag til vedtagelse nr. V 34 vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 35 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 19 [afstemning]: Forespørgsel til sundhedsministeren om indlæggelse af psykisk syge.

Af Liselott Blixt (DF) m.fl.

(Anmeldelse 13.12.2016. Fremme 15.12.2016. Forhandling 03.02.2017. Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Liselott Blixt (DF), Yildiz Akdogan (S), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT)).

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 36 af Liselott Blixt (DF), Yildiz Akdogan (S), Jane Heitmann (V), May-Britt Kattrup (LA), Lotte Rod (RV) og Brigitte Klintskov Jerkel (KF).

Afstemningen er slut.

For stemte 90 (S, DF, V, LA, RV og KF), imod stemte 19 (EL, ALT og SF), [hverken for eller imod stemte 0].

Forslag til vedtagelse nr. V 36 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 37 af Peder Hvelplund (EL) og Pernille Schnoor (ALT) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Trepartsaftale på Beskæftigelsesministeriets område om uddannelsesløft, voksenlærlingeordningen og 6 ugers jobrettet uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen). (Fremsættelse 14.12.2016. 1. behandling 12.01.2017. Betænkning 01.02.2017).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), tiltrådt af et mindretal (ALT).

Afstemningen er slut.

For stemte 15 (EL og ALT), imod stemte 89 (S, DF, V, LA, RV og KF), hverken for eller imod stemte 4 (SF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 2 og 3, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 er et mindretal (EL), tiltrådt af et mindretal (ALT).

Afstemningen er slut.

For stemte 15 (EL og ALT), imod stemte 88 (S, DF, V, LA, RV og KF), hverken for eller imod stemte 4 (SF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 5, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven og lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. (Forhøjelse af bundskatten og det skrå skatteloft og reduktion af den grønne check til finansiering af afskaffelsen af PSO-afgiften m.v.).

Af skatteministeren (Karsten Lauritzen).

(Fremsættelse 14.12.2016. 1. behandling 24.01.2017. Betænkning 02.02.2017).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om indkvartering af mindreårige asylansøgere.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl. (Fremsættelse 15.12.2016).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet.

Jeg venter altså lige et øjeblik på, at der bliver ro. Man skal have respekt for ministeren, der først skal på talerstolen. Så skal der være ro i salen. Det gælder i øvrigt også, når ordførerne skal til.

Værsgo til udlændinge- og integrationsministeren.

Kl. 13:08

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Forslagsstillerne bag B 38 ønsker at pålægge regeringen at sikre, at ingen mindreårige asylansøgere indkvarteres med en eventuel ægtefælle eller samlever. Lad mig indlede med at gøre min grundlæggende holdning, som jeg ikke tror kommer bag på nogen som helst, fuldstændig klar. Jeg mener, at det er helt uacceptabelt, hvis en person er tvunget eller presset ind i et ægteskab eller samlivsforhold. Det gælder selvsagt også asylansøgere under 18 år. Jeg mener, at vi har en pligt til at værne om de unge – det er typisk piger – og deres frie valg og ret til selvbestemmelse. Derfor støtter jeg også tanken bag beslutningsforslaget. Som sagt tror jeg ikke, der er nogen, der er i tvivl om det.

Det er netop disse hensyn, som gør, at jeg selv tog initiativ til at gøre noget ved problemet, straks efter at jeg blev opmærksom på de konkrete sager, der blev rejst. Ordningen indebærer som bekendt, at mindreårige asylansøgere som udgangspunkt ikke kan indkvarteres sammen med en ægtefælle eller samlever på asylcentrene. Som jeg ved en række lejligheder har oplyst Folketinget om, skal der i særli-

Kl. 13:13

ge tilfælde gøres undtagelse fra udgangspunktet om separat indkvartering af mindreårige og deres ældre ægtefæller eller samlevere, selvfølgelig forudsat at ingen af parterne er under 15 år. I disse tilfælde gøres der aldrig undtagelser. Undtagelsesmuligheden skyldes, at ordningen skal administreres i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention om retten til respekt for bl.a. familieliv og FN's børnekonvention. Der skal altså være en undtagelsesmulighed for at tage hensyn til de særlige tilfælde, der måtte være.

Der skal f.eks. gøres en undtagelse, hvis der er tale om et par på henholdsvis 17 og 19 år i tilfælde, hvor der ikke foreligger tvang. Ligeledes skal der gøres undtagelse, hvis danske myndigheder har meddelt parret dispensation til at indgå ægteskab i Danmark. Det er altså det, vi kalder for kongebrev. Når det er sagt, vil jeg understrege, at ordningen har betydet, at der i vidt omfang faktisk sikres adskillelse af mindreårige ægtefæller eller samlevende på asylcentre og i hvert fald i en periode ved ankomsten her til landet, som dermed sikrer de unge et pusterum. Par med stor aldersforskel vil f.eks. som det helt klare udgangspunkt ikke kunne indkvarteres sammen.

Som det vel er mange bekendt, har Folketingets Ombudsmand i går offentliggjort et udkast til sin redegørelse i den her sag. Ombudsmanden vurderer, i sin instruks fra den 10. februar sidste år:

»... efter sit indhold var ulovlig, og at den samtidig medførte en betydelig risiko for, at der blev truffet forkerte afgørelser i konkrete sager om adskilt indkvartering.«

Sammenfattende finder Ombudsmanden altså fremgangsmåden i sagen særdeles kritisabel. Det er klart, at jeg tager Ombudsmandens kritik til efterretning. Jeg noterer mig så også samtidig, at Ombudsmanden lægger til grund:

»... at det ikke var ministeriets samlede intention at pålægge Udlændingestyrelsen at iværksætte en ulovlig praksis.«

Det bringer mig frem til min konklusion vedrørende regeringens holdning til beslutningsforslaget. Det fremsatte beslutningsforslag pålægger som nævnt regeringen at etablere en retstilstand, hvorefter ingen mindreårige asylansøgere indkvarteres med en eventuel ægtefælle eller samlever. Det er vurderingen, at det vil være i klar modstrid med Danmarks internationale forpligtelser at etablere en sådan retstilstand, hvor der netop ikke er en kattelem, og det er derfor regeringens opfattelse, at Danmark skal overholde sine forpligtelser. Det har vi også tidligere sagt at vi vil.

Dermed kan vi ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Kl. 13:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:13

Pernille Bendixen (DF):

Mange tak for det. Først tak til ministeren for den fine tale. I konventioner har man normalt en paragraf eller et punkt i konventionen, der hedder, at hvis det strider imod ordre public, altså her imod dansk sædelighed og, hvad kan man sige, dansk lov og orden i det hele taget, så har man ret til at undsige at indfri konventionen. Kan vi ikke i det her tilfælde sige, at når man ikke kan blive gift, medmindre man er 18 år, så kommer det ind under begrebet ordre public og strider altså imod dansk sædelighed?

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det er vurderingen, at det kan man ikke. Men nu har jeg forstået, at der også bliver skrevet en beretning efterfølgende, når vi har diskuteret beslutningsforslaget her, og så er det jo noget af det, man kan rejse i den forbindelse. Men det er vurderingen, at det ikke er muligt.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Pernille Bendixen.

Kl. 13:14

Pernille Bendixen (DF):

Er der mulighed for, at man kan få skrevet ind, at vi i Danmark vurderer, at det strider imod ordre public? Det kan vi vel sådan set selv som danske lovgivere definere.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:14

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Altså, umiddelbart er vurderingen, at vi er gået til kanten og jo endda også en tåspids over kanten – i hvert fald efter Ombudsmandens vurdering. Så mit svar vil være nej. Men det er et spørgsmål, som Dansk Folkeparti selvfølgelig er hjertelig velkommen til at rejse, og så vil man også få et juridisk svar på det.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:14

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det er jo sådan, at vi er så godt stillet her i Folketinget, at vi kan lave juraen, og det er en fordel som lovgiver. Så hvis man vedtager Dansk Folkepartis beslutningsforslag, skal der komme en lovgivning, som så at sige udmønter beslutningsforslaget, og så vil det jo være lovgivning. Så vil det være hævet over enhver tvivl, hvorvidt det er lovligt eller ulovligt. Man kunne også finde andre metoder til at håndtere det. Derfor vil jeg egentlig spørge, hvorfor regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget, hvis det rent faktisk er sådan, at regeringen har den opfattelse, at det ikke skal være muligt for barnebrude at bo sammen med deres ægtefælle, hvis personen over 18 år.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:15

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Som jeg afsluttede med at sige, har vi hele tiden fra regeringens side sagt, at vi vil leve op til de internationale konventioner, som vi selv har skrevet under på, i hvert fald indtil de internationale konventioner om muligt vil blive ændret. Og i og med at det her er noget af det, vi tidligere har sagt ja til, føler vi os selvfølgelig forpligtet til at arbejde inden for de rammer.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:15 Kl. 13:18

Martin Henriksen (DF):

Der står jo i den europæiske menneskerettighedskonvention, at der er ret til familieliv, og det skal man så respektere, altså det skal nationalstaterne respektere. Men der står jo også, at man kan fravige det, hvis det sker af hensyn til sædeligheden, som fru Pernille Bendixen var inde på, eller hvis det er i overensstemmelse med landets lovgivning. Så der er jo sådan set to henvisninger i artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, som faktisk er en kattelem, i forhold til at vi selv nationalt kan vedtage nogle regler, som gør, at man ikke kan bo sammen på et asylcenter, hvis den ene er barnebrud og den anden er over 18 år. Vil regeringen benytte sig af den kattelem? For den er der jo, også i konventionen.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:16

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Som jeg også nævnte i talen, er den juridiske vurdering af det her altså, at der ikke er mulighed for at benytte en kattelem i den her forbindelse.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:16

Christian Langballe (DF):

Der er noget, jeg ikke rigtig forstår rent principielt i den her problematik, og det er, at hvis et ægteskab med en barnebrud er illegitimt ifølge dansk lovgivning, er de personer jo ikke i familie, og så kan der heller ikke være nogen ret til et familieliv. Jeg synes bare, det er mærkeligt, at man ikke lige prøver at sætte sig ned og se på, hvad det er for nogle præmisser, der indgår i det, vi diskuterer.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:17

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan med sindsro sige, at jeg tror, at vi har været ude i alle hjørner i den her forbindelse. Det har vi selvfølgelig, fordi jeg også selv, og det har jeg også ofte gjort opmærksom på, er stærkt kritisk på det her felt og ønsker en meget restriktiv linje. Det er selvfølgelig også derfor, at der blev lagt en meget, meget restriktiv linje. Det har jeg så fået et – hvad hedder sådan noget? – hak i tuden eller klip i øret for i går af Ombudsmanden, og det må jeg så leve med.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:17

Christian Langballe (DF):

Ministeren er vel enig med mig i, at hvis der indgås ægteskab mellem mindreårige og det er illegitimt i Danmark, kan man da ikke påberåbe sig retten til familieliv, for så er man jo ikke i familie. Altså, jeg kunne godt tænke mig at se juraen i det, for jeg har en gang imellem en fornemmelse af, at bare der er nogen, der siger internationale forpligtelser, bukker og skraber man, og så accepterer man alt.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:18

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Det er jeg nu ikke helt enig med hr. Christian Langballe i. Men det, jeg kan sige, er, at det f.eks. kan være en 17-årig og en 19-årig, der helt frivilligt ønsker at bo sammen. Det kan jo være en af de undtagelser, der er.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så går vi videre til ordførerrækken med først hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Skal en 16-årig barnebrud kunne indkvarteres sammen med en voksen mand på et asylcenter? Selvfølgelig ikke – det siger al sund fornuft. Derfor er det heldigvis også blevet sådan, at barnet som hovedregel adskilles fra sin voksne ægtefælle, samlever. Barnebrude udgør heldigvis kun ganske få personer ud af de flere tusinde, der søger asyl i Danmark, men det gør ikke sagen ligegyldig. Der skal være orden i vores værdier i Danmark, også på asylcentrene. De vigtigste værdier, vi overhovedet har, er børnenes rettigheder, og derfor hilser vi egentlig dagens diskussion velkommen.

For sagen er jo den, at selv om regeringen sidste år udsendte en instruks om indkvartering af mindreårige asylansøgere, hvor budskabet var, at pigerne skulle adskilles fra de voksne mænd, så blev der med retningslinjerne senere på året understreget, at indkvarteringen alligevel kan foretages sammen, når helt særlige forhold taler for det. Udlændingeministeren fortalte på et samråd her i Folketinget, at det kun ville ske i meget, meget få tilfælde. Jeg har i fredags spurgt, hvor mange det drejer sig om, om overhovedet nogen, og nu kan jeg forstå, at det har drejet sig om seks tilfælde.

Som eksempler på de her særlige forhold har regeringen for 2 måneder siden i en gennemgang af Danmarks internationale forpligtigelser på området bl.a. nævnt tilfælde, hvor parret har børn og den mindreårige forælder på grund af f.eks. et handicap er klart afhængig af den myndige partners, altså mandens, pasning, pleje og bistand med hensyn til at drage omsorg for barnet, eller tilfælde, hvor fagpersoner vurderer, at krigstraumer i familien gør det nødvendigt med fælles indkvartering for at sikre den fortsatte forældreevne.

Jeg forstår godt, at der kan være sådan nogle særlige tilfælde, hvor barnebruden og den voksne mand skal bo tæt på hinanden af hensyn til deres fælles småbørn. I de sager har vi jo to børn og ikke kun et barn at tage hensyn til, altså både babyen og den nybagte mor, som stadig må betragtes som et barn. Men jeg forstår ikke, hvis barnebruden og den voksne mand skal bo på samme værelse; i de særlige tilfælde kan den voksne mand da bo et andet sted på asylcenteret, eller myndighederne kan sikre, at relationen til mor og barn foregår offentligt og uden tvang og overgreb. Den nyfødte kan have behov for kontakt til begge forældre, men vi skal også beskytte den mindreårige mor, der ikke skal føle sig presset til at sove sammen med en voksen mand.

Det er vores vurdering, at det her godt kan sikres inden for den nuværende lovgivning og de gældende konventioner, og vi ser derfor ikke nogen grund til at ændre lovgivningen. Hvis regeringen mener, at den her model ikke kan gennemføres inden for den gældende lovgivning, må de jo forklare Folketinget det, og så må vi tage stilling til det. Men indtil da vil vi afvise det her beslutningsforslag.

Formålet må være at sikre en praksis, hvor børn ikke sover sammen med voksne. Det ville være grotesk, hvis det skulle være bestemmelser i den europæiske menneskerettighedskonvention, og endnu mere grotesk, hvis det skulle være Børnekonventionen, der reelt skulle beskytte manden, der begår overgreb, og ikke barnet.

Så vil jeg som en afslutning sige til de 17-årige flygtningepiger, der selv siger, at de hellere end gerne vil bo sammen med en voksen mand – vi har set en af dem i medierne:

Fint nok, men så må du vente, til du bliver 18 år; det går nok lige. Nu er du i sikkerhed for bomber, krig og forfølgelse, og det er vi selvfølgelig glade for, men vi håber så også, at du kan finde lidt tålmodighed og vise lidt respekt for de værdier, der findes hertillands, herunder særlig børnenes rettigheder. 18-årsfødselsdagen kommer inden længe, og så kan du kaste dig i armene på din ægtemand, hvis det er det, du vil.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:22

Martin Henriksen (DF):

Tak for ordførertalen. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet ikke vil støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Det er vi selvfølgelig ærgerlige over i Dansk Folkeparti. Men jeg vil høre, om Socialdemokratiet er indstillet på eventuelt at drøfte, om man kan lave en form for beretning i udvalget, sådan at man i hvert fald sætter nogle retningslinjer op for, hvad det er, vi mener der er acceptabelt for landets asylcentre. Og så må vi jo se, om vi i udvalget kan finde ud af, hvor snittet præcis skal ligge. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål tager udgangspunkt i, at jeg faktisk forstod det sådan – det var vel i den seneste åbningsdebat, da vi fik en, i gåseøjne, ny regering i Danmark – at det var fru Mette Frederiksens opfattelse, at det er fuldstændig tudetosset, som hr. Mattias Tesfaye også er inde på, hvis konventionerne forhindrer os i at passe på børnene.

Mener hr. Mattias Tesfaye så ikke, at vi i Folketinget bør lave en lovgivning, der klart og tydeligt slår fast, at det er lovgivningen her i huset og hensynet til barnet, der har førsteprioritet, og så må konventionerne komme i anden række?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:23

Mattias Tesfaye (S):

Tak for spørgsmålene. Til det første spørgsmål om, om vi er indstillet på at deltage i udvalgsdiskussioner og eventuelt skrive en beretning, vil jeg sige: Ja, det er vi altid indstillet på. Og det, jeg har sagt her i dag, er vores politik, og det vil selvfølgelig være vores udgangspunkt for sådan nogle diskussioner.

Til det andet spørgsmål om, hvad min partiformand, fru Mette Frederiksen, har sagt i forbindelse med en diskussion herinde – det har jeg selvfølgelig godt bemærket, og jeg tror også, forslagsstillerne har skrevet om det i beslutningsforslagets bemærkninger – vil jeg sige: Den praksis, som vi ønsker der skal herske på de danske asylcentre, er noget, som efter vores vurdering godt kan lade sig gøre inden for den gældende lovgivning og de gældende konventioner. Vi ser derfor ikke nogen grund til at ændre hverken lovgivningen eller konventionerne.

Men som jeg også sagde i min ordførertale: Hvis regeringen vurderer, at det ikke kan lade sig gøre at tilvejebringe den praksis, jeg har nævnt i min ordførertale, så må den fortælle Folketinget det, og så må vi tage diskussionen derfra.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:24

Martin Henriksen (DF):

Så skal jeg bare lige forstå det rigtigt – hr. Mattias Tesfaye var også inde på det i sin ordførertale. Er det Socialdemokratiets holdning, at hvis en person, som er under 18 år, er blevet gift med en person, der er over 18 år, så burde det slet ikke kunne lade sig gøre, at de bor sammen på de danske asylcentre? Eller er det Socialdemokratiets holdning, at det godt kan lade sig gøre i visse tilfælde? Er det sådan en nultolerancepolitik, eller er det en lidt mere tolerant politik?

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:24

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Vores holdning er, at de ikke skal kunne bo på værelse sammen. Men i de her ganske særlige tilfælde ser vi ikke noget problem i, at de f.eks. vil kunne bo på asylcenter sammen, og at spædbarnet derfor vil kunne bevare kontakten til sin far. Men myndighederne skal sikre, at de møder, der sker mellem den over 18-årige mand og den under 18-årige kvinde sker på en ordentlig måde, og at de ikke sover sammen. Sådan er vores holdning.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:25

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Jeg kunne forstå, at ordføreren havde spurgt ind til, hvor mange tilfælde der var, og havde så fået oplyst, at det drejede sig om seks tilfælde. Jeg tror, ordføreren sagde, at det jo af den grund ikke var væsentligt mindre. Med yngre børn er et tilfælde jo altid et tilfælde for meget, og så må man jo lidt definere, hvor Socialdemokratiets grænse går, både i forhold til antal, men også i forhold til at gradbøje loven, for nu har vi jo en lov, der klart siger over 18 år – punktum – der er ikke mere at snakke om.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:25

Mattias Tesfaye (S):

Jeg tror, at det vel efterhånden er omkring et år siden, at Metroxpress begyndte at skrive artikler om, at mindreårige bliver indkvarteret sammen med deres ægtefæller eller samlevende på danske asylcentre, og der skrev jeg på Facebook, at uanset om det drejer sig om 1 eller 100 eller 1.000 tilfælde, så synes jeg, det er alvorligt, for det handler ikke kun om det ene par, den ene mindreårige kvinde, pige og den anden mand over 18 år, det er jo også et signal, man sender til alle andre, der bor på asylcenteret.

Jeg synes, det er ret vigtigt, at vi bruger den asylansøgningsperiode til også at signalere, hvad de danske værdier er, så det bliver tydeligt, hvad det er for et land, de er kommet til, og derfor synes jeg, det er ret afgørende, at de danske værdier også er til stede på de danske asylcentre, og det er også derfor, jeg startede med i min tale at understrege, at jeg ikke synes, man skal negligere det her, uanset om det handler om 1, 10 eller 100 par.

Kl. 13:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Pernille Bendixen.

Kl. 13:26

Pernille Bendixen (DF):

Så er det jo selvfølgelig lidt ærgerligt, at man, når man gerne vil signalere danske værdier, så ikke vil gå hele vejen og trække en streg i sandet og markere ret hårdt, at sådan er det altså her.

I forhold til det her med, at det er frivilligt, og at der ikke er nogen tvang i forhold til de her ægteskaber, hvordan kan man så vide det med sikkerhed? Jeg har ikke hørt det. Jeg hører mange gange det her med, at det også er frivilligt, og at der ikke er tale om tvangsægteskab, men hvordan kan vi vide det?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 13:27

Mattias Tesfaye (S):

Til det første vil jeg sige, at jeg mener, vi signalerer danske værdier ved den politik, der er lagt frem her, for de danske værdier er, at vi beskytter børnene først og fremmest, og i det her tilfælde, hvor der er et ægtepar med et spædbarn, vil der være to børn i den her trekant, vi skulle tage hensyn til. Det gælder både den store pige, der er blevet gravid og har fået et barn, som vi selvfølgelig skal tage hensyn til, og som derfor ikke skal kunne sove under samme dyne som manden, men også spædbarnet. Og det er i den forbindelse, jeg siger, at hvis der er fagpersoner, der vurderer, at faren skal være i nærheden, vil jeg gerne tage hensyn til det.

Jeg nåede desværre ikke at svare på fru Pernille Bendixens sidste spørgsmål, men jeg håber, en anden ordfører kan gentage det.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger til hr. Mattias Tesfaye, og så er det hr. Jakob Engel-Schmidt, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Vi behandler et beslutningsforslag, B 38, der pålægger regeringen at indføre forbud mod, at mindreårige asylansøgere kan indkvarteres med deres ægtefæller eller samlevere. Det er regeringen sådan set enig i, vi deler intentionen. Som ministeren grundigt har redegjort for, implementerede man en instruks så beslutsomt, at Ombudsmanden i går har rettet en kritik af vores praksis.

Jeg skal beklage over for hr. Martin Henriksen, at det ofte bliver en skuffelse, når vi to mødes her i Folketingssalen, men jeg er bange for, at det ikke bliver meget bedre i dag, når det kommer til den her sag. Men det er såmænd ganske alvorligt.

Vi befinder os i et land, hvor jeg ikke kan forestille mig noget mere kulturelt naturstridigt end en ældre herre, der gifter sig med et barn. Det vil vi ikke acceptere. Det vil vi heller ikke acceptere på vores asylcentre eller for den sags skyld andre steder i samfundet. Kulturelt har det så også været sådan her i landet, at forelskede et 18-årigt menneske sig i andet menneske på 17 år, kunne man i gamle dage få det, man kaldte et kongebrev, hvis det blev vurderet, at intentionerne var ægte, og at der var kærlighed i forholdet og ingen tvang.

Det er Venstres holdning, at ankommer et menneske under 18 år, som er gift med et menneske over 18 år, til et dansk asylcenter, så skal parterne som udgangspunkt adskilles. Og det er kun i det særli-

ge tilfælde, hvor der er argumenter, der taler for, at det ikke skal være tilfældet, at de kan blive sammen. Jeg havde gerne set, og det havde mit parti også, at praksis i morgen ville være, som den var for en uge siden. Det lader sig desværre ikke gøre, jævnfør den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 18.

Jeg tror, der er mere end en – ministeren, mig selv og andre – der har spurgt i ministeriet, om der var mulighed for at stramme yderligere på det her område. Men som de fleste ved, og det ved forslagsstillerne også, er vi i en situation, hvor menneskerettighedskonventionen foreskriver, at der skal være en undtagelsesmulighed. Det kan man jo så mene om, hvad man vil, men det er vigtigt, synes jeg, at vi som land lever op til vores internationale forpligtelser, og der kan også godt – synes jeg og synes Venstre – være gode argumenter for, at en 18-årig mand kan få mulighed for at bo under samme asylcentertag som sin 17-årige kæreste eller hustru.

Når det er sagt, vil jeg gerne signalere på vegne af Venstre, at vi ser med meget stor alvor på området. Det tror jeg at jeg har gjort klart. Har Dansk Folkeparti nogen interesse i at arbejde videre med en beretning eller en redegørelse, er vi meget interesseret i det. Det håber jeg at vi efterfølgende kan finde ud af. Tak for ordet.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:31

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Altså konventionerne kan jo fortolkes, og ministeriets oprindelige fortolkning var sådan set på linje med Dansk Folkepartis fortolkning, nemlig at det godt kunne lade sig gøre inden for konventionerne. Og den fortolkning kunne man selvfølgelig vælge at fastholde fra ministeriets side.

Men man kunne også vælge andre metoder i forhold til at komme væk fra den fortolkning, som ligger på nuværende tidspunkt. Man kunne vedtage en lovgivning, og så vil det være sådan, at en lovgivning vedtaget med udgangspunkt i grundloven vejer tungere end konventionerne. Hvorfor vælger regeringen og Venstre ikke den fremgangsmåde, hvis det virkelig er noget, som man mener?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:31

Jakob Engel-Schmidt (V):

Som hr. Martin Henriksen måske ved, er jeg ikke uddannet jurist. Jeg er civiløkonom, og ønsker hr. Martin Henriksen en dag at starte en virksomhed, vil jeg meget gerne være behjælpelig dermed. Når der er ting, man ikke ved, spørger man folk, der er klogere end en selv, og det er det, jeg og resten af mit parti har gjort. Og den juridiske vurdering, landets dygtigste jurister er nået frem til, er, at det ikke kan lade sig gøre, og at vi er nødt til at overholde vores internationale forpligtelser.

Jeg håber, at jeg signalerer meget klart, at vi ikke vil acceptere barnebrude på landets asylcentre sammen med ældre herrer og mænd. Jeg synes også, at de data, der ligger til grund for diskussionen, viser, at det heller ikke forekommer. Derfor synes jeg også, det er vigtigt at understrege, at det, Dansk Folkeparti faktisk ønsker skal ske ude på landets asylcentre, sker i dag. Og det håber jeg trods alt Martin Henriksen vil finde en lille smule tilfredsstillelse i.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:32

Martin Henriksen (DF):

Jeg er helt med på, at hr. Jakob Engel-Schmidt ikke er jurist, men hr. Jakob Engel-Schmidt er lovgiver, og så kan hr. Jakob Engel-Schmidt jo være med til at lovgive. Og så kan juristerne i øvrigt fortolke den lovgivning, som hr. Jakob Engel-Schmidt er med til at vedtage.

Nu siger hr. Jakob Engel-Schmidt, at de dygtigste jurister i landet er nået frem til, hvordan det skal være. Men altså, jeg ud fra, at hr. Jakob Engel-Schmidt mener, at de dygtigste jurister sidder på regeringskontorerne, og de nåede jo oprindelig frem til, at det sådan set godt kunne lade sig gøre. Så mit spørgsmål var sådan set bare: Hvorfor vender man ikke tilbage til den oprindelige fortolkning? Det kunne man gøre ved at vedtage Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Men jeg kvitterer for, at Venstre gerne vil kigge på en beretning, og jeg håber så, det kan være med til, at man i hvert fald strammer det så meget op som overhovedet muligt. Så det var mere en kommentar end et spørgsmål.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:33

Jakob Engel-Schmidt (V):

Ja, og det ser jeg frem til. Jeg er sikker på, at vi sammen kan nå langt i forhold til en beretning. Jeg vil dog knytte den kommentar til hr. Martin Henriksens kommentar, at vi som politikere også er nødt til at respektere den institution, der hedder Ombudsmanden, og det er sådan set det, regeringen gør.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er ikke flere kommentarer... Jo. Det er så godt at trykke sig ind i god tid. Værsgo, hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:33

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Jeg synes, det er en rigtig dårlig undskyldning at sige, at man ikke er jurist, men civiløkonom, for vi bliver jo nødt til at tage stilling til de principielle aspekter, der er omkring en lovgivning og både forsvare den og også kritisere den, når det er tilfældet. Jeg synes, der er et stort problem i, at de præmisser, der indgår i det her, er, at den europæiske menneskerettighedskonventions ord får så stor vægt, og ikke kun den, men også fortolkningen af den, som jo går langt videre end selve teksten. Jeg mener ikke, at der ligger noget i selve grundteksten med hensyn til retten til et familieliv, der gør, at vi, når vi forbyder barnebrude, ikke også kan adskille, hvis det er det. Der er jo ikke noget familieskab, der kan gøres gældende, når man er mindreårig.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:34

Jakob Engel-Schmidt (V):

Hr. Christian Langballe har naturligvis en god pointe i, at man som medlem af Folketinget skal stille spørgsmål til de præmisser, der bliver opstillet, også for de mennesker, der vurderer lovgivningen. Det er det, vi har gjort, og da jeg nævnte mit argument og min kommentar før, var det ikke en grundlæggende argumentation for vores holdning; det var en konstatering af, at når man har behov for at vide, hvor langt man kan gå for at stramme lovgivningen, så er det jo vigtigt, at man – synes jeg – orienterer sig dygtigt. Den retstilstand,

Dansk Folkeparti ønsker skal eksistere på landets asylcentre, eksisterer med den nuværende lovgivning, og jeg ville være ganske utryg og få ondt i maven, hvis det var, at det modsatte var tilfældet. Jeg anerkender, og jeg mener faktisk, at den europæiske menneskerettighedskonvention på nogle områder bør moderniseres – det mener flere andre i mit parti også, og det er også Dansk Folkeparti bekendt – men så længe vi har tilsluttet os konventionen, bør vi også overholde de retningslinjer, den udstikker, og det samme gælder i øvrigt den ombudsmandsudtalelse, der forelå den anden dag.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:35

Christian Langballe (DF):

Jo, jo, men det er jeg også med på. Jeg tror, vi er meget kritiske i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention, og det tror jeg de fleste ved. Der, hvor jeg synes problemet kommer, er jo, at man altid siger, at vi går lige til konventionsgrænsen, men der er jo altså bare nogle, der går den anden vej og presser grænsen for, hvad konventionen kan betyde, den anden vej, også her i Folketinget, bl.a. på venstrefløjen, hvor man presser fortolkningerne helt ud i det absurde. Der mener jeg faktisk bare, at det, når vi har den her diskussion, er afgørende, at vi tager stilling til det principielle: Kan man overhovedet påberåbe sig retten til et familieliv, når et ægteskab mellem mindreårige er illegitimt?

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:36

Jakob Engel-Schmidt (V):

Som udgangspunkt synes jeg også, at det er et godt spørgsmål. Imidlertid har vi her i landet haft en årelang tradition for, at hr. Christian Langballe, hvis han var 18 år, kunne få et kongebrev til at gifte sig med sin hustru, hvis hun på daværende tidspunkt var 17 år. Med den undtagelsesmulighed, der er i den nuværende lovgivning – hver enkelt sag bliver vurderet individuelt, og der er meget stærke og kraftige skillelinjer for, om det overhovedet kan lade sig gøre – er jeg tryg ved den måde, man administrerer på. Så vil jeg i øvrigt sige til hr. Christian Langballe, er jeg fuldstændig deler den opfattelse af, at der findes medlemmer af det danske Folketing, der trækker den anden vej; det er jeg også kritisk over for, og det er mit parti i øvrigt også.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

 $Tak\ for\ det,\ og\ tak\ til\ ordføreren.\ Den\ næste\ ordfører\ er\ fru\ Johanne\ Schmidt-Nielsen,\ Enhedslisten.\ Værsgo.$

Kl. 13:37

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige, at fænomenet tvangsægteskab naturligvis er helt uacceptabelt, og det er, uanset om der er tale om børn eller voksne, som tvinges til at gifte sig imod deres vilje. Det er i øvrigt også en skærpende omstændighed, hvis der er tale om børn. Jeg kan imidlertid ikke se nogen fornuft i at skille alle par i asylsystemet ad, fordi den ene part er under 18 år.

Jeg er helt enig med bl.a. Røde Kors og Ombudsmanden i, at der er nødt til at være en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag. For jeg må sige, at jeg jo ikke nødvendigvis synes, at der er noget problem i, at en 17-årig og en 18-årig, som er kærester, og som måske oven i købet har et barn sammen, bor sammen. Røde Kors har

peget på, og det kan jeg da sådan set godt forstå, at det kan være meget voldsomt for en 17-årig og en 18-årig, som er kærester, som har et barn sammen, og som har været på flugt sammen, at blive skilt ad med tvang. Man må spørge: Hvad er formålet med at skille de to ad, hvis det er åbenlyst, at der ikke er nogen af dem, som er tvunget ind i det kæresteforhold?

Netop Ombudsmanden vil jeg gerne lige bruge et par ord på, for det udkast til redegørelse fra Folketingets Ombudsmand, som Folketinget modtog i går, mandag, synes jeg sådan set danner et udmærket og sagligt grundlag for dagens debat om det asylansøgerægtepar, hvor den ene af ægtefællerne eller kæresterne er under 18 år. I udkastet, som på grund af den behandling, der er af det her beslutningsforslag, endnu ikke er blevet til en egentlig redegørelse, slår Ombudsmanden fast, at han finder Udlændinge- og Integrationsministeriets eller ministerens håndtering af sagen særdeles kritisabel. Frem for at skille alle par ad burde man altså fra ministerens side have sørget for, at der blev foretaget en konkret vurdering af hver enkelt sag, for at leve op til de forpligtelser, som følger af internationale konventioner, men vel også af almindelige forvaltningsretlige principper. Instruksen fra ministeren til asylcentrene foreskrev en ulovlig praksis, fastslår Ombudsmanden.

Det synes jeg jo er stærke ord fra en mand og en institution, som vejer sine ord på en guldvægt. Og heldigvis har ministeren da også ændret praksis, således at der i dag er en individuel vurdering, hvilket ministeren jo altså også er blevet opfordret til af bl.a. Røde Kors. Jeg må sige, at det undrer mig, at ministeren ikke på forhånd havde tjekket, om nu den her instruks, som blev sendt ud til landets asylcentre, var i strid med diverse internationale konventioner eller ej.

Som sagt går det forslag, som vi behandler i dag, kort fortalt ud på, at regeringen skal lovfæste den her praksis, som Ombudsmanden altså peger på er ulovlig, nemlig at alle par *skal* skilles ad, hvis den ene er under 18 år, frem for at man gennemgår sagerne individuelt. Forslagsstillerne er selv inde på, at det har været anført, at konsekvenserne af sådan et beslutningsforslag ikke alene kan være et brud på den europæiske menneskerettighedskonvention, men også på FN's børnekonvention. Dansk Folkeparti erklærer sig så uenig, og hvis det så alligevel skulle være rigtigt, at det er konventionsstridigt, siger Dansk Folkeparti, at man ikke er bange for at sætte sig ud over konventionerne og lovfæste en praksis, som altså ifølge Ombudsmanden er konventionsstridig.

Dansk Folkeparti henviser sådan højtideligt til Danmarks riges grundlov og påpeger, at den har forrang i forhold til internationale konventioner. Jeg vil stilfærdigt minde om, at vi også under Danmarks riges grundlov har haft en tradition for kongebrev i Danmark. Altså, imens Danmarks riges grundlov har gjort sig gældende her i Danmark, har man altså som 17-årig kunnet få et kongebrev, der gjorde, at man kunne gifte sig med en 18-årig, hvis der var grunde dertil, f.eks. graviditet. Og jeg må i øvrigt igen gentage den ganske centrale, synes jeg, pointe, at den europæiske menneskerettighedskonvention jo er noget, som vi ganske frivilligt har tilsluttet os her i Folketinget; et flertal af folketingsmedlemmer har besluttet, at Danmark skal følge den europæiske menneskerettighedskonvention og også de domme, der kommer fra Domstolen.

Som jeg indledte med at sige: Tvangsægteskaber og fænomenet barnebrude er naturligvis fuldstændig uacceptable. Hvis der er den mindste fornemmelse af, at der er tvang på spil, og hvis der er nogen, der er i et forhold, som de ikke ønsker at være i, skal man selvfølgelig slå ned på det og sørge for, at den unge pige, som det typisk vil være, som er tvunget ud i noget, som hun ikke har lyst til, får alle tænkelige muligheder for at komme ud af det forhold. Det er naturligvis også sådan, at par i Danmark ikke kan leve sammen som ægtepar og samlevende, hvis den ene er under 15 år, som er den seksuelle lavalder. Det er klart. Jeg vil slutte med at sige, at jeg jo synes, der er

spøjst at bruge begrebet barnebrud, hvis der f.eks. er tale om en 17-årig pige og en 18-årig dreng.

Vi støtter ikke forslaget. Vi synes, det er klogest, ikke bare fordi det er ikke overensstemmelse med konventionen, at have en individuel gennemgang.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:42

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, og tak for ordførertalen. Fru Johanne Schmidt-Nielsen sagde på et tidspunkt, at der godt kunne være tale om et kærestepar, ganske enkelt. Mener Enhedslisten virkelig, er det Enhedslistens opfattelse, at der sådan er en ung pige og en ung mand, som mødes i Syrien, og så er de kærester, og så beslutter de sig for at stikke af til Danmark på en elskovstur eller noget i den stil? Det er jo sådan i mange af de her samfund, at det er forhold, som er aftalt mellem familierne, og derfor synes jeg, at man skal være varsom med at sammenligne det her med et almindeligt kæresteforhold eksempelvis i Danmark. Anerkender fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke, at fordi der er så store kulturelle forskelle, så holder den sammenligning ganske enkelt ikke? Altså, vi har at gøre med nogle andre situationer, vi har at gøre med situationer, hvor man må antage, at det et langt stykke hen ad vejen er noget, der er aftalt mellem familier, og derfor er der også meget, der tyder på, at det ikke er forhold, ægteskab, som er indgået frivilligt. Og bør man ikke der bruge sin sunde fornuft og sige, at så siger vi nej tak til den slags i Danmark – også selv om de kommer ind via asylsystemet?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil starte med at sige, at begrebet elskovstur finder jeg yderst upassende. Der er tale om mennesker, uanset om det er børn eller voksne, som er flygtet fra Islamisk Stat eller Assads bomber i Syrien. Det tror jeg også at hr. Martin Henriksen er enig med mig i. Der er ingen tvivl om, at der er forskel på, hvordan man er kærester i størstedelen af Syrien og i Danmark. Det synes jeg siger sig selv. Men det gør jo altså ikke, at vi antager, at alle par, som kommer fra Syrien, lever sammen under tvang. Min pointe er, at ja, jeg tror såmænd godt, du kan finde et par, hvor den ene er 17, og hvor den anden er 18, og hvor de f.eks. har et barn sammen, hvor der ikke er tale om tvang, altså, hvor der ikke er nogen af dem, som er i det forhold ufrivilligt. Hvis der er den mindste mistanke om, at der er nogen, der er i et sådant forhold ufrivilligt, så skal der naturligvis gribes ind.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:44

Martin Henriksen (DF):

Nu var det fru Johanne Schmidt-Nielsen, der begyndte at tale om almindelige kæresteforhold. Det var ikke undertegnede. Den sociale kontrol er jo utrolig stærk i nogle af de her miljøer, også der, hvor de kommer fra. Derfor er det ikke bare sådan, at de lige siger til danske myndigheder, som de måske i udgangspunktet ikke har særlig stor tillid til, at de er i et tvangslignende forhold, at de er i et tvangsægteskab. Man kan ikke regne med, at de taler sandt, når man ganske enkelt bare spørger dem.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan et parti som Enhedslisten, som jo typisk slår sig op på at forsvare børns rettigheder og kvinders rettigheder, kan være med til at blåstemple en praksis, som jo i realiteten accepterer et meget middelalderligt syn på kvinder og på børn, i hvert fald efter vores opfattelse i Dansk Folkeparti.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:45

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Men jeg synes ikke, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, at det er meget middelalderligt og forkasteligt, at en 17-årig og en 18-årig bor sammen. Jeg synes, det er meget tidligt at få børn, og jeg tror, at det kan have meget voldsomme konsekvenser at få børn så tidligt, men jeg mener ikke, at man pr. definition skal skilles ad, hvis man er 17 og 18. Det gælder, uanset om vi taler om det danske samfund generelt, hvor der jo altså også er 17-årige og 18-årige etnisk danske borgere, som lever sammen og måske oven i købet får børn sammen, eller om vi taler om unge i asylcentrene. Jeg synes, vi skal sørge for at sætte ind der, hvor der er tale om tvang, og der synes jeg, at Røde Kors' pointe om, at det faktisk kan være meget voldsomt at skille et par, som måske oven i købet har et barn sammen, er meget væsentlig.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:46

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Fru Johanne Schmidt-Nielsen siger igen det her med, at det selvfølgelig ikke går, hvis der er tale om tvangsægteskaber. Og der kan jeg godt blive lidt bekymret, for hvordan kan vi med sikkerhed vide, at der ikke er tale om tvangsægteskaber? Det virker, som om man er helt tryg ved, at det simpelt hen er vurderet, at det ikke er tilfældet, men som hr. Martin Henriksen også siger, er der jo en enorm social kontrol, så burde man ikke som udgangspunkt sige, at ens mistanke er, at der er tale om tvang, og så kunne tvivlen så komme vedkommende til gode? Kunne man ikke gøre det i stedet for at gøre det andet, som er at sige, at man ikke tror, der er tale om tvang? Burde man ikke vende det om?

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:47

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Men den er jo faktisk vent om, for udgangspunktet i dag, hvor man har rettet ind efter Ombudsmanden, er, at par, som kommer til Danmark som asylansøgere, og hvor den ene er under 18 år, som udgangspunkt ikke bor sammen, men man foretager en konkret og individuel vurdering. Og der kan være tilfælde, hvor man vurderer, at her er ikke noget problem. Og det kunne f.eks. være et par, hvor den ene er 17 år og den anden er 18 år, altså hvor der er et enkelt års aldersforskel. Og jeg må sige, at jeg synes, det er et problem, hvis man begynder at antage, at alle, som kommer fra Syrien, nok lever i tvangsægteskaber. Det er ikke min opfattelse, at alle mennesker, som kommer fra Syrien, lever i tvangsægteskaber. Og i så fald skulle ingen mennesker på asylcentrene jo have lov til at bo sammen.

Men fru Pernille Bendixen har da ret i, at det kan være kompliceret at finde ud af, hvornår der er tale om tvang. Det handler jo så om at have nogle dygtige børnesagkyndige på asylcentrene, som er rig-

tig, rigtig gode til at skabe tillidsrelationer til de asylansøgere, som kommer – ikke mindst de asylansøgere, som er under 18 år, og som lever i sådan et forhold her – og vise, at der i Danmark er alle mulige måder at komme ud af sådan et forhold på, hvis det er det, man ønsker

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Pernille Bendixen.

Kl. 13:48

Pernille Bendixen (DF):

Men, altså, i andre tilfælde, hvor børn er udsat for noget, der er meget ubehageligt, og det kunne eksempelvis være vold i hjemmet eller seksuelle overgreb, eller hvad det kunne være, er børn jo enormt dygtige til at holde det skjult for omverdenen. Og jeg er bare bekymret for, at der ikke bliver lavet nogle gode nok vurderinger, fordi den samme mekanisme gør sig gældende her – man dækker jo over det. Altså, det er jo ikke sådan, at man frivilligt kommer og siger til de danske myndigheder: Jeg er gift i et tvangsægteskab.

Jeg deler bare ikke fru Johanne Schmidt-Nielsens betryggelse i forhold til de vurderinger. For mig at se er det i udgangspunktet sådan, at langt de fleste af dem, der kommer, jo er ældre mænd med yngre piger.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:49

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tror, der er 34 par, hvor den ene er under 18 år. Jeg tror, der er 4, hvor der er en, der er 17 år, og en, der er 18 år. Og det er jo et meget godt eksempel på en sag, hvor jeg tænker, at der ikke nødvendigvis er tale om tvang, og hvor der ikke er et eller andet meget frygteligt på spil – altså fordi en 17-årig og en 18-årig har et parforhold.

Men fru Pernille Bendixen har fuldstændig ret i, at det bestemt er kompliceret at skabe de tillidsrelationer til asylansøgere, som kommer hertil, som gør, at de er trygge ved at sige, at de f.eks. er i et forhold, de ikke ønsker at være i. Præcis samme problematik gør sig jo gældende, når de så kommer ud i kommunen og skal bo. Men som sagt er det altså ikke sådan i Danmark, at 17-årige og 18-årige ikke må være kærester og bo sammen, og det er jeg da sådan set glad for. Vi har en seksuel lavalder på 15 år, og det synes jeg er fornuftigt.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der ikke flere kommentarer. Den næste ordfører er fru Laura Lindahl, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:50

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Tak. Vi behandler her et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, som går på, at regeringen skal sikre, at ingen asylansøgere under 18 år indkvarteres sammen med en samlever eller en ægtefælle.

Vi kalder dem jo barnebrude, og som det sikkert også er tilfældet med jer andre, er det i hvert fald sådan for mig, at det løber mig koldt ned ad ryggen, når jeg siger ordet barnebrud. Jeg kan huske, at jeg så et billede af en 12-årige pige, som stod i sit hvide skrud og lige var blevet giftet væk til en mand, som så ud til at være 50 år, og der jo slet ikke ord for, hvor grotesk og forkert det er. Det skal vi naturligvis aldrig nogen sinde blåstemple, det skal naturligvis aldrig nogen sinde foregå i Danmark. Og sådan er det heldigvis heller ikke i Danmark, for det er jo sådan, at piger under 15 år aldrig bliver ind-

kvarteret med en samlever eller en ægtefælle. Uanset om de påstår, at ægteskabet er indgået frivilligt eller ej, så skiller vi dem altid ad, og det er jeg glad for.

Når det så kommer til dem mellem 15 og 18 år, så er udgangspunktet jo også her, at de skilles ad, men der kan være særtilfælde, hvor man tillader, at de bliver indkvarteret sammen. I tilfælde, hvor det eksempelvis, som fru Johanne Schmidt-Nielsen var inde på, drejer sig om en 17-årig og en 18-årig, der er gift, og man har en klar fornemmelse af, at ægteskabet er indgået frivilligt – måske har de et spædbarn – kan vi i Liberal Alliance godt acceptere, at de ikke bliver skilt ad

Som ministeren var inde på i sin tale, er det jo sådan, at de ved ankomsten rent faktisk bliver skilt ad og får det, som jeg tror ministeren kaldte et pusterum, og her er det jo vigtigt, at man udnytter det pusterum til at tale med pigen og forsikre sig om, at det er frivilligt. Og det er fuldstændig rigtigt, at det kan man aldrig være hundrede procent sikker på, men vi har heldigvis dygtigt fagpersonalet, som netop skal udnytte den situation til at få et indgående kendskab til holdningen vedrørende det her ægteskab og selvfølgelig gøre det klart for pigen, hvad hendes muligheder er i Danmark for at blive skilt fra manden, hvis det er det, hun ønsker.

Men altså, hvis man vurderer, at der er indgået et frivilligt ægteskab, og der måske endda er et barn i forholdet, og der er tale om f.eks. en 17-årig og en 18-årig, så mener vi i Liberal Alliance ikke, at man altid og pr. definition skal skille de her mennesker ad. Det er jo lige præcis det, Dansk Folkeparti vil med sit forslag, sådan at der aldrig kan være tilfælde, hvor man ikke skal skille dem ad, og derfor støtter vi i Liberal Alliance ikke forslaget.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Med det her forslag ønsker Dansk Folkeparti, at regeringen pålægges hurtigst muligt at sikre, at der oprettes en retstilstand, hvorefter ingen mindreårig asylansøger indkvarteres med en eventuel ægtefælle eller samlever.

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at Alternativet har den opfattelse, at tvangsægteskaber selvfølgelig er fuldstændig uacceptable. Og hvis der er børn involveret, er det helt klart en skærpende omstændighed. Regeringen indførte jo sidste år retningslinjer, som senere er blevet kritiseret for at være i strid med de europæiske menneskerettigheders hensyn til familiens enhed. Det mener Dansk Folkeparti jo så ikke var en rigtig beslutning, og derfor har de fremsat det her beslutningsforslag.

Før sidste år var det sådan, at personalet på asylcentre altid skulle foretage en individuel vurdering af, hvad der var bedst i det konkrete tilfælde, og her selvfølgelig med tungtvejende hensyn til barnet, som typisk var gift med en mand, der var ældre. I rigtig mange tilfælde, som vi også har hørt det her fra talerstolen, så har der været tale om 17-årige piger, som var gift eller samlevende med 18-21-årige mænd. I nogle tilfælde havde de børn sammen, og de var flygtet over Middelhavet sammen, og de kom til Danmark sammen, hvorefter de så efter en konkret vurdering blev indkvarteret sammen, hvis særligt kvinden ønskede det.

Den individuelle vurdering fjernede regeringen så for et år siden og tvangsadskilte alle par, hvor den ene var under 18 år, uden en individuel vurdering og uden at spørge parret, herunder særligt den mindreårige kvinde, hvad hun ønskede. Det medførte så ikke bare kritik for at være i strid med menneskeretten, men medførte også en lang række triste sager, som vi har hørt om fra Røde Kors, med kvinder, der forsøgte at begå selvmord, og kvinder, som blev indlagt med

psykiske sammenbrud. Røde Kors var dybt bekymret og bad ved flere lejligheder ministeriet om tilladelse til at afvige fra de pågældende retningslinjer.

På den baggrund har Ombudsmanden udtalt en meget alvorlig kritik i går. Ombudsmanden har udtalt, at den instruks, som blev sendt ud fra ministeriet, var i strid med loven. Det synes jeg selvfølgelig er dybt kritisabelt, og jeg er glad for, at ministeren her på talerstolen tager det til efterretning.

I Alternativet har vi den opfattelse, at det altafgørende i den her sag er, at der hvor man skal adskille ægtepar, altså hvor den ene er mindreårig, er, hvis ægteskabet er indgået under tvang eller et utilbørligt pres, men i de sager, hvor det må lægges til grund, at samlivet er frivilligt, og at der ikke er noget, der taler imod en fælles indkvartering, og hvor parret eventuelt har børn sammen, så synes vi, at det er fuldstændig rigtigt at foretage en individuel vurdering og høre, hvad de pågældende ønsker sig, og selvfølgelig i særdeleshed det mindreårige barn.

Så er der det der med, at vi kalder det barnebrude. I langt de fleste tilfælde er der jo tale om 17-årig kvinder og lidt ældre mænd på mellem 18 og 21 år. Man har jo ret til også i Danmark at have en kæreste eller ægtefælle – det har man i hvert fald haft hidtil, hvis man var under 18. Det skal jo også understreges her, at børn under 15 år jo som udgangspunkt adskilles fra ægtefællen.

Jeg synes, det er helt rigtigt, at man skal foretage en individuel vurdering, og jeg er glad for, at det er den praksis, ministeren følger fremover, og derfor stemmer Alternativet imod det her beslutningsforslag.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen kommentarer. Den næste ordfører er fru Lotte Rod. Værsgo.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Lotte Rod (RV):

Tak for det, formand. Dansk Folkeparti ønsker, at Folketinget skal pålægge regeringen hurtigst muligt at sikre, at mindreårige asylansøgere ikke bor sammen med deres eventuelle ægtefælle. Jeg er enig med Dansk Folkeparti i, at unge kvinder ikke skal tvinges til at bo sammen med en ældre ægtemand – men tingene er jo ikke så sorthvide.

Vi er i Radikale Venstre i udgangspunktet imod ægteskaber med mindreårige, da der ofte vil være tale om undertrykkelse. Ingen skal blive eller forblive i forhold, de ikke ønsker, i Danmark, og vi kan ikke acceptere hverken kulturelle eller religiøse begrundelser for undertrykkelse. Hvis en kvinde vil væk fra sin mand, skal vi hjælpe hende med det. Så vidt jeg ved, er der her mindst et tilfælde, hvor en mindreårig efter adskillelse har ønsket ikke at blive sammenført med sin ægtefælle igen, og den frihed skal hun have.

Men hvad med de situationer, hvor parrene holder af hinanden? De er måske 15 og 18 år gamle, eller det er måske en 17-årig kvinde og en 21-årig mand, som har et barn sammen. Så er det da hverken i barnets eller i kvindens interesse at skille dem ad. Vores ordfører, fru Sofie Carsten Nielsen, har fortalt mig, at adskillelsen for nogle af de her par har været traumatisk, og at nogle har forsøgt selvmord efter adskillelsen. Derfor er bundlinjen for mig, at det her handler om mennesker og om frihed fra undertrykkelse af enhver art. Den frihed har vi her i Danmark, og det er altså ikke en frihed fra undertrykkelse at blive tvunget væk fra sin mand, alene fordi han er 19 og du selv er 17 år. Vi kan godt have tillid til faglighed, også på det her område.

Så Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget, men vi vil gerne diskutere, også med Dansk Folkeparti, hvordan vi bliver bedre til at hjælpe de kvinder, som vil væk fra deres mænd, og i det hele taget hvordan vi forhindrer, at unge kvinder overhovedet bliver gift væk til ældre mænd. Vi ved jo, at bryllupsalder tit hænger sammen med uddannelsesniveau. Så hvis Dansk Folkeparti er så optaget af kvinders rettigheder, kunne vi måske sammen arbejde for højere udviklingsbistand og derigennem skolegang for alle piger.

KL 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:00

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er selvfølgelig glædeligt, at Det Radikale Venstre går ind for kvinders rettigheder – det gør vi også i Dansk Folkeparti – men så har jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor man afviser beslutningsforslaget. I forhold til de danske myndigheder er jeg helt med på, at vi har dygtige og fagligt kompetente embedsfolk, der skal sidde og vurdere de her sager, men nogle gange kan man jo også give dem en opgave, som stort set er umulig at løse tilfredsstillende. De har jo ikke en kinamands chance for at vide, under hvilke forhold et ægteskab er indgået i f.eks. Syrien – det ved man simpelt hen ikke.

Så vil det ikke være bedre at tage det udgangspunkt, at man sørger for at varetage børnenes interesser og kvindernes interesser og sige, at hvis du kommer til Danmark, forventer vi altså, at du lever efter de standarder og de normer og de værdier, der gør sig gældende her, og det er altså, at barnebrude, eller hvad der bare minder om en barnebrud, simpelt hen ikke er acceptabelt i det danske samfund. Hvis de på et tidspunkt får en opholdstilladelse i Danmark og kommer ud i samfundet, så kan det jo være, at de kan indrette sig på den måde, som de så ønsker. Men når de er i det danske asylsystem, det er jo indgangen til samfundet, hvis de ender med at få en opholdstilladelse, bør vi da som minimum være hundrede procent sikre på, at de er klar over, hvilke grundlæggende værdier der gælder i det danske samfund.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:01

Lotte Rod (RV):

Men undskyld mig, hr. Martin Henriksen har jo heller ikke en kinamands chance for at vide, om forholdet skulle være indgået frivilligt. Derfor må det være en konkret vurdering og ikke hr. Martin Henriksen, der på forhånd har truffet en beslutning.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:01

Martin Henriksen (DF):

Men det er der, hvor vi tillader os at indtage det synspunkt, at så kan man jo bruge sin sunde fornuft. Når vi ved, at de kommer fra lande og fra kulturer, hvor det desværre ikke er unormalt, måske er det i højere grad normen, at familier aftaler ægteskab og forhold mellem deres børn, så bør udgangspunktet være, at vi skiller dem ad, når de kommer til Danmark. For vi vil ikke acceptere en glidebane, hvor man siger, at man sådan set mener, at barnebrude ikke er acceptabelt, at de ikke skal tvinges ind i et ægteskab, at der ikke skal være et socialt pres, og at det ikke skal være et arrangeret ægteskab, men hvor man jo dybest set ikke ved det. Meget taler for, at det rent faktisk er det, der har været tilfældet. Og hvis der bare er en lille smule, der taler for, at det har været tilfældet, er det så ikke bedre at være på den sikre side?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:02

Lotte Rod (RV):

Jeg mener, at barnebrude er fuldstændig uacceptabelt. Der er ikke nogen kvinder, piger, som skal tvinges til at blive gift med en ældre mand. Men det er simpelt hen forkert, når hr. Martin Henriksen siger, at det er sund fornuft, at alle skal skilles ad. Der kan være en god grund til, at f.eks. en 17-årig og en 18-årig holder af hinanden, de har måske et barn sammen. Så er det da ikke hverken barnets eller kvindens tarv nødvendigvis at blive skilt ad. Det må komme an på den konkrete vurdering.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren, og så er det hr. Holger K. Nielsen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Vi lægger i SF meget stor vægt på, at i hele diskussionen om danske værdier, som jo ofte køres, er kvinders rettigheder og kvinders ligestilling en meget væsentlig del af det, som man betegner som danske værdier, og at det er en væsentlig kamp, som især venstrefløjen har ført igennem mange år – i øvrigt med modstand fra højrefløjen gennem årene og ikke mindst Dansk Folkeparti, men det er så noget helt andet. Men i hvert fald har det været en meget vigtig kamp gennem årene, og det gælder selvfølgelig også for de mennesker, som kommer fra en anden kultur end den danske.

Det betyder også, at vi er imod tvangsægteskaber, de er ulovlige. Vi imod arrangerede ægteskaber, det er en kulturkamp i første ende, men vi er imod det. Vi er imod barnebrude og er sådan set på linje med det, som andre ordførere har sagt her i dag. Vi mener også som udgangspunkt, at det er det, som vi skal tage som grundlag, når der kommer asylansøgere til Danmark.

Men så er det jo så, kan man sige, at den instruks, som blev udsendt af Udlændingestyrelsen den 10. februar sidste år, og som jo går ud på, at man vil tvangsadskille alle, jo viste sig ikke at holde vand juridisk. Det er jo derfor, at Ombudsmanden har lavet sin redegørelse, og den debat, vi har i dag, kommer jo lige ind i den debat om Ombudsmandens redegørelse, som jo også kommer nu, og som jo ret beset handler om, som også andre har spurgt om, hvad grunden er til, at man farer så voldsomt ud i februar sidste år uden at undersøge det grundigt. Er det ikke en lidt pinlig sag for ministeriet, at man melder det her ud, og så må man bagefter trække i land, efter at der er kommet kritik fra Ombudsmanden. Jeg synes da bestemt, at det er værd at se på, hvorfor det var tilfældet, om man ikke havde vidst det på forhånd. Var det et direktiv, en ordre fra en minister, der ville se handling, på trods af hvad hun fik at vide fra embedsapparatet? Det synes jeg ikke er uinteressant.

Men det, som Dansk Folkeparti vil, er, at de jo vil have skruet tiden tilbage til, før Ombudsmanden kom med sin redegørelse, at der ikke må være nogen som helst undtagelsesbestemmelser, en, kan man sige, forholdsvis ufleksibel tilgang til tilværelsen, og ja, det er jo ikke overraskende, at sådan er det parti. Man kan ikke se, at der kan være tilfælde, hvor det kan være sund fornuft, at man lader unge mennesker blive sammen. Selv om det ikke lige passer ind i et eller andet principgrundlag, som Dansk Folkeparti har, er vi nu tilhængere af det, man kalder sund fornuft, og det er også det, som ligger til grund for den kritik, som er kommet fra Ombudsmanden, ved siden

af at man skal overholde den europæiske menneskerettighedskonvention

Så vi kan selvsagt ikke støtte det her forslag fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen kommentarer. Den næste ordfører er hr. Naser Khader, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:06

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Dansk Folkeparti rejser en meget vigtig problemstilling. Jeg og vi er principielt og inderligt modstandere af barnebrude. Det er helt uacceptabelt, det skal fordømmes, det skal forhindres. Desværre sker der mere og mere af det, især i nærområderne til Syrien. Forestil jer, det var jeres døtre, der var blevet gift som 13-, 14-, 15-årige og fik børn som 14-, 15-, 16-årige. Det ville man ikke acceptere, hvis det er danske unge. Vi skal beskytte piger fra at blive gift i en ung alder, det er deres ret at bestemme over deres egen krop, deres liv, seksualitet og fremtid. Vi støtter tanken bag Dansk Folkepartis beslutningsforslag. Børn har ret til ikke at blive tvunget ind i et ægteskab og blive udnyttet seksuelt uanset kultur og religion.

Sidste år træf integrationsministeren en beslutning om at adskille parrene, hvor der var tale om barnebrude. Vi bakkede op om beslutningen, og vi syntes, det var det rigtige, der blev gjort. Det har på en måde også vist sig, at det har virket præventivt. Der er næsten ikke kommet nogen barnebrude, efter beslutningen blev truffet, så det var den rigtige beslutning.

Når vi ikke kan støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag, har det noget med vores internationale forpligtelser, der tvinger os til at have undtagelser, at gøre. Indrømmet, det er en af de gange, hvor man bliver irriteret på de internationale konventioner. Der skal nemlig være undtagelsesmulighed for de særlige tilfælde.

Jeg vil godt indrømme, at jeg ikke er overbevist om, at internationale aftaler i den sammenhæng er gode for de mindreårige. Man kan sige, at det er uskyldigt, hvis en 17-årig og en 21-årig er sammen uden tvang og gerne vil hinanden, men hvordan kan vi tjekke, om en mindreårig har valgt det selv eller er blevet tvunget til det? Hvad hvis de er blevet gift for 4-5 år siden og har to, tre børn? Så er der tale om ægteskab i en meget, meget tidlig alder, og ved at acceptere det her blåstempler vi det. Jeg mener, vi skal blive ved med at afsøge mulighederne for at beskytte mindreårige mod tidlige, tvungne ægteskaber.

Vi er klar over, at Ombudsmanden vil komme med en kritik, og at han mener, at der er tale om ulovlig praksis i forhold til adskilt indkvartering. Jeg vil gentage, at det var den rigtige beslutning, der blev truffet dengang, og Ombudsmandens kritik må vi tage til efterretning. Det var den rigtige beslutning, og det har virket præventivt.

På trods af kritikken mener jeg, at vi inden for rammerne af vores internationale forpligtelser skal gøre alt, hvad vi kan for at beskytte mindreårige piger fra ægteskaber, som de ikke vil være en del af. Det er det mindste, vi kan gøre i forhold til de mindreårige. Tak.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Bendixen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:10

Pernille Bendixen (DF):

Tak for det. Det er jo rart at høre, at hr. Naser Khader stort set er på linje med Dansk Folkeparti. Det kan vi jo høre på ordførertalen. Så undrer det jo bare, at man ikke kan tiltræde forslaget. Hr. Naser Kha-

der siger, at barnebrude skal forhindres, og at vi skal beskytte de her piger. Burde man så ikke i udgangspunktet antage, at der for alle, der kommer ind, er tale om tvang? Så er der en individuel vurdering, og så kunne man jo vurdere, at der i enkelte tilfælde måske ikke var tale om tvang. Men er det ikke forkert at antage, at det gennemgående er frivillige ægteskaber, og så kan der være enkelte tilfælde, hvor der er tale om tvang? Har vi ikke taget den forkerte hat på?

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:11

Naser Khader (KF):

Jeg har enormt svært ved at acceptere, at der kan være tale om frivillighed, hvis det er under 15 år. Det kan godt være, at man i sin egen selvopfattelse opfatter det som frivilligt. Jeg tror simpelt hen ikke på det. I forhold til dem under 15 år skal vi virkelig være obs. Men jeg vil gerne gentage, at der i øjeblikket næsten ikke kommer nogen. Jeg har forsøgt at få tallene. Der kommer næsten ikke nogen, og det har der ikke gjort efter at vi traf den beslutning. Så det har virket præventivt.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Pernille Bendixen.

Kl. 14:11

Pernille Bendixen (DF):

Men som ordføreren selv nævner, kan vi jo ikke vide, hvor lang tid et ægteskab har varet, forud for at de kommer herop. Så kan man jo i realiteten have været gift som 8-årig og være kommet herop som 15-årig eller 20-årig.

I forhold til vurderingen af, om det er tvang: Vi ved jo alle sammen, hvor svært det er f.eks. for en kvinde at bryde ud af et voldeligt ægteskab, eller hvor svært det er for et barn at fortælle om overgreb i hjemmet eller sådan noget. Hvordan kan man tro, at de lige kan trylle ovre i et asylcenter og på 14 dage vurdere, om der er tale om tvang, når vi kæmper med det her alle andre steder i systemet i forhold til hele den negative sociale arv og sådan noget? Det er lidt mærkeligt.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:12

Naser Khader (KF):

Hvis vi skal forebygge det, skal vi samtale med dem alle sammen og få en helhedsvurdering. Det, jeg også har forstået, er, at der under samtale er to par – sådan som jeg husker det – der har valgt skilsmisse, fordi de erkendte, at der var tale om tvang. Så ved at tage en samtale med dem, både sammen og hver for sig, kan man måske godt finde ud af, om det er frivilligt eller tvang. Men det er enormt svært at dokumentere det.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:13

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Jeg tror faktisk, at mange af de danskere, som har siddet og fulgt den her debat i dag i Folketingssalen, tager sig lidt til hovedet, fordi mange, herunder ordføreren, siger, at det er jura, der for-

hindrer os i at gøre det eneste rigtige, nemlig at adskille de her mennesker. Men det er jo os her på Christiansborg, der laver juraen, så vi kan sådan set ikke bare gemme os bag juraen og sige, at fordi der er noget jura, der siger et eller andet, så kan vi ikke gøre det, som al sund fornuft tilsiger.

Så jeg vil gerne spørge ordføreren, hvad det er for en indsats, ordføreren ser skal foldes ud for at ændre den jura, der gør, at vi står handlingslammede tilbage. Det må aldrig være sådan, at vi som politikere, der laver juraen, gemmer os bag juraen.

Kl. 14:14

Naser Khader (KF):

Jeg tror ikke, at jeg har gemt mig bag juraen. Det, jeg siger, er, at grænsen går ved de konventioner, som vi har tilsluttet os, og så længe vi er medlem af dem, er vi nødt til at indordne os de konventioner, der er. Jeg gav også udtryk for, at det er et af de tilfælde, hvor man bliver irriteret på de internationale konventioner.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 14:14

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Er hr. Naser Khader så parat til at gå så vidt som til at afratificere konventionen? Er hr. Naser Khader det? Og skal vi i det hele taget ikke blive enige om, at vi nogle gange er lidt for hurtige til at tiltræde konventioner i det her Folketing? Bare for at tage et andet eksempel: Statsborgerskabskonventionen er f.eks. ikke tiltrådt af Frankrig, men den er tiltrådt af Danmark. Hvis Frankrig ikke har tiltrådt en konvention, er det så magtpåliggende, at Danmark er med i en konvention? Jeg spørger bare.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:15

Naser Khader (KF):

Jeg er åben – og det har jeg været i mange år – over for at udfordre, modernisere og opdatere samtlige konventioner; det er jeg med på, men det kræver, at andre lande også er med på det. Derfor kan vi godt have en position, der siger, at det er den vej, vi gerne vil gå. Jeg vil gerne, og det vil Det Konservative Folkeparti også gerne, gå i den retning.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:15

Christian Langballe (DF):

Jeg tror, at ordføreren og jeg er enige om, at hele problematikken, hvad angår barnebrude, hører til i nogle bestemte kulturer, som ikke er vores, bl.a. i den muslimske kultur. Det, jeg synes er problematisk i forhold til at henvise til konventionerne, er, at de her konventioner, som vi engang har tiltrådt, jo er ikke er dokumenter, som så at sige er faldet ned fra himlen og er ukrænkelige og urørlige. Det er politiske aftaledokumenter, som selvfølgelig kan laves om, hvis de strider imod det, som Danmark gerne vil, og der synes jeg altså at man sidder for meget på hænderne, fordi det kan godt være, at man nu siger, at det vil man vente med at se på i forhold til de andre lande. De bliver jo mere og mere udfordret, og landene bliver mere og mere udfordret. Der mangler jeg simpelt hen bare en langt mere kritisk tilgang til de ting, der sker, også for at beskytte den retsorden, der gælder her i Danmark.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:16

Naser Khader (KF):

Jeg er enig i, at de skal udfordres, at de skal moderniseres, at de skal ændres. Lad os bare komme i gang.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 14:16

Christian Langballe (DF):

Det budskab må ordføreren godt tage med til regeringen. Det kan være, at ordføreren har en større indvirkning end den, jeg bl.a. hidtil har haft. Så det vil glæde mig.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Naser Khader.

Kl. 14:17

Naser Khader (KF):

Jeg skal gøre alt, hvad jeg kan, for at vi går i den retning.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:17

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Med beslutningsforslaget ønsker vi i Dansk Folkeparti at markere klart og tydeligt, så tydeligt, som vi nu kan, at en tilværelse i Danmark er uforenelig med tvangsægteskab, flerkoneri eller barnebrude. Vi er ikke enige i, at der skal være mulighed for at indkvartere mindreårige asylansøgere sammen med eventuelle ægtefæller eller samlevere. Det støder mod dansk tradition og kultur, når vi oplever helt unge piger, der kommer til landet med ældre ægtefæller. Det er ikke rimeligt, at Danmark af misforstået hensyn til traditioner andre steder i verden skal undlade at komme disse unge piger til undsætning ved at få dem adskilt fra deres ægtefæller.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at regeringen allerede ved asylansøgeres ankomst til Danmark skal sikre, at mindreårige asylansøgere under ingen omstændigheder indkvarteres med en eventuel samlever eller ægtefælle. Det vil efter vores opfattelse bidrage til en normalisering – så normalt, som det nu kan blive – af forholdene på asylcentrene, at de så vidt muligt afspejler danske forhold, værdier og regler, som asylansøgerne jo også må forventes at indordne sig under, hvis de efterfølgende får asyl her i landet. Reglerne i Danmark er, at man som altovervejende hovedregel skal være myndig for at blive gift, og vi ser ingen grund til at fravige den tradition af hensyn til fremmede kulturelle normer.

Det er blevet anført forskellige steder, at det i visse situationer kan være i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, artikel 8, om retten til respekt for familieliv og FN's børnekonvention at adskille barnebrude fra deres ægtefælle eller samlever. Vi er uenige i det, og vi mener, at forslaget netop beskytter børns ret til at være børn, og såfremt det virkelig forholder sig sådan, at internationale konventioner pålægger Danmark at acceptere ægteskab mellem et barn og en voksen, er det vores opfattelse, at vi bør fastholde den oprindelige beslutning om at adskille de omtalte par, og vi mener

godt, at vi kan tillade os at gøre det med henvisning til, at love vedtaget her i Folketinget med udgangspunkt i Danmarks riges grundlov altså har forrang i forhold til de internationale konventioner.

Jeg har noteret mig, at der i den offentlige debat er bred politisk enighed om det synspunkt, som Dansk Folkeparti har lagt frem her i dag. Jeg har også noteret mig, at til trods for, at der i den offentlige debat er bred enighed om det synspunkt, vi har lagt frem her i dag fra Dansk Folkeparti side, er der ikke et flertal i Folketinget, som ønsker at stemme for Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Jeg håber, at vi på en eller anden måde kan følge op på den enighed, som i hvert fald er ude i offentligheden, om det så er med en beretning eller med noget andet, det må tiden jo vise. Vi laver gerne en beretning, hvis vi ellers kan blive enige om, hvad der skal stå i en beretning – det er jo ligesom en forudsætning for det. Det vil vi selvfølgelig arbejde videre med, når nu der ikke er flertal for det egentlige beslutningsforslag.

Så synes jeg også, at det er tankevækkende, at der i Folketinget, sådan forstår jeg det, er et bredt flertal, der bakker op om, at vi eksempelvis har en 24-årsregel, og grunden til, at vi har en 24-årsregel, er jo, fordi de unge piger og kvinder skal blive modne nok til at stå imod eksempelvis tvangsægteskaber, men når vi så kommer til, hvad der foregår på de danske asylcentre, har vi ikke en 24-årsregel, der har vi en 15-årsregel. Så jeg synes, at det sådan set i al sin enkelhed siger, hvor galt det faktisk står til.

Men vi håber, at vi kan komme videre i udvalgsbehandlingen, og jeg beklager selvfølgelig, at der ikke er flertal for beslutningsforslaget, som det ligger.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet i det hele taget, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) Forespørgsel nr. F 21:

Forespørgsel til udlændinge- og integrationsministeren: Hvordan forholder regeringen sig til, at der i Brøndby Strand bor flere med indvandrerbaggrund end med dansk baggrund, og giver dette anledning til nye tiltag, som skal stoppe den voldsomme indvandring?

Af Martin Henriksen (DF), Marie Krarup (DF), Christian Langballe (DF), Merete Dea Larsen (DF), Peter Kofod Poulsen (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 14.12.2016. Fremme 16.12.2016).

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 9. februar 2017.

Det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:21

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Vi har fra Dansk Folkepartis side rejst den her forespørgselsdebat, fordi vi jo har bemærket, at det flere steder i Danmark forholder sig sådan – ja, det lyder jo vanvittigt – at danskere er kommet i mindretal. Senest har vi jo set det i Brøndby Strand, som er det første sted, hvor der er et postnummer, hvor danskerne er kommet i mindretal. Vi har jo set igennem en årrække - det kan være i Mjølnerparken, det kan være i Vollsmose, det kan være i så mange andre områder i Danmark – at man på grund af den tilstrømning, der har været til Danmark, primært via asylsystemet og fordi der er kommet mange familiesammenførte til Danmark, men selvfølgelig også fordi der er kommet mennesker i 1960'erne og 1970'erne til Danmark for at arbejde fra bl.a. Tyrkiet og Pakistan osv., at der simpelt hen er områder, hvor man vist godt kan tillade sig at sige at dansk kultur mildest talt er på retræte. Myndighederne har svært ved at komme ind, danskere føler, at det er vanskeligt at stå fast på deres egen kultur, og nogle steder bliver danskere også chikaneret, simpelt hen fordi de er danskere, og fordi de måske har tilladt sig at sige fra over for nogle, som laver ballade og skaber uroligheder i det pågældende boligområde.

Derfor har vi rettet følgende forespørgsel til ministeren: Hvordan forholder regeringen sig til, at der i Brøndby Strand bor flere med indvandrerbaggrund end med dansk baggrund, og giver dette anledning til nye tiltag, som skal stoppe den voldsomme indvandring?

KI 14.22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der en besvarelse fra udlændinge- og integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 14:23

Besvarelse

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne sige tak til Dansk Folkeparti for at stille den her forespørgsel, som jeg synes er vigtig. Det er en forespørgsel, hvor man har bedt mig om at redegøre for, hvordan regeringen forholder sig til, at der i Brøndby Strand bor flere med indvandrerbaggrund end med dansk baggrund, og om det giver anledning til nye tiltag for at stoppe den voldsomme indvandring.

Den første del af spørgsmålet, altså hvordan jeg forholder mig til, at der i Brøndby Strand bor flere med indvandrerbaggrund end med dansk baggrund, kan i første omgang besvares med en enkelt sætning, nemlig at det er dybt problematisk. For vi kan efter min mening lige så godt sige det, som det er: Jo mindre styr vi har på indvandringen, særlig fra ikkevestlige lande, desto større bliver integrationsproblemerne, og desto mere udfordres den danske sammenhængskraft. Og jo mere ikkevestlige indvandrere koncentrerer sig geografisk, desto mere udfordres de pågældende områder. Men det udfordrer også Danmark i det hele taget. Jeg har fuld sympati for Dansk Folkepartis ønske om at beskytte det danske velfærdssamfund, og jeg deler det utvetydigt. Det betyder så også en begrænsning af den ikkevestlige indvandring til Danmark og at skabe de bedste rammer for en vellykket integration.

For mig at se er der overhovedet ingen tvivl om, at antallet af udlændinge betyder noget. Regeringen har derfor gennemført 40 stramninger på udlændingeområdet, siden vi trådte til – og heldigvis sammen med Dansk Folkeparti. Det er 40 stramninger med netop det

formål at sikre, at vores udlændingeregler er tilpasset den aktuelle flygtningesituation, og så er det for at passe godt på Danmark. Det er 40 stramninger, som vil bidrage til at skabe forudsætninger for en mere vellykket integration af dem, som allerede er her i landet. Det er 40 stramninger, som vi virkelig trængte til efter nogle år med en rød regering. Det er stramninger, som har tilbagerullet de lempelser af udlændingepolitikken, som Socialdemokratiet gennemførte, da de havde regeringsmagten. Det er 40 stramninger, som har virket, for 6.200 personer søgte nemlig asyl i Danmark sidste år, og det er under en tredjedel af de godt 21.000 personer, der søgte om asyl i 2015 – det år, hvor vi overtog regeringsmagten. Dertil kommer, at antallet af familiesammenføringer næsten er halveret, nemlig fra 2.600 i 2015 til 1.400 i 2016. Og vi fortsætter selvfølgelig med at holde et skarpt øje med udviklingen og med at tage de nødvendige tiltag for at holde styr på flygtningesituationen.

Presset på Europas ydre grænser er fortsat stort, og vi har tidligere set, hvordan migrationsstrømme hurtigt kan ændre sig og tage en anden retning, men også kan tage til i styrke. Vi må handle rettidigt, og derfor vil regeringen fortsat styrke den stramme, konsekvente og realistiske udlændingepolitik. Med finansloven for 2017 blev der taget nye væsentlige skridt. Der bliver indført en såkaldt nødbremse i udlændingeloven, så vi i en krisesituation kan afvise asylansøgere ved grænsen. Der vil blive gennemført en ændring af reglerne for permanent ophold, så der fremover stilles højere krav til flygtninge og indvandreres evner og vilje til at integrere sig i det danske samfund. Der vil ske en styrket indsats på udsendelsesområdet, og en række økonomiske tiltag skal samtidig øge udlændinges ønske om at rejse frivilligt hjem.

Regeringen ønsker desuden et nyt asylsystem, hvor vi fjerner grundlaget for menneskesmuglernes forretningsmodel, og hvor vi samtidig letter presset på Europas ydre grænser. Derudover ønsker regeringen at gennemføre yderligere stramninger på familiesammenføringsområdet, så vi i høj grad har fokus på netop at mindske tilstrømningen.

Kl. 14:27

Antallet af ikkevestlige indvandrere betyder noget, og den lave tilstrømning giver os derfor også mere luft til at koncentrere os om dem, som allerede er kommet – koncentrere os om at få flygtninge til at bidrage til at tage del også i de værdier og det værdisæt, som vi lever efter her, for integration må aldrig nogen sinde blive et spørgsmål om, at danskere og indvandrere skal finde hinanden ved sådan at mødes lidt på midten, ved at bøje sig lidt mod hinanden, men derimod et spørgsmål om, at dem, der kommer hertil, skal tage Danmark og det værdisæt, vi har, til sig.

Udlændinge, der opholder sig i Danmark, *skal* bidrage aktivt på arbejdsmarkedet. Det er til gavn for Danmark, men det er faktisk også til glæde for den enkelte. For mig at se handler det om at få taget et opgør med årtiers berøringsangst. Et af de tal, der mest af alt understreger denne berøringsangst, er, at kun 3 pct. af de flygtninge, der kom hertil i 2015, blev vurderet til at være jobparate. Det kan jo ikke passe, at 97 pct. har mistet arbejdsevnen på vej til Danmark. De kommer alle sammen fra samfund, hvor man er vant til at forsørge sig selv.

Derfor ændrer vi tilgangen til integration. Sammen med Kommunernes Landsforening og arbejdsmarkedets parter har vi indgået to aftaler om integration, som gør integrationsindsatsen langt mere beskæftigelsesrettet med fokus på det, vi ved virker, nemlig at man kommer ud på en virksomhed. Alle er nu som udgangspunkt jobparate, og alle skal ud på en virksomhed, senest 1 måned efter at man er blevet meddelt asyl, og gerne tidligere. Og det ser ud til at virke, for da vi overtog regeringsmagten, var det f.eks. 3 pct. af ydelsesmodtagerne, der var jobparate. I december måned sidste år var det 51 pct., og tallet skal endnu højere op.

I forhold til at få flygtninge ud på arbejdspladserne ser vi faktisk også en positiv udvikling. Andelen af ydelsesmodtagere, som i december 2016 var i praktik eller løntilskud, var steget fra 15 pct. til 32 pct. siden juni 2015. Men det skal også højere op.

Regeringen tror fuldt og fast på, at der skal klare økonomiske incitamenter til at få flere i arbejde. Det gælder ikke mindst ikkevestlige indvandrere og efterkommere, som helt klart er overrepræsenteret i kontanthjælpssystemet. Næsten ni ud af ti ægtepar er ikkevestlige indvandrere eller efterkommere. De fire borgerlige partier har allerede gennemført et kontanthjælpsloft, 225-timersreglen og ja, også integrationsydelsen. Det er alt sammen regler, der stiller yderligere krav, men det er krav, som er nødvendige, for at vi kan få flere ud på arbejdsmarkedet.

Nytilkomne får nu en væsentlig lavere ydelse end under den tidligere regering. Det gør det mindre attraktivt at søge asyl i Danmark – og ja, økonomiske goder betyder noget for, hvilket land man søger asyl i. Og den lavere ydelse styrker samtidig motivationen for at arbejde og for at forsørge sig selv. Og nej, det er ikke, fordi jeg ikke har forståelse for mennesker på flugt, men vi er nødt til at kunne følge med, og selv om man er flygtning, kan man altså godt bidrage til samfundet og forsørge sig selv. Derfor er det heller ikke nogen hemmelighed, at regeringen kigger på, hvordan vi yderligere kan skærpe brugen af optjeningsprincipper for at opnå ret til offentlige ydelser. For det er kun rimeligt, at man så hurtigt som muligt giver et bidrag til det danske samfund, når man er her.

Så handler det om, at alle skal ud og være en del af det samfund og mødes med, at man bliver nødt til at indordne sig efter de værdier og normer, der er afgørende for os danskere. Ikke mindst derfor er det også nødvendigt, at vi tager et mere målrettet opgør med parallelsamfund. Vi accepterer ikke, at der findes miljøer og grupper i Danmark, hvor folk lever efter normer og værdier, der er uforenelige med danske frihedsrettigheder og demokrati – værdier, hvor vi ser, at negativ social kontrol kan opfattes som god opdragelse.

Som led i indsatsen mod parallelsamfund fremlagde vi netop også i oktober måned sidste år to handlingsplaner, en om forebyggelse af ekstremisme og radikalisering og en om negativ social kontrol og æresrelaterede konflikter. Vi vil arbejde for at modvirke, at der i Danmark er personer, der lever isoleret fra det omgivende samfund i udsatte boligområder. Et af de værktøjer, vi ved der virker til at modarbejde ghettoer, er den såkaldte ghettoliste. Ghettolisten har til formål at identificere boligområder med særlig store udfordringer med beboersammensætning, arbejdsløshed og kriminalitet. Når et område er på listen, får man så også mulighed for at søge nogle midler fra en pulje. I år er der 25 områder på ghettolisten ligesom sidste år. Det er fortsat det laveste antal områder, som vi har set, siden vi begyndte at udarbejde en ghettoliste.

Vi kan selvfølgelig ikke spole tiden tilbage og rette op på fortidens synder, men det er en af regeringens hovedprioriteter at modvirke, at der opstår områder med beboersammensætninger som den, vi ser i Brøndby Strand, fordi det udfordrer os. Det udfordrer sammenhængskraften i Danmark, og derfor er det helt afgørende for os, at det her er noget, vi står sammen om, og vi er også villige til at tage nye tiltag.

Kl. 14:34

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ministeren. Vi går i gang med forhandlingen, og først er det ordføreren for forespørgerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Kl. 14:34

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, formand. Når vi har rejst denne debat fra Dansk Folkepartis side, er det, fordi vi er båret af et dybfølt og oprigtigt ønske om at holde sammen på landet. Når vi med jævne mellemrum kommer med nye forslag og ønsker til udlændingepolitikken, hænder det ikke sjældent, at vore politiske med- og modspillere påstår, at vi ønsker at stramme udlændingepolitikken udelukkende for at stramme. Det hævdes også ofte, når Dansk Folkeparti foreslår, det kan være alt lige fra morgensang, mere historieundervisning i folkeskolen eller færre religiøse særhensyn i skolen, at der så er tale om snæversynet nationalisme eller hetz mod udvalgte befolkningsgrupper. Men det er noget sludder.

Vores politik er ikke udtryk for et ønske om at stramme bare for at stramme. Vores politik er ej heller udtryk for et ønske om at hetze mod nogen som helst, snarere tværtimod. Til gengæld forsøger vi at sige tingene ligeud uden at være tynget af politisk korrekthed – vi kalder det for kulturelt selvforsvar.

Dansk Folkepartis politik er båret af et altoverskyggende ønske – et ønske om at holde sammen på landet nu og i fremtiden. Det er et ønske om, at danskerne ikke glemmer, at de er en del af en historisk baggrund, og at vores kultur, vores danske værdier og vores fælles kulturinstitutioner ikke er noget, som automatisk bliver ved med at være der. Det skal vi kæmpe for og arbejde for. Det er som at pleje planter; de kræver næring og vedligeholdelse, hvis de skal overleve og videregives til nye generationer.

Derfor har det også betydning, at nyankomne og deres efterkommere tilslutter sig det kulturelle fællesskab og arbejder for at bevare disse nationale grundpiller i stedet for at modarbejde dem. Når vi kan se, at alt for mange indvandrere og efterkommere ikke tager danskheden til sig, og når vi kan se, at den oprindelige befolkning, danskerne, kommer i mindretal i bestemte områder, jamen så bliver vi selvfølgelig nødt til at reagere.

For at sikre sammenhængskraften i samfundet skal vi videreføre værdifuld viden om fortiden, også så nyankomne og deres efterkommere ikke kan undgå at få en meget bedre forståelse for det land, som de nu bor i; det gavner os alle. Men vi skal have antallet endnu længere ned. Det vigtigste er at få mere styr på asyltilstrømningen, antallet af familiesammenførte, men også den samlede indvandring til Danmark skal ned, hvis vi skal bevare Danmark dansk – og det skal vi.

En effektiv udlændingepolitik er umådelig vigtig. Der skal være styr på den indvandring, som vi ved indebærer større økonomiske og kulturelle udfordringer. Det er det bedste for danskerne, for nye generationer, og det er sådan set også det bedste for de indvandrere, som nu engang er kommet til landet. Asyl- og familiesammenføringsreglerne er som nævnt vigtige redskaber i udlændingepolitikken, fordi det netop var og til dels også er via disse regelsæt, at tidligere tiders problematiske indvandring fandt sted. Jo flere mennesker der ønsker at bo i Danmark, og jo længere væk de kommer fra, jo sværere bliver integrationen – og det er der egentlig ikke noget mærkeligt i.

Målet er naturligvis, at dem, der er her, og dem, der bliver her, med tiden bliver danske; at de glider ind i samfundet og tager mentaliteten, værdierne og kulturen til sig. Det vil betyde, at en del kulturelementer og normer fra forældrenes og bedsteforældrenes hjemlande må ende med at vige til fordel for det nye lands. Men det er umuligt at assimilere indvandrere og efterkommere, hvis de bor et sted, hvor danskerne er i mindretal.

Danmark er ikke et stort land, og et multikulturelt samfund, hvor alle passer sig selv i deres små lokale miljøer, gavner ingen. Men sådan er det jo flere steder i kongeriget, og det er, fordi danskerne flere steder er i mindretal. Vi kan ikke finde et fælles ståsted, hvis udviklingen fortsætter sådan – vi risikerer, at vi mister os selv. Vi siger ikke i Dansk Folkeparti, at alle skal være fuldstændig ens, men forskellighederne skal kunne rummes inden for nogle grænser, en ramme. Denne ramme defineres af den nationale identitet, vores fælles fortid, som har skabt nutidens samfund med frihedsrettigheder, folkestyre og ligeværd mellem kønnene, velfærd, omsorg, kulturelle institutioner, sammenhold og folkeligt fællesskab. Det kommer jo ikke ud af ingenting.

Denne ramme omkring samfundet og værdierne i den bliver presset, når parallelsamfundene tager over i bestemte områder. I parallelsamfundene er dansk kultur ganske enkelt blevet erstattet af noget andet, og det er det, vi skal gøre op med. Derfor har Dansk Folkeparti rejst denne debat. Vi ønsker, at Folketinget og regeringen offentligt meddeler, klart og tydeligt meddeler, at det er en forkert udvikling, når danskere kommer i mindretal i eget land, og at der er brug for flere stramninger af asyl- og udlændingepolitikken.

På den baggrund skal jeg (på vegne af DF, V, LA og KF) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med bekymring, at der i dag er områder i Danmark, hvor andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande er over 50 pct. Det er Folketingets opfattelse, at danskere ikke bør være i mindretal i boligområder i Danmark.

Regeringen og Folketinget har gennemført en række stramninger, der har begrænset asyltilstrømningen markant, og som modvirker parallelsamfund.

Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde videre med en politisk målsætning om at reducere antallet af asylansøgere og antallet af familiesammenførte, der kommer til Danmark.« (Forslag til vedtagelse nr. V 38).

Kl. 14:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Forslaget indgår nu i de videre forhandlinger.

Vi har et par korte bemærkninger. Først hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 14:39

Mattias Tesfaye (S):

Jeg er enig med ordføreren i, at det er bekymrende, at der er områder i Danmark, hvor indvandrere og efterkommere af indvandrere nu er i flertal. Det er jeg enig i.

Men så siger ordføreren også, at det så betyder, at danskerne er kommet i mindretal. Skal det forstås sådan, at de plus 50 pct. af indvandrere og efterkommere, der bor i Brøndby Strand, alle sammen ikke er danskere?

Kl. 14:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen): Ordføreren.

Kl. 14:39

Martin Henriksen (DF):

Det kan man ikke sige. For man kan sagtens møde folk i Brøndby Strand, som har en anden baggrund end den typisk danske baggrund og som jeg ville møde og opfatte som værende danskere, fordi de simpelt hen har tilpasset sig det danske samfund og er gledet ind i samfundet. Og der vil ikke være nogen modsætninger mellem flertalsbefolkningen og så dem.

Derfor vil man selvfølgelig kunne møde folk blandt de 50 pct., som man vil opfatte som danskere, og som jeg også selv vil opfatte som danskere.

Men når vi tager en debat, som jo også bliver nødt til at være en generel debat, så bliver man også nødt til at kigge på de statistikker, som ligger på området, og forholde sig til dem. Og de siger klart og tydeligt, og det synes vi jo i Dansk Folkeparti er alarmerende, at der kan findes områder, hvor statistikkerne siger, at der er danskere i mindretal, hvis man kigger på det generelt set. Og det synes vi er et problem.

Kl. 14:40

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 14:40

Mattias Tesfaye (S):

Jeg er meget glad for, at Dansk Folkeparti mener, at nogle af de indvandrere, der kommer hertil, måske særlig nogle af efterkommerne af nogle af de indvandrere, nu er at betragte som danskere. Ellers ville fru Yildiz Akdogan og hr. Naser Khader jo ikke være at betragte som danskere, og det ville være helt i hegnet, ikke? Så det synes jeg er utrolig positivt at få tilsagn om fra Dansk Folkeparti.

Jeg vil så på den baggrund opfordre Dansk Folkeparti til at ændre det forslag til vedtagelse, I har fremsat, hvor det jo netop fremgår, at der findes områder i Danmark, hvor danskerne er i mindretal. Hvad er det for nogle områder?

Hvis vi konkret snakker postnumre som f.eks. 2660, er det i hvert fald ikke sådan, at danskerne er i mindretal i Brøndby Strand, overhovedet ikke.

Kl. 14:41

$\textbf{F} \\ \textbf{ørste næstformand} \ (\textbf{Henrik Dam Kristensen}) \\ :$

Ordføreren.

Kl. 14:41

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg betragter det som fuldstændig indlysende, at man selvfølgelig kan møde folk, som har en anden oprindelse end etnisk dansk, hvis man vil bruge den betegnelse, som godt kan være lige så danske som alle andre. Den opfattelse har jeg i øvrigt altid haft.

Men det ændrer ikke på, at der er forskel på at kigge på individniveau og så mere generelt og overordnet. Og der bliver vi herinde nogle gange nødt til at flyve op i helikopteren og have det lange perspektiv på. Og der mener jeg altså, at man bliver nødt til at forholde sig til, at hvis man kigger på statistikkerne, kan man se, at der er områder i Danmark, hvor danskere er kommet i mindretal.

Det betyder, hvad man også kan se i de områder, at der bliver dansk kultur mere og mere presset. Der er simpelt hen nogle med dansk baggrund, der ikke længere føler, at de er så velkomne i deres land. Og det er noget, man skal tage meget alvorligt.

Kl. 14:42

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 14:42

$S \"{ø} ren \ Egge \ Rasmussen \ (EL):$

I det forslag til vedtagelse, jeg hørte læst op, synes jeg ikke rigtig, at jeg kunne høre så mange forslag til løsninger på det problem, som hr. Martin Henriksen åbenbart ser, når der i et boligområde er mere end 50 pct. af beboerne, der er af ikkevestlig herkomst. Jeg synes jo, man skulle sætte fokus på, hvad det er for nogle vilkår, kommunerne har. Kommunerne har jo i lang tid haft mulighed for at anvise folk med behov for bolig i 25 pct. af boligerne i den almene sektor, og

det har selvfølgelig medført, at der er nogle almene boligforeningsafdelinger, hvor der er en høj grad af folk, der er blevet anvist bolig. Så er der nogle bestemte områder, hvor nogle af dem har en ikkevestlig baggrund.

Jeg vil godt høre ordføreren, om ordføreren er positiv over for, at den anvisningsret også bliver udvidet til at gælde det private udlejningsbyggeri, for så vil kommunen nemmere kunne sprede, hvad skal man sige, de folk med sociale problemer, hvoriblandt der også er en del af fremmed herkomst.

Kl. 14:43

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 14:43

Martin Henriksen (DF):

Det har vi ikke umiddelbart nogen planer om fra Dansk Folkepartis side, og jeg vil gerne anfægte det synspunkt, at der i udgangspunktet altså er tale om sociale problemer. Det er noget, som Dansk Folkepartis socialordfører tager sig af. Her er der tale om *kulturelle* problemer først og fremmest.

Jeg vil også godt anfægte det synspunkt, at vi i forslaget ikke har anvist nogen løsningsforslag, fordi vi siger jo sådan set i det sidste afsnit af forslaget til vedtagelse, og nu læser jeg det op igen:

»Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde videre med en politisk målsætning om at reducere antallet af asylansøgere og antallet af familiesammenførte, der kommer til Danmark.«

Det er jo det, der på lang sigt er løsningen; det kommer vi simpelt hen ikke udenom. Grunden til, at vi står med de problemer, som vi står med nu – integrationsproblemer, sociale problemer, kulturelle problemer, uanset hvad man vil kalde dem – er jo, at der har været en for stor indvandring og tilstrømning til Danmark primært fra lande, som kulturelt og mentalt ligger langt væk fra dansk mentalitet og fra dansk kultur og fra vestlig kultur, og det er jo i høj grad fra muslimske lande.

Så det har skabt problemet. Hvis vi vil løse problemet, skal vi begrænse den del af indvandringen mest muligt.

Kl. 14:44

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 14:44

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det er utroligt, at vi skal have sådan en debat, fordi ordføreren opfatter det som et kulturelt problem. Så skal man ud at tælle, hvor mange juletræer der er i Brøndby Strand, for ligesom at vurdere, om det her er et problem eller ej. Jeg synes, det er langt ude.

Jeg har forståelse for, at man kan sætte fokus på det og sige: Her er nogle sociale problemer, og dem skal vi gøre noget for at afhjælpe. Det er jo derfor, at det er godt at have helhedsplaner, som man har i Brøndby Strand.

Så vil jeg godt gøre opmærksom på, at Brøndby Strand jo ikke er på den liste over særlig udsatte boligområder. Men der er noget andet: Der er lige blevet lavet en tryghedsundersøgelse derude, der viser, at det ikke er et utrygt område. Jeg forstår ikke, hvorfor ordføreren peger så hårdt på det, bare fordi man er kommet op på 50,1 pct.

Kl. 14:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen): Ordføreren

Kl. 14:45

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes ikke, at Enhedslisten skal tale juletræer ned. De skaber god stemning alle steder, når de kommer frem, så det skal man da ikke kimse ad.

Altså, det her er jo ikke en forespørgsel, som handler om, hvorvidt der er tryghed i et bestemt område, eller om folk i et bestemt område overholder lovgivningen. Det er selvfølgelig vigtigt, at de gør det, det er da klart. Selvfølgelig er det vigtigt. Det er da en væsentlig forudsætning for, at man kan blive godt integreret i det danske samfund, at man overholder landets lovgivning.

Men det vigtigste er – set med Dansk Folkepartis øjne – at man er parat til at tage kulturen til sig, at tage normerne til sig og tage traditionerne til sig. Hvis ikke man er det og man bor et område, hvor der er rigtig mange eksempelvis med ikkevestlig baggrund, som ikke er villige til at tage dansk kultur til sig, så er det jo, vi ser, at problemerne opstår.

Kl. 14:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Martin Henriksen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken til hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Jeg er medlem af Socialdemokratiets lille vælgerforening i Brøndby Strand. Vi er omkring 120 medlemmer. Formanden hedder Ludvig. Han er gammel militærmand og er gift med en kvinde fra Afrika. Og næstformanden hedder Beate, hun er præst. Så er der viceværten Lars, den frivillige fodboldtræner Erling og Michael, der er formand for boligforeningen, og Jean fra højhuset, der har en forening, der hedder »Poter Og Klør« for beboere med husdyr. Så er der Jørgen nede fra villaerne, der lige har meldt sig ind i partiet; og så er der tømrersvenden Arno, der er tredjegenerationssocialdemokrat i Brøndby Strand, fra dengang da området var et lille fiskerleje langs Køge Bugt og ikke en eneste af boligblokkene var bygget endnu. Dengang var indvandrerne københavnere, der kom til stranden i sommermånederne.

Med til bestyrelsesmøderne deltager også formanden for de unge socialdemokrater Harun Muharemovic, der er barn af flygtninge fra Bosnien, der kom til Brøndby Strand i 1990'erne. Rundt om bordet sidder også Mahmut, der kom hertil i slutningen af 1960'erne. Han var dengang formand for de tyrkiske fremmedarbejderes forening i Danmark. Her deltager også Youssef, der er palæstinensisk flygtning fra Libanon. Han er i dag radiograf på Glostrup Sygehus. Ved siden af sidder Syed. I Pakistan var han politisk aktiv gymnasielev og blev som ganske ung udsat for tortur af militærdiktaturet. I dag sidder han i Brøndby kommunalbestyrelse og er en af mine bedste kontakter til at forstå, hvordan vi undgår radikalisering og tilslutning til Hizb ut-Tahrir, der desværre fylder noget i Brøndby Strand.

Lad mig sige én ting meget klart: Alle de her mennesker er fremragende samfundsborgere, der elsker at bo i Brøndby Strand; det er folk, der tager ansvar for deres lokalsamfund; det er danskere, der passer på hinanden, som passer på Danmark, og som elsker at bo i Brøndby Strand. Det er danskere. Danskerne er altså ikke i mindretal i Brøndby Strand. Men andelen af borgere i Brøndby Strand med familiemæssige rødder i Danmark er i mindretal, og det er relevant at diskutere.

Der bor 80 forskellige nationaliteter i Brøndby Strand. Der er en kraftig stigning i andelen af unge, der består dansk og matematik, fra den lokale skole, som af CEPOS såmænd er blev udråbt som en af de få skoler i Danmark, der gør det rigtig, rigtig godt med at løfte

eleverne. Der er en kraftig vækst i andelen af unge, der får en ungdomsuddannelse. Området er *ikke* på ghettolisten.

Da den tidligere borgmester, Ib Terp, desværre døde for få måneder siden, var kirken i Brøndby Strand fyldt med mennesker fra alle verdenshjørner. Der stod røde faner oppe ved alteret. Muslimerne sang med på de kristne sange. Venstreborgmesteren fra Glostrup og den konservative borgmester fra Vallensbæk sang med på »Når jeg ser et rødt flag smælde«, da kisten blev båret ud. Alle mødte hinanden med respekt. Sådan kender jeg Brøndby Strand, og sådan kender jeg Vestegnen. Jeg vil derfor være meget ked af det, hvis dagens folketingsdebat vil udskamme og misbruge et lille stykke af Danmark for christiansborgpartipolitiske formål.

Men lad mig så samtidig sige meget klart og være meget ærlig: Brøndby Strand er også historien om særlig 1980'ernes og 1990'ernes totalt fejlslagne boligpolitik, udlændingepolitik og integrationspolitik, altså beslutninger, der blev truffet her på Christiansborg. For få dage siden modtog jeg en besked fra en kvinde i Brøndby Strand, hvis far var blevet overfaldet af nogle unge rødder med indvandrerbaggrund nede på stationen. Hun savner lokalpolitiet og undrer sig over, hvad de unges forældre laver. De sidder nok op i lejlighederne og ser fjernsyn fra udlandet.

Vi ved, at flere unge er rekrutteret til Syrien fra en lejlighed i Brøndby Strand. Politiets Efterretningstjeneste, som jeg var til et møde sammen med for kort tid siden, fortalte om, hvordan det foregik. Den lokale fodboldklub var i vælten for et par år siden på grund af tilknytning til Hizb ut-Tahrir. Samtidig er der en overrepræsentation af både kriminalitet og arbejdsløshed i området. Så bydelen har også sine problemer – det skal ikke fejes ind under gulvtæppet.

Det skyldes dog ikke, at kommunalbestyrelsen har svigtet, men at Folketinget har svigtet, da så mange tyrkiske, kurdiske og pakistanske fremmedarbejdere fik udleveret nøglerne til de store lejligheder, der ikke kunne lejes ud i 1970'erne, da renterne steg dramatisk, da Dansk Flygtningehjælp blev ved med at låne penge ud til de bosniske familier, der ville flytte til Brøndby Strand. Alt det er beslutninger, der ikke blev truffet af kommunalbestyrelsen, men imod kommunalbestyrelsens vilje. Brøndbys daværende borgmester, Kjeld Rasmussen, min egen partifælle, forsøgte at råbe Folketinget op, men blev mødt med foragt og latterliggørelse, ligesom Brøndbys folketingsmand, Per Kaalund, blev det.

Alt det taget betragtning skylder Folketinget Brøndby Kommune en undskyldning – en kæmpe, kæmpe undskyldning. Jeg er dog godt klar over, at Dansk Folkeparti har indkaldt til den her forespørgsel for at diskutere den generelle befolkningsudvikling og ikke kun de lokale forhold i Brøndby Strand. Men som valgt i Brøndbykredsen føler jeg et ansvar for at starte min tale dér og tale lidt lokalt, selv om jeg selvfølgelig lige så vel kunne have startet i 5240, Odense Nordøst, eller 8220, Brabrand.

Så har jeg et forslag til vedtagelse. Vi har fra Socialdemokratiets side desværre ikke kunnet tilslutte os det forslag til vedtagelse, der blev læst op af Dansk Folkeparti, netop fordi det dér blev insinueret, at flertallet af borgerne i Brøndby Strand ikke var danskere. Så lad mig på vegne af Socialdemokratiet læse et andet forslag til vedtagelse, der minder en anelse om det, op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med bekymring, at der i dag er områder i Danmark, hvor andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande er over 50 pct. Det er Folketingets opfattelse, at integrationen fungerer bedst, når den danske kultur er den bærende i alle boligområder i Danmark. Der er i den forbindelse fortsat brug for at fokusere på demokratisk børneopdragelse, ligestilling mellem kønnene og ligeværd mellem mennesker.

Folketinget har vedtaget en række stramninger, der har begrænset asyltilstrømningen markant, og som modvirker parallelsamfund.

Folketinget opfordrer regeringen til at styrke integrationsarbejdet og sikre et lavt antal af både asylansøgere og familiesammenførte, der kommer til Danmark.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 39).

Kl. 14:52

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Også dette forslag til vedtagelse indgår nu i de videre forhandlinger. Jeg har en række korte bemærkninger. Først er det hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 14:52

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Nu taler hr. Mattias Tesfaye om, at Folketinget skylder Brøndby Strand en undskyldning. Det er nu først og fremmest Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre her på Christiansborg, der skylder Brøndby Strand en undskyldning, for det er jeg sådan set enig med ordføreren i. Og jeg synes, det ville have klædt ordføreren, hvis han var startet med at give Brøndby Strand en undskyldning på vegne af sit parti, der i årevis har medvirket til den udvikling, som vi ser i Brøndby Strand. Så kan man ikke skjule sig bag, at der har været et par borgmestre, som har modvirket den udvikling. Ansvaret hviler centnertungt på hr. Mattias Tesfaye og hans kammerater i Socialdemokratiet.

Jeg kan godt mærke, at hr. Mattias Tesfaye forsøger at lave sådan en form for hyggemultikultur. Det er det billede, han forsøger at tegne. Men, hr. Mattias Tesfaye: Der er gevaldige problemer i Brøndby Strand, og hvad har hr. Mattias Tesfaye tænkt sig konkret at gøre ved dem? Hizb ut-Tahrir nævnte hr. Mattias Tesfaye selv. Er hr. Mattias Tesfaye indstillet på at stemme for et forslag om at forbyde Hizb ut-Tahrir?

Kl. 14:53

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:53

Mattias Tesfave (S):

Jeg kan fortælle, at så sent som i går var jeg i selvvalgt praktik i en daginstitution i Brøndby, og tro mig, jeg kan godt se problemerne. Jeg kan godt få øje på, hvad de har af problemer, når børn kommer sent i daginstitution, når de ikke kan snakke dansk, når de kommer fra hjem, hvor forældrene ikke deltager i forældremøderne. Det kan jeg sagtens få øje på. Jeg ønsker ikke at tegne et billede af, at der bare er en velfungerende multikultur i Brøndby Strand. Jeg kan sagtens få øje på problemerne.

Jeg kan også fortælle Dansk Folkepartis hr. Kenneth Kristensen Berth, som jeg ved bor lige rundt om hjørnet i nabokommunen, at Socialdemokratiet i Brøndby er fuldt ud opmærksom på, hvordan man kan inddæmme Hizb ut-Tahrir i kommunen, og gør et fremragende stykke arbejde med at sørge for, at Hizb ut-Tahrirs organisation ikke slår rødder i Brøndby Strand. Det er i øvrigt et arbejde, der foregår i tæt samarbejde med en række indvandrerforeninger, som udmærket ved, hvad der sker, hvis islamisk fundamentalisme begynder at slå rod i det lokale samfund.

Kl. 14:54

$\textbf{F} \\ \textbf{\textit{ø}rste næstformand} \ (\textbf{Henrik Dam Kristensen}) \\ \vdots \\$

Spørgeren.

Kl. 14:54

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Vi mangler stadig væk undskyldningen fra hr. Mattias Tesfaye, men han kan jo bruge sin anden runde til at undskylde på vegne af sit parti. Jeg fik heller ikke noget svar på, om hr. Mattias Tesfaye vil stemme for et forbud mod Hizb ut-Tahrir. Det går jeg ud fra at Socialdemokratiet ikke ønsker.

Jeg vil så også spørge hr. Mattias Tesfaye: Når man nu i Brøndby gør så meget ved det her problem med islamisk ekstremisme, hvad gør man så ved det forhold, at man har en daginstitution, Solstrålen, i Brøndby Strand, som er ledet af en ekstremistisk imam, Muhammed Ataseven? Det har Brøndby Kommune sådan set heller ikke gjort noget for at imødegå. Der er så mange konkrete problemer. Tal konkrete løsninger, hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 14:55

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 14:55

Mattias Tesfaye (S):

Nu bliver det måske lige lovlig lokalt, men jeg ved, at hr. Kenneth Kristensen Berth også er inde i sagen om daginstitutionen Solstrålen. Det kan jeg jo se i lokalavisen. Og dermed må Dansk Folkepartis hr. Kenneth Kristensen Berth jo også vide, at kommunen er fuldt ud opmærksom på, at der skal snakkes dansk i alle daginstitutioner.

Om Hizb ut-Tahrir: Min erfaring er, at det bedste, man kan gøre for at inddæmme den organisation, er at sørge for, at de ikke er i stand til at rekruttere nye unge til deres arbejde.

Kl. 14:55

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Så er det hr. Naser Khader.

Kl. 14:55

Naser Khader (KF):

Jeg har normalt respekt for ordføreren, men jeg mener, at det er en utroværdig beskrivelse, vi får af Brøndby. Ordføreren nævner en masse navne på personer med arabisk og anden baggrund, bl.a. Youssef Khalil, som engang har siddet i byrådet for Socialdemokratiet i Brøndby, og som er en kendt antisemit, holocaustbenægter, og som på Fathi El-Abeds facebookside på et tidspunkt skrev:

Det vrimler med syge zionister som sædvanlig på din Facebook, kære Fathi. Deres racistiske apartheid og slyngelstat er snart til ende, på historiens losseplads sammen med alle zionister over hele verden.

Da jeg var til debatmøde i kulturhuset i Brøndby for nogle år siden, var han til stede. Han rejste sig op og gejlede de unge op og sagde bl.a. – og det er der vidner på – til mig:

Hvorfor kommer du til Brøndby? Vi vil ikke have dig her. Du er ikke velkommen. Du er en forræder. Og så gik han ud til forsamlingen og sagde: Er I ikke enige med mig i, at han er en forræder?

Jeg fatter ikke, at ordføreren roser sådan en person.

Kl. 14:57

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 14:57

Mattias Tesfaye (S):

Først vil jeg sige, at det ikke er Socialdemokratiets opfattelse, at hr. Naser Khader er en forræder, men det er et synspunkt, jeg møder en gang imellem i Brøndby Strand, og det er et synspunkt, jeg bruger noget tid på at diskutere. Jeg har nu aldrig hørt Youssef konkret sige det, men hvis det er hans holdning, vil jeg tage det op med ham, og lige præcis det citat, du kommer med, må du endelig sende til mig,

fordi det hører ingen steder hjemme, ligesom det ikke hører nogen steder hjemme at benægte holocaust. Det vil jeg så også lige tage en smule forbehold for, før jeg anklager nogen for det.

Så skylder jeg hr. Kenneth Kristensen Berth et svar på det med vestegnsborgmestrene. Jeg vil da sige for mit eget vedkommende: Ja, undskyld til alle de borgmestre, der i årevis – i årevis – råbte op omkring f.eks. reglerne for familiesammenføring, for, at der ikke blev strammet op. Det synes jeg, ikke kun jeg selv, men at hele Folketinget skylder en undskyldning for.

Kl. 14:58

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Naser Khader.

Kl. 14:58

Naser Khader (KF):

Hvis ordføreren og andre vil læse lidt om mine erfaringer fra Brøndby, så skrev jeg faktisk et åbent brev til den tidligere formand for Socialdemokratiet, Helle Thorning-Rasmussen, og det gjorde jeg i BT den 28. februar 2013. Der er citater fra Youssef og en beskrivelse af det, jeg oplevede i Brøndby, hvor vi, da vi var færdige, efter at han havde gejlet de unge op, ikke blev stenet ud af Brøndby, men der blev kastet flasker på vores PET-bil og politibil.

Kl. 14:58

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Af hensyn til referatet: Det var nok fru Helle Thorning-*Schmidt*. Værsgo.

Kl. 14:58

Mattias Tesfaye (S):

Det vil jeg faktisk meget gerne se, og jeg vil også sige, at det ikke vil overraske mig, hvis hr. Naser Khader er blevet jaget ud af Brøndby Strand, fordi jeg ved, at der findes folk, som anser hr. Naser Khader for at være en forræder. Og det ved jeg, fordi jeg har brugt en del timer på at diskutere med dem, hvad en forræder er, og hvem det er, der egentlig forråder de værdier, det her samfund bygger på. Så det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Jeg vil på ingen måde feje ind under gulvtæppet, at den slags holdninger også er i Brøndby Strand. Det er bare vigtigt for mig at understrege, at Brøndby Strand er et sammensat område, hvor danskerne er i flertal, og som er et område, der er på vej frem. Det er ikke et område, der er på vej tilbage til trods for alle områdets problemer.

Kl. 14:59

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:59

Mikkel Dencker (DF):

Ligesom de to foregående spørgere blev jeg noget forundret, da jeg hørte ordførerens lovprisning af forholdene i Brøndby Strand. Jeg bor selv tæt på Brøndby Strand på den anden side af kommunegrænsen, mod øst i Hvidovre kommune, og kender derfor godt området. Men det lød, som om ordføreren mener, at Brøndby Strand er et multikulturelt paradis, hvor alle lever fredeligt og hyggeligt side om side.

Anerkender ordføreren og dermed Socialdemokratiet ikke, at antallet, altså hvor mange mennesker med fremmed herkomst der er klumpet sammen i et bestemt boligområde, betyder noget?

Kl. 15:00

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Mattias Tesfave (S):

Til at starte med vil jeg sige: Jo, jeg synes, at situationen i BSI, Brøndby Strands Idrætsklub – nu er det godt nok ved at være et stykke tid siden – var kritisabel. Jeg har selv været med til at afvikle borgermøder og har diskuteret med kommunen og meget andet om, hvordan man kan gøre det, for at sikre, at der ikke er nogen radikaliserede, der overtager nogen foreninger, og sørge for, at kommunen ikke bakker op om noget, der kan opfattes som værende i strid med almindelig dansk kultur.

Så vil jeg sige: Jo, selvfølgelig mener Socialdemokratiet, at antallet betyder noget, det fremgår også tydeligt af vores forslag til vedtagelse, at vi ønsker en stram udlændingepolitik.

Endelig vil jeg sige: Hvis der er nogen, der mener, at jeg har fremstillet Brøndby Strand som et multikulturelt paradis, vil jeg opfordre dem til efter debatten at gå ind og høre eller læse, hvad det er, jeg har sagt, for det er på ingen måde det, jeg siger. Jeg konstaterer bare, at glasset er halvt fyldt, så det betyder, at der er flere, der får en uddannelse; der er flere, der får en ungdomsuddannelse; der er tryghedsmålinger, der viser, at det går i den rigtige retning. Det er stadig et område, der har masser af problemer, men jeg vælger at tolke det positivt og sige, at vi er på vej i den rigtige retning. Vi er ikke på vej i den forkerte retning i Brøndby Strand.

Kl. 15:01

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 15:01

Mikkel Dencker (DF):

Isoleret set er det jo godt, at folk får en uddannelse og et arbejde. Det var ministeren også meget inde på i sin tale, men der var ikke ret meget om, at en ting er, at man har en uddannelse og et arbejde, noget andet er, hvilke normer og værdier man har inde i sit hoved eller i sit hjerte, eller hvor man har dem anbragt. Det hjælper ikke meget, at man går på arbejde, hvis man er islamist i sin fritid nede i Brøndby Strands Idrætsklub eller i skolebestyrelsen eller i forældrebestyrelsen i børnehaven. Så hvis det er sådan, at man bruger sin fritid på at indføre islamisme via de demokratiske systemer, vi har opbygget i vores samfund, betyder antallet noget. Og hvad vil Socialdemokratiet gøre ved det? Hvis udviklingen fortsætter, kan man jo også overtage skolebestyrelsen i Brøndby Strand, og på længere sigt kan man overtage flertallet i kommunalbestyrelsen.

Kl. 15:02

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det ordføreren, der skal svare. Værsgo.

Kl. 15:02

Mattias Tesfaye (S):

Jeg forstår spørgsmålet sådan: Hvad har Socialdemokratiet tænkt sig at gøre ved koncentrationen af udlændinge i bestemte boligområder af Danmark?

Punkt 1: Vi er tilhængere af en udlændingepolitik, som sikrer, at der udstedes få opholdstilladelser. Og derfor er vi glade for, at asyltallet er faldet, for det betyder også, at antallet af familiesammenføringer falder. Og punkt 2: Vi mener, at den nuværende regering gør for lidt for at sikre integrationen, og vi vil fastholde den fordeling af flygtninge, der sker. Bl.a. på baggrund af vores initiativ er nøglen til fordeling af nyankomne flygtninge, at de bliver spredt ud til kommuner som f.eks. Gentofte, som har fået flere.

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak. Den næste, der ifølge min liste har bedt om en kort bemærkning, er hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:03

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg må bedrøve eventuelle seere af debatten med, at jeg simpelt hen ikke kan hidse mig lige så meget op som hr. Kenneth Kristensen Berth, det var ganske imponerende – en cadeau for det. Tværtimod vil jeg sådan set rose ordføreren. Jeg synes, det var en utrolig passioneret tale, ordføreren startede med at holde. Altså, sandhedsværdien af den er jeg bestemt ikke bekendt med, for jeg kommer desværre sjældent i Brøndby Strand, ligesom jeg ved, at ordføreren sjældent, nej, ikke sjældent, men måske mindre ofte frekventerer nogle af de belastede boligområder, der ligger længere nordpå i samme område.

Jeg vil spørge ordføreren, om ordføreren mener, at det var et problem, at den tidligere regering med ordførerens parti, SF og De Radikale lempede udlændingelovgivningen 40 gange, mens man havde regeringsmagten.

Kl. 15:04

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen): Ordføreren.

Kl. 15:04

Mattias Tesfaye (S):

Nu blev udlændingepolitikken både lempet og strammet, mens fru Helle Thorning-Schmidt var statsminister. Noget af det sidste, hun foretog sig, var jo at indføre f.eks. en midlertidig opholdstilladelse på kun 1 år til en del af dem, der kom fra Syrien. Så det var en stramning. I øvrigt tror jeg, at det der tal, som Venstre turnerer med – 40 kan jeg forstå at det er blevet til nu – var lidt lavere i valgkampen, og dengang blev det også diskuteret, om det nu var det helt rigtige tal, der blev fremlagt.

Kl. 15:04

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Værsgo.

Kl. 15:04

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg holder jo meget af den socialdemokratiske ordførers både lune facon og gode måde at afvæbne et kritisk spørgsmål på, men så mødes vi på halvvejen. Så lad os sige, at det var en håndfuld, måske et dusin, markante lempelser af udlændingepolitikken? Ordføreren nikker, og jeg antager præmissen for spørgsmålet er accepteret. Mener ordføreren, at det var uklogt set i nutidens og bagklogskabens ulidelig klare lys?

Kl. 15:05

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:05

Mattias Tesfaye (S):

Altså, jeg bliver nødt til at bede Venstres ordfører om at være lidt mere konkret. Jeg kan komme med et eksempel. Jeg synes f.eks., at der blev givet for mange statsborgerskaber i den sidste periode. Det synes jeg. Jeg synes, der var for mange, der fik dispensation fra danskkrav, fra beskæftigelseskrav, fra krav om at tage indfødsretsprøven, som dengang hed statsborgerskabsprøven. Det synes jeg var helt hul i hovedet. Jeg kunne sagtens komme på andre eksempler på lempelser, som jeg er modstander af, men jeg vil bare understrege, at

der også var udlændingepolitik, masser af udlændingepolitik, under fru Helle Thorning-Schmidt, som jeg synes var udmærket.

KL 15:05

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 15:05

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak til ordføreren for at bringe noget viden om Brøndby Strand ind i debatten. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad der er ordførerens vurdering af den helhedsplan, der har været gældende for Brøndby Strand fra 2012 til 2016. Hvad er de væsentligste fremskridt, man har opnået, og hvad er det, man tager med videre, nu, hvor helhedsplanen, så vidt jeg har forstået, officielt er slut? Der må være sat gang i nogle initiativer, som der er god grund til at fortsætte med, og nogle af tiltagene bør man måske søge støtte til, eller måske kan det løbe videre af sig selv. Er det noget, der ligesom har haft væsentlig betydning for Brøndby Strand, at man har haft en fireårig helhedsplan?

Kl. 15:06

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:06

Mattias Tesfaye (S):

Tak for spørgsmålet. I virkeligheden er den helhedsplan, der har været i Brøndby Strand, et meget godt eksempel på alt det gode og alt det dårlige, synes jeg, ved socialpolitik og integrationspolitik i Danmark. Der har f.eks. været et lille projekt, der har handlet om at sikre unge fra Brøndby Strand, altså oppe fra parkerne, fritidsjob i det lokale erhvervsliv, og det er gået fremragende, så længe der har været en frivillig koordinator ansat til at hjælpe de unge med at komme ned på McDonald's og ned i en malerhandel nede i Brøndby Strands centrum og sådan noget, men jeg kan jo godt se, hvad der kommer til at ske, når hun stopper, og det er, at det hele braser til jorden. Udfordringerne er at få alle de her gode initiativer forankret i lokalsamfundet, og det er jo vel i virkeligheden et meget præcist billede af, hvad der har været social- og integrationspolitikkens udfordringer i de sidste 30-40 år, nemlig at det ikke bare kan bæres af velmenende projektmagere med ekstraordinære midler i ryggen. Det er også nødt til at blive forankret i det lokalsamfund, de er en del af, og det er straks sværere, end man lige skulle tro.

Kl. 15:07

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Søren Egge Rasmussen.

Kl. 15:07

Søren Egge Rasmussen (EL):

Ordføreren nævnte i sin tale, at regeringen gør for lidt i forhold til integration. Nu har vi nogle nye muligheder, i og med at der er blevet placeret nye flygtninge i hele Danmark og også i nogle af de yderområder, som ellers har et faldende befolkningstal, og her kan de nye flygtninge være med til at sikre, at der ikke er et stagnerende befolkningstal. Har ordføreren nogle forslag til, hvad det er, vi skal gøre for at øge integrationen, sådan at de mennesker, der er placeret udeomkring i landet, måske har et bedre incitament til at blive boende i de områder?

Kl. 15:07

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Mattias Tesfaye (S):

Når jeg er lidt kritisk over for regeringens integrationsindsats, er det, fordi jeg mener, at fru Inger Støjberg mere er udlændingeminister, end hun er integrationsminister. Der har været flere tiltag, der har handlet om at stramme op på udlændingeloven, end tiltag, der har handlet om at forbedre integrationen, men det kan så være, at det kommer nu.

Jeg tror, det vigtigste for integrationen er beskæftigelse. Det er ikke det eneste, men det er det vigtigste. Og jeg er egentlig meget enig i det, regeringen siger, nemlig at beskæftigelsesfrekvensen er for lav, og at den bør kunne hæves.

Kl. 15:08

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går videre til næste ordfører, som er hr. Jakob Engel-Schmidt, Venstre.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det, formand. Det er en vigtig forespørgsel, vi behandler i dag, og det er det, fordi der opstår udfordringer og problemer, både økonomisk, socialt og kulturelt, når det er sådan, at der skabes ghettoer – der skabes spændinger, og boligområder forandres, både i forhold til udseendet og kulturen, når der sker en stor koncentration af mennesker af etnisk ikkedansk herkomst. Og jeg mener, at vi bør forholde os både meget realistisk og meget ærligt til problemstillingen.

Brøndby Strand, som den forrige ordfører beskrev, er et godt eksempel, og det er det, fordi Brøndby Strand ligger i en af de kommuner, der igennem vores nyere historie har modtaget utrolig mange både flygtninge og indvandrere og familiesammenførte, og derfor er det også et eksempel på, hvordan andre områder kan udvikle sig, hvis man ikke håndterer integrationsindsatsen på en ordentlig måde. For integration af ikkevestlige indvandrere bliver mildest talt vanskelig, når befolkningsgrupper klynger sig sammen og ikke interagerer med resten af det omkringliggende samfund. Så bliver det jo ikke integration, så bliver det sådan en form for tilstedeværelse uden for det etablerede samfund, og det ønsker vi ikke.

For Venstre er der to svar på udfordringerne. Vi skal have styr på tilstrømningen af asylansøgere, og det må vi sige at vi har fået. De asyltal, vi ser nu, er på det laveste niveau i 5 år, hvis ikke jeg tager fejl, og det gør jeg ikke. Og vi skal samtidig sørge for, at de mennesker, der allerede er her, kommer ud på arbejdsmarkedet, hvor de møder helt almindelige danskere, bidrager til samfundet og indgår som en helt normal del af vores kulturelle hverdag.

Hvad er det så, der sker, når det mislykkes? Det, der sker, er, at vi opnår en situation, hvor parallelsamfund opstår. Det betyder, at unge kvinder tvinges til at gå klædt på en særlig måde; de må ikke få danske kærester; de må ikke se de legekammerater, de har lyst til; drengene skal i nogle tilfælde forsvare familiens ære og sikre, at de unge piger ikke ser de her føromtalte danske kærester; den sociale kontrol hersker; uddannelsen svigter; folkeskolelærerne bliver presset; samfundsinstitutionerne bryder sammen; kriminalitet, bandedannelse, vold og generel fortabelse er konklusionen.

Det lyder trist, og det er heldigvis ikke sådan, det er, særlig mange steder. Men de undersøgelser, vi har fra SFI, viser altså, at hver fjerde etnisk ikkedanske dreng eller pige er underlagt massiv social kontrol. Så det er altså et problem, vi er nødt til at håndtere. Derfor er jeg også glad for, at Dansk Folkeparti har valgt at indkalde til den her forespørgselsdebat, og min gode kollega hr. Martin Henriksen har jo allerede læst vores fælles forslag til vedtagelse op. Men lad

mig gå endnu videre og redegøre for nogle af de tiltag og stramninger, regeringen allerede har iværksat og gennemført.

Jeg kan informere hr. Mattias Tesfaye, som jeg havde en lille tete-a-tete med rent verbalt tidligere, om, at regeringen har gennemført i alt 40 stramninger siden 2015, og dem er vi i øvrigt stolte af. De har haft en god effekt. I dag har vi den laveste asyltilstrømning i 5 år. Det sagde jeg før, men det føler jeg et behov for at gentage. Hvor der i 2015 kom 21.000 asylansøgere til landet, fik vi efter regeringens stramninger en tredjedel af det i 2016. Og man kan jo spørge sig selv hvorfor. Der er selvfølgelig nogle eksterne forhold, der påvirker tilstrømningen, men mit indtryk er også, at vores politik i høj grad har været med til at sørge for, at Danmark ikke længere er blevet en menneskesmuglingsværdig attraktion.

Hvorfor er det så relevant i den her sammenhæng? Det er det, fordi den lavere tilstrømning af asylansøgere giver os bedre mulighed for at integrere de mennesker, vi allerede har taget imod, og i øvrigt også bruge flere penge på at hjælpe de mennesker, der er tilbage i nærområderne, der ikke har råd til at betale en menneskesmugler. Det giver os bedre mulighed for at få de her mennesker ud på arbejdsmarkedet, hvor de kan møde danskerne og den danske kultur, og det har vi brug for. For vi har faktisk et ganske stort problem. Ni ud af ti af de ægtepar, der er på kontanthjælp herhjemme, er desværre mennesker med en ikkedansk baggrund. Og det er jo et voldsomt problem, når man som et menneske med en ægtefælle, der er på kontanthjælp, selv er på kontanthjælp og lever i et område, hvor den kulturelle diversitet er meget lille, desværre, og på den måde ikke kommer ud i resten af samfundet.

Inden Venstre overtog regeringskontorerne, var kun 3 pct. ydelsesparate af de modtagere, der kom til Danmark – 3 pct. af dem var rent faktisk klar til at komme ud på arbejdsmarkedet. Det tal er i dag 51 pct. Vi har vendt bøtten om. Kommer man til Danmark som flygtning eller indvandrer, er man pr. definition klar til at tage et arbejde og bidrage til samfundet, medmindre der er en rigtig god grund til, at man ikke kan.

Kl. 15:14

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak for det.

Tiden er gået. (*Jakob Engel-Schmidt* (V): Nå, jeg synes ellers, jeg var kommet så godt i gang heroppe, men jeg må så tage konsekvensen.) Det er det med tiden, den skal overholdes. Tusind tak foreløbig.

Der er et par korte bemærkninger, som måske kan give anledning til at tale videre. Først er det hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 15:14

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg synes sådan set, hr. Jakob Engel-Schmidt var i stand til udmærket at redegøre for de udfordringer, vi har, men jeg må sige, at jeg ikke mener, at hr. Jakob Engel-Schmidt pegede på et eneste konkret nyt eksempel på, hvor hr. Jakob Engel-Schmidt mener der skal gribes ind. Jeg er også en lille smule skuffet over, at hr. Jakob Engel-Schmidt overhovedet ikke nævnte ordet hjemsendelser, for hvis der er noget, der for alvor kan ændre på en befolkningssammensætning i et område, er det netop at anspore nogle af dem, der bor i det område, som ikke er integreret, og som ikke har noget ønske om at blive det, til i stedet for at drage hjem. Så jeg vil sådan set godt høre hr. Jakob Engel-Schmidt om, hvorfor hjemsendelser ikke indgik i hr. Jakob Engel-Schmidts ordførertale.

Kl. 15:15

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen): Ordføreren.

Jakob Engel-Schmidt (V):

Det er der et meget kort svar på. Jeg løb tør for tid, og det står på side 3. Jeg ved simpelt hen ikke, hvordan det kan lade sig gøre, for jeg plejer normalt at være både punktlig, præcis og ganske effektiv, når jeg står heroppe, men mine tanker løb af sted, og jeg misbrugte taletiden til at gå dybere ned i nogle af emnerne, end jeg havde planlagt. Men ordføreren er velkommen til at besigtige min tale efterfølgende.

Kl. 15:15

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 15:15

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det vil jeg så også gerne gøre, for jeg synes sådan set, at det er meget væsentligt at tale om repatriering af nogle af de her mennesker, for det, der jo er kendetegnende for områder med høj koncentration af udlændinge, er, at det, at der er så høj en koncentration, modvirker integrationen. Derfor er den måde, hvorpå man kan tynde ud i det her problem, jo netop ved at anspore nogle af de her mennesker til at rejse hjem. Så jeg vil godt spørge hr. Jakob Engel-Schmidt om noget: Hvordan skal vi her fra Folketingets side få vores lokalpolitikere til at gøre en større indsats for at få folk til at tage imod repatrieringsydelsen?

Kl. 15:16

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Jakob Engel-Schmidt (V):

Det er et kompliceret spørgsmål, men jeg tror sådan set, at processen så småt går i gang, og vi skal være med til at skubbe på den. Det er ikke mere end tre dage siden, der var en større artikel i et af dagbladene, jeg tror, det var BT, men jeg må rettes, hvis jeg tager fejl, der fortalte, at der er flere og flere asylansøgere, der rejser hjem, da man blev opmærksom på, at forholdene ikke var, som de var blevet lovet af de mennesker, der havde hjulpet en herop.

Når jeg nu har fået lejlighed til at sige noget mere, vil jeg også gerne sige, at der sådan set er en hel del mere på den politiske menu, når det kommer til Venstres politik: parallelsamfundene, motivationen til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 15:16

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Det må blive en anden god gang, for nu er tiden gået igen. Nu er det hr. Christian Langballe. Værsgo.

Kl. 15:16

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg vil jo så give ordføreren en mulighed for at fortsætte talestrømmen deroppefra, det mener jeg er meget nobelt.

Vi er selvfølgelig enige om det her forslag til vedtagelse, og enige om mangt og meget, men jeg vil godt lige anholde en ting – egentlig ikke for at genere regeringen eller Venstre – og det er det enkle forhold, at jeg simpelt hen synes, der er nedlagt en automatik i forhold til den indvandring, der kommer til Danmark, nemlig at først kommer man til Danmark; så skal man pinedød integreres igennem et integrationsforløb i mange år; så kommer tidspunktet, hvor man kan søge om statsborgerskab; og så bliver man automatisk statsborger.

Den automatik synes jeg simpelt hen det er på tide at bryde med, hvor man siger, at udgangspunktet for de mennesker, der kommer her til landet, selvfølgelig er, at de skal hjem til deres eget land og hjælpe med at bygge det op, og at de ikke skal indgå i sådan en automatik, som jeg synes er helt, helt forfejlet.

Kl. 15:17

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen): Ordføreren.

Kl. 15:17

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg er faktisk glad for spørgsmålet, for det er jeg enig med hr. Christian Langballe i. Altså, når der er fred i det land, man er flygtet fra, så skal man rejse hjem. Jeg er lokalpolitiker oppe i Lyngby-Tårbæk, og der har vi i mange år fulgt den klassiske integrationsplan, hvor vi først har budt folk velkomne og brugt 3-4 år på at lære dem dansk, og så har vi forsøgt at finde et arbejde til dem. Det har ikke været en succes. Metoden er vendt om i dag: Når du kommer, er du som udgangspunkt klar til at få et arbejde, klar til at bidrage og klar til at være en del af samfundet. Det sker allerede fra dag et, medmindre der er tungtvejende grunde til det modsatte.

Det interessante er jo, at når man ser på de mennesker, der kommer til landet for at arbejde – det er et bredt spektrum, f.eks. højt kvalificeret arbejdskraft, ingeniører, ph.d.-studerende, forskere og andet – så er der ikke særlig mange af de mennesker, der vælger at søge dansk statsborgerskab. De rejser videre i deres expattilværelse . Og er det sådan, at man har boet i Danmark i utrolig mange år og lever op til de krav, der er for at få dansk statsborgerskab, og man søger og får det, jamen så er det sådan, det er.

Men som udgangspunkt er jeg enig med hr. Christian Langballe i, at flygtninge, der kommer til Danmark, er her i en periode, og når der bliver fred i deres land, skal de rejse tilbage.

Kl. 15:18

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:18

Christian Langballe (DF):

Det er så der, hvor jeg trods alt lige vil anholde nogle ting, for jeg tror simpelt hen ikke på de integrationsprojekter, der har kørt igennem tiden. Og de har jo også vist sig at have spillet fallit, fordi man aldrig nogen sinde tager stilling til de kulturelle, historiske og traditionelle forudsætninger, som folk medbringer, og som gør, at nogle af de her mennesker aldrig nogen sinde bliver integreret. Jeg mener så heller ikke, det er det, der er meningen – og det er jo det, der er sagen. Det er ikke meningen, at folk, der kommer hertil, skal integreres i det danske samfund for så at blive statsborgere. Det er selvfølgelig meningen, at de folk skal sendes tilbage til deres eget land.

Kl. 15:19

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Jakob Engel-Schmidt (V):

Der er eksempler på god integration, og der er desværre også rigtig mange eksempler på fejlslagen integration. Det er jeg enig med hr. Christian Langballe i. Jeg er også enig med hr. Christian Langballe i – selv om han ikke har sagt det, men jeg ved, han ville sige det, hvis han havde et spørgsmål til – at en af de største udfordringer i Danmark og på det danske arbejdsmarked og for den danske kultur er en massiv indvandring fra ikkevestlige lande. Det er ikke, fordi man som en dygtig kræftlæge fra Libanon ikke kan komme til Danmark og få en tilværelse. Men vi har jo valgt, at det skal være nemmere at

komme ind i landet, hvis man kommer fra de nordiske lande, fra EU eller nogle af de andre lande, vi har aftaler med.

Kultur betyder selvfølgelig noget. Men kultur betyder især noget i de tilfælde, hvor man lægger mere vægt på den end det ønske, man har, om at blive en del af det danske samfund. Og det er det, vi skal vurdere folk på.

Kl. 15:20

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Mikkel Dencker.

Kl. 15:20

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kunne også tænke mig at høre noget om, hvordan Venstre mener man skal forebygge, at der kommer flere af de her parallelsamfund, hvor der er en meget stor sammenklumpning af folk med anden etnisk herkomst. Der er jo en liste over forskellige problemområder, den såkaldte ghettoliste. Den er Brøndby Strand ikke på, men alligevel er der et flertal af folk med anden etnisk baggrund end dansk. Og som jeg også nævnte over for den foregående ordfører på talerstolen, hr. Mattias Tesfaye, så er det jo et problem, hvis der er mange med en meget fremmed kulturbaggrund, som kan bruge deres antal til at stemme sig til at udskifte kulturen, eksempelvis – som jeg nævnte – i Brøndby Strand Idrætsklub, hvor man så ikke længere må spise pølser, fordi det strider imod islamiseringen.

Anerkender Venstre ikke, at man godt kan være en god islamist og en god skatteyder samtidig? Man bliver ikke dansker af at have et arbejde eller have en uddannelse. Man kan godt have en god uddannelse og være islamist. Så hvad vil Venstre gøre for at undgå de her ophobninger af mennesker, der bor sammen og prøver at indføre fremmede kulturtræk ad bagdøren?

Kl. 15:21

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:21

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jo, jeg anerkender, at man godt både kan være ekstremist og betale skat. Skal man være ekstremist, foretrækker jeg trods alt, at man betaler skat, selv om jeg ikke foretrækker nogle af delene. Dengang rockerne styrede Jægersborggade her i København, valgte man at gå sammen – de handlende, beboerne, kommunen, alle, der havde en interesse i området – for at sørge for at få smidt dem ud.

På samme måde bekæmper man religiøs ekstremisme. Man sørger for at mobilisere civilsamfundet, politiet, de mennesker, der er i klubberne rundtomkring, og sørger for at lukke alle muligheder for, at den her ødelæggende virus, der inficerer vores unge mennesker og trækker dem ind i kriminalitet og dyb religiøs afmagt, ikke fæstner sig. Jeg kender det selv fra Lyngby, hvor vi har nogle problemer i et større boligområde. Det er ikke noget, der minder om det, vi taler om her, men ikke desto mindre skal vi tage den her kamp mod parallelsamfundene alvorligt. Det foregår på gadeplan, og det foregår ved at sørge for at give de unge mænd et ordentligt tilbud, når de forlader SFO'en.

Det foregår – ved at jeg også svarer på det næste spørgsmål.

Kl. 15:22

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Mikkel Dencker.

Mikkel Dencker (DF):

Jeg glæder mig til at høre svaret på det næste spørgsmål, og det kommer så her. Nu får ordføreren så en lejlighed til at svare mere præcist, og så vil jeg også prøve at formulere mig mere præcist.

Hvad vil Venstre gøre for at undgå dannelse af parallelsamfund? Altså, vi har flere tiltag, bredt politisk funderet, for at undgå, at folk med massive sociale problemer samler sig – det kan også være danskere med massive sociale problemer – i bestemte boligområder. Har Venstre noget i værktøjskassen til at forhindre, at mennesker med meget fremmed baggrund også samler sig i bestemte boligområder, og altså med andre ord noget til at prøve på at forhindre en spredning rundt i samfundet?

Kl. 15:23

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg havde håbet på et simpelt spørgsmål, men i takt med at hr. Mikkel Dencker talte i længere og længere tid, blev detaljeringsgraden større og større. Altså, så vidt jeg husker, er hr. Mikkel Dencker også selv lokalpolitiker et sted, eller han har i hvert fald været det, og så ved hr. Mikkel Dencker også, at man har en mulighed for gennem lokal boligplanlægning at sørge for, at mængden af folk af anden etnisk herkomst ikke nødvendigvis er overrepræsenteret i en vis boligtype, altså at boligsammensætningen ikke har en særlig karakter. Det vil jeg opfordre alle kommuner til at gøre, og er der noget lovgivningsmæssigt, det strider imod det, vil vi gerne kigge på det.

Samtidig har vi jo indført 225-timersreglen, kontanthjælpsloftet og en række andre tiltag, der motiverer folk til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 15:24

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak, så er det hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 15:24

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jeg har læst det her forslag til vedtagelse, som blå blok står bag. Det er stramninger, stramninger og stramninger. Der er jo ikke nogen løsninger med hensyn til integrationen. Jeg hørte, at ordføreren italesatte integration som noget positivt. Der er ingen integration med i den her vedtagelsestekst.

Vi står i en situation, hvor der er kommet nogle nye flygtninge, som er blevet placeret ude i kommunerne, og hvor der sådan set er et potentiale, for at man kan lave noget god integration og sikre, at de mennesker bliver boende i den kommune, som de er blevet anvist til. Nu kunne jeg høre, at ordføreren havde noget erfaring fra sin bopælskommune med noget, der ikke var lykkedes, så jeg vil da gerne høre, hvordan ordføreren ser at vi kan sikre en bedre integration for de nyeste flygtninge, som er kommet til Danmark, og hvordan vi kan sikre, at de ikke med det samme flytter til Brøndby Strand eller andre boligområder, fordi de ikke har kunnet finde beskæftigelse der, hvor de er blevet placeret.

Kl. 15:25

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Jakob Engel-Schmidt (V):

Lad os starte med at få fakta på plads: Sidste gang ordførerens parti var regeringsgrundlag, kom der godt og vel 25.000 flygtninge til

Danmark. Nu er vi nede på det laveste antal i 6 år. Samtidig var af de flygtninge, der kom til Danmark, godt og vel 3 ud af 100 klar til at gå på arbejde. Nu er vi oppe på en fordeling, der hedder 51 ud af 100. Det synes jeg i sig selv er en positiv udvikling. Nu skal jeg nok stoppe med udelukkende at producere fakta.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi møder de her folk med forventninger. Det har vi ikke været gode til før. Vi har altid været gode til at pakke dem ind i vat, at sende folk på sprogkurser, at give folk mulighed for at sidde derhjemme og isolere sig. Altså, ethvert menneske, der har ambitioner om at tage vare på sig selv og sit liv, ved, at lediggang i det her tilfælde er roden til alt ondt. Derfor synes jeg, at det fornuftige er at sørge for, at så længe der er ufred i de lande, hvor flygtningene kommer fra, sørger vi for hurtigst muligt at få dem ud på det danske arbejdsmarked – om det så bare til at starte med er 5 timer om ugen nede i den lokale Netto eller trælastshandel eller i en virksomhed, hvor man kan bruge nogle kompetencer, og som man kan være en del af, så er det en god begyndelse. Det skal vi gøre mere af

Kl. 15:26

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 15:26

Søren Egge Rasmussen (EL):

Nu kan jeg forstå på det her forslag til vedtagelse, at man nødig vil frem til, at der kommer flere boligområder, hvor der er over 50 pct. beboere med ikkevestlig baggrund. Jeg vil godt høre, om ordføreren så ikke vil støtte den mulighed, der ligger i at ændre lovgivningen, så anvisningsretten ikke kun gælder hver fjerde almene bolig, men at anvisningsretten også kan udstrækkes til at gælde det private udlejningsbyggeri, for så vil kommunen jo have bedre muligheder for at placere flygtninge og indvandrere, i stedet for at de udelukkende bliver anvist til boligområder, hvor der i forvejen er mange flygtninge og indvandrere.

Kl. 15:26

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:26

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg vil gerne oversætte det for tilhørerne: Enhedslistens ordfører spørger Venstres ordfører, om Venstres ordfører er klar til at ophæve den private ejendomsret, og det er Venstres ordfører ikke.

Kl. 15:27

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til Venstres ordfører, hr. Jakob Engel-Schmidt. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste er hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Søren Egge Rasmussen (EL):

Nogle gange bliver det jo synligt, at Venstre ikke vil integration, for så ville man være mere positiv over for at give kommunerne bedre mulighed for at løse opgaverne. Det ville være et kæmpe plus, hvis kommunerne havde en anvisningsret til hver fjerde ledige bolig i det private udlejningsbyggeri. Det ville være et plus. Det er nogle år siden, at nogle kommuner ligesom tog fat i det og prøvede at sige: Kan man ikke lave en frivillig ordning med nogle private udlejere? Kan vi ikke give dem et økonomisk incitament til at sige ja til det? De fik endda tilbudt 30.000 kr. i Aarhus, og de sagde ikke ja til det.

Hvis man ser på, hvad det er for en boligsocial opgave, der løses ude i den almene sektor, er den jo enorm. Vi burde sådan set sige tak til de almene boligorganisationer i Danmark for den kæmpe indsats, de yder. Men der er jo også nogle gange, at de har en så stor opgave, at den er svær at løfte.

Der er 25 områder i Danmark på listen over udsatte boligområder, og Brøndby Strand er ikke et af disse, men er på listen over områder, hvor fleksibel udlejning bruges til at ændre på beboersammensætningen, så mennesker i arbejde og ældre over 60 år lettere kan opnå en bolig og springe ventelisten over. Der bor 80 forskellige nationaliteter i Brøndby Strand, og det kan jeg som udgangspunkt ikke se noget problem i. Jeg synes, det er utrolig godt, når lokale boligforeninger, lokale kræfter og kommunen går sammen for at styrke et boligområde og arbejder for det. Det er bl.a. det, der er sket med den helhedsplan, der er prøvet af i Brøndby Strand, hvor jeg i dag kan lytte mig til, at man ikke har løst alle problemerne, og at der kan være en bekymring for, i hvilket omfang nogle af de indsatser, der er sat i gang, kan videreføres, når der ikke er en økonomisk støtte til at følge op på en helhedsplan.

Jeg synes, der er god grund til at sætte klart fokus på det opbyggende arbejde, som kan udføres via en helhedsplan for et boligområde. Der er god grund til, at forligskredsen angående Landsbyggefondens midler, hvor både Dansk Folkeparti og Enhedslisten er med, mødes og forholder sig til og evaluerer, hvordan det ser ud med ventelisten til projekter i Landsbyggefonden.

Det ligger sådan set i aftalen, at vi skulle have mødtes i november sidste år. Jeg har kontaktet den tidligere boligminister for at høre, om hun ville tage initiativ til et møde, men det ville den tidligere boligminister ikke, fordi de ikke er i forligskredsen. Nu har vi så skiftet boligminister, og det er jo så lidt svært at vide, om det medfører, at regeringen betragter sig som værende en del af forligskredsen, eller om vi skal til at optage nogle forhandlinger, uden at der er en minister med ved bordet. Det bliver spændende. Jeg har spurgt til det, og af den nuværende boligminister, hr. Ole Birk Olesen, har jeg fået det svar, at de ikke kunne svare inden for svarfristen, så jeg venter. Jeg venter på at få et svar på, om ministeren vil tage initiativ til, at vi får den opfølgning angående Landsbyggefondens midler, og hvad det er for en øget indsats, som der burde sættes gang i.

Den her anvisningsret, som kommunerne har til almene boliger, bliver brugt i mange kommuner. Der er også mange kommuner, hvor den ikke bliver brugt fuldt ud. Jeg er sikker på, at hvis den blev øget til også at gælde anvisningsret til det private udlejningsbyggeri, ville det sådan set give kommunerne nogle nye redskaber til at sikre en bedre integration.

Brøndby Strand er ikke på regeringens liste over udsatte boligområder, og det synes jeg er væsentligt i den her debat. Nu har vi så kunnet høre i debatten, at det her ikke er et spørgsmål om at løse sociale problemer, men at Dansk Folkeparti synes, at der er et kulturelt problem. Det er så et problem, som er større, hvis man kommer over 50,0 pct.

Jeg synes, at det bliver spændende at følge, om den nye boligminister interesserer sig mere for boligområdet end den tidligere minister, og om der kan laves fornuftig politik med den nye boligminister. De sidste flygtninge, som vi har modtaget i Danmark, har man placeret i stort set alle kommuner, og der er en integrationsindsats i gang. Jeg synes, det er vigtigt for kommunerne at lære af tidligere erfaringer, uanset om det er gode eller dårlige erfaringer, at have fokus på, hvad det er for nogle grupper af flygtninge, som det tidligere er lykkedes at integrere lokalt, og hvad det er, der skal gøres med de konkrete flygtninge, som man modtager.

Vi har et dansk samfund, som i nogle områder er multikulturelt præget. Vi lever i en globaliseret verden. Der er helt sikkert en masse potentialer hos nogle af de her flygtninge og indvandrere. Jeg kan f.eks. ikke se, at det er noget problem, at man har kendskab til mange sprog – det er da noget, som nogle virksomheder efterspørger. Så jeg synes, man skal sætte fokus på, hvordan vi sikrer den bedst mulige integration, og hvordan vi byder de nye flygtninge godt velkommen og får dem integreret i vores boligområder.

Kl. 15:32

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Der er en række korte bemærkninger. Først er det hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 15:32

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Se, nu nævnte hr. Søren Egge Rasmussen i sit spørgsmål til hr. Martin Henriksen tidligere på dagen tryghedsundersøgelsen i Brøndby Strand. Den er fra maj sidste år, og den viser, at 70 pct. af borgerne i Brøndby Strand føler sig trygge. I Københavns Kommune har man gennemført en tryghedsundersøgelse. Der er intet sted i Københavns Kommune, hvor mindre end 85 pct. føler sig trygge. Jeg har siddet og forsøgt at finde en tryghedsundersøgelse, der giver et lavere resultat end i Brøndby Strand. Det er ikke muligt – det er ikke muligt! Brøndby Strand er det mindst trygge område i Danmark.

Brøndby Strand så trygt, som hr. Søren Egge Rasmussen tilkendegav i sit spørgsmål til hr. Martin Henriksen, når det nu er det mest utrygge sted i Danmark?

Kl. 15:33

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Søren Egge Rasmussen (EL):

Ja, det kunne da være interessant at vide, om Brøndby Strand er blevet et mere trygt område inden for de seneste år, hvor man har lavet en boligsocial indsats, altså om der ligesom er noget, der indikerer, at området er i en udvikling, hvor det går den rigtige vej. Jeg synes, det er det, man skal lære af og ikke bare stå og pege fingre.

Det, som er så forfærdeligt ved Dansk Folkeparti, er jo, at de ikke kan lave suppen. De kan ikke dække bordet med suppetallerknerne, de kan ikke skære brødet, men de kan sidde og sjaske med en ske og prøve at finde hår i suppen. Det er jo ikke den slags tilgang, der hjælper, når vi skal frem til noget, der sikrer en bedre integration. Det er sådan set det, jeg synes man skal have fokus på. Men jeg kan forstå, at det her sådan mere er en kulturel debat, hvor man skal sige mest muligt dårligt om nogle områder, hvor der bor mange flygtninge og indvandrere.

Kl. 15:34

$\textbf{F} \\ \textbf{ørste næstformand} \ (\textbf{Henrik Dam Kristensen}) \\ :$

Spørgeren.

Kl. 15:34

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg må sige, at min oplevelse af Enhedslisten og i øvrigt det nye Enhedslisten, Alternativet, i høj grad er, at netop de partier er meget optaget af det der med hår i suppen, så lad nu det ligge.

Jeg må bare konstatere, at hr. Søren Egge Rasmussen fremmanede et billede af Brøndby Strand som et trygt sted på baggrund af en undersøgelse, der sammenholdt med andre undersøgelser viser, at Brøndby Strand er det mest utrygge sted i Danmark. Vil hr. Søren Egge Rasmussen trække sit synspunkt om, at Brøndby Strand er trygt, tilbage?

I øvrigt kan man også læse i den undersøgelse, at 41 pct. (*Første næstformand* (Henrik Dam Kristensen): Tak! Så er det ordføreren.) – 41 pct.! – af indbyggerne i Brøndby Strand er bekymrede over kriminaliteten.

Kl. 15:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Må jeg lige sådan lidt generelt om den her debat sige, at når jeg rejser mig op, er det, fordi taletiden godt og vel er gået. Derfor bør man respektere det, for vi har de her regler, og dem tror jeg vi skal være enige om at vi nogenlunde overholder. Jeg forstår godt, at der kan være engagement, men lad os holde os til reglerne.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:35

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Kenneth Kristensen Berth ikke vil forholde sig til, om den helhedsplan, som er blevet gennemført gennem de sidste 4 år, har haft en positiv effekt, altså om der er tendenser derude, som siger, at det er godt at lave en boligsocial indsats, fordi det sådan set er noget, der trækker et område i den rigtige retning. Det må jeg konstatere.

Kl. 15:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 15:35

Peter Kofod Poulsen (DF):

Ordføreren bruger størstedelen af sin taletid på at tale om integration og boligpolitik. Jeg synes, det kunne være informativt at tale om noget andet. Jeg mener nemlig, at det må handle om at begrænse tilstrømningen, før det bliver et integrationsspørgsmål.

Jeg vil egentlig gerne have ordføreren til at fortælle mig om de stramninger, det er lykkedes os at få igennem Folketingssalen i løbet af det sidste halvandet år. Hvor mange af dem vil Enhedslisten rulle tilbage?

Kl. 15:36

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Søren Egge Rasmussen (EL):

Der har jeg ikke nogen opgørelse over, men jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at Enhedslisten meget gerne ser, at langt de fleste af de stramninger bliver rullet tilbage. Vi vil gerne arbejde for, at der bliver flertal for det, selv om det ser lidt sort ud indtil videre, men meningsmålinger kan jo ændre sig.

Kl. 15:36

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 15:36

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det lyder allerede nu, som om der bliver lagt et heftigt pres på en eventuel socialdemokratisk regering, det måtte komme på et eller andet tidspunkt. Men det må vi jo se til den tid.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren om den svenske udlændingepolitik. Vi må sige, at der har været en åben port, der bl.a. har betydet, at der er 54 områder i Sverige, hvor svensk politi ikke kan rykke ud. Og hvis man skal rykke ud, skal man have utrolig stor styrke og slagkraft med sig, for ellers bliver man simpelt hen lokket i baghold og dynget til med sten. Hvis Enhedslisten havde 90 mandater i Folketingssalen, kunne vi så regne med, at man fra dansk side ville føre den samme udlændingepolitik som den, vi har set ført i Sverige over de sidste 20 år?

Kl. 15:37 Kl. 15:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:37

Søren Egge Rasmussen (EL):

Nej, jeg er sikker på, at vi ville føre en dansk politik i Danmark.

Kl. 15:37

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Christian Langballe.

Kl. 15:37

Christian Langballe (DF):

Nu siger ordføreren om vores forslag til vedtagelse, at der ikke er nogen løsninger. Jeg bliver bare nødt til at sige til Enhedslisten, at min erfaring med Enhedslisten og deslige, dvs. venstrefløjen, i 1980'erne jo var, at der ikke var nogen løsninger. Der var ingen løsninger. Enhedslisten har ikke produceret en eneste løsning på integrationsproblematikken, som overhovedet er værd at skrive om. Man har nogle abstrakte idealer om noget, så sætter man kikkerten for det blinde øje, og så siger man, at der ikke er nogen problemer. Der er ikke nogen problemer med kultur; der er ikke nogen problemer med sharia; der er ikke nogen problemer med slør. Så hører vi den samme sang om, at det er Enhedslisten, der sidder inde med løsningerne.

Kl. 15:38

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:38

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jeg tror ikke, at jeg har sagt, at der ikke er nogen problemer. Jeg har sådan set stået og rost, at man vedtager helhedsplaner, som er nuancerede, som forsøger at løfte en lokal befolkning, prøver at lave tingene fra neden af, prøver at skabe bedre vilkår for børn, prøver at sikre, at der er beskæftigelse for de unge mennesker, der vokser op i et udsat boligområde, og som måske ikke lige har kontakter til at finde et fritidsjob. Jeg er sådan set meget for, at man løser problemerne lokalt, og at lokale kræfter arbejder sammen for at løse problemerne.

Kl. 15:38

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:38

$\label{lem:christian} \textbf{Langballe} \ (DF):$

Enhedslisten har ikke givet et eneste bud på, hvor mange man mener der kan komme her til landet, og som landet kan bære – ikke et eneste, jeg har aldrig nogen sinde hørt det. Jeg har aldrig nogen sinde hørt Enhedslisten være kritisk i det her spørgsmål. Når ordføreren lidt surt vrænger ad ordet kultur, synes jeg, det er mærkeligt. Betyder kultur ikke noget? Betyder historie ikke noget? Betyder religiøse forudsætninger ikke noget? Er der forskel på en, der vokser op i Saudi-Arabien, og en, der vokser op i Foulum, hvor jeg bor? Det tror jeg nok der er, og det har noget med kultur, noget med historie og noget med traditioner at gøre.

Kl. 15:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det er da klart, at man er båret af, hvilken kultur man kommer fra, og hvilke erfaringer man har, og jeg synes, at Dansk Folkeparti typisk ser alt for snævert på det. Jeg har forfædre, der udvandrede til Sverige, og som bagefter hovedsagelig indvandrede igen til Danmark, og så var der nogle, der drog op til Norge. Den der vandring mellem lande er helt naturlig som en del af vores kultur. Jeg kan som håndværker slet ikke se noget ufornuftigt i, at man ikke skulle vandre rundt og finde arbejde i andre lande. Det er langt ude.

Kl. 15:40

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:40

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at stille ordføreren nogle spørgsmål, for forespørgselsdebatten handler jo om, at der er flere steder i Danmark, hvor danskere er kommet i mindretal.

Mener Enhedslisten, at det er et problem, eller mener Enhedslisten, at det er helt i orden, at der er områder i Danmark, hvor danskere er kommet i mindretal? Ser Enhedslisten gerne, at der kommer flere sådanne områder? Er det fuldstændig ligegyldigt, at danskerne er i mindretal?

Hvad mener Enhedslisten egentlig om det her spørgsmål, for det er jo faktisk et ret principielt spørgsmål? Det handler sådan set om, hvorvidt nationen på sigt skal overleve i den forstand, at vi har noget fælles kultur og nogle fælles traditioner, som vi er enige om.

Kl. 15:40

$\textbf{F} \\ \textbf{ørste næstformand} \ (\textbf{Henrik Dam Kristensen}) \\ :$

Ordføreren.

Kl. 15:40

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jamen jeg tror, man kan finde mange områder i Danmark, hvor integrationen er blevet hæmmet af, at der har boet alt for mange mennesker uden tilknytning til arbejdsmarkedet. Og blandt de mennesker har der jo også været indvandrere og flygtninge i perioder. Så jeg er helt sikker på, at vi har haft en bosætning i Danmark, som har medført, at det i nogle områder har været sværere at sikre en integration.

Vi har jo heller ikke en politik om, at man igen skal bygge boligforeninger med mange hundrede boliger. Vi går sådan set ind for at have en blandet by, hvor man sikrer, at der i nye boligområder kan være 25 pct. almene boliger. Vi går ind for, at der kan være en anvisningsret for kommunen til den private udlejning. Så vi er sådan set for at give kommunen bedre redskaber til at kunne lave en spredning af de mennesker, som har sociale problemer.

Kl. 15:41

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:41

Martin Henriksen (DF):

Men det her handler ikke om sociale problemer. Det her handler først og fremmest om, at der i mange årtier har været en indvandring til Danmark fra lande, som ligger langt væk fra dansk kultur og vestlig kultur. Mener Enhedslisten, at det er et problem – ja eller nej?

Det er fint nok, at Enhedslisten vil ordne det sådan, at man kan henvise nogle flere til boliger uden for socialt udsatte boligområder og ghettoområder. Men altså, vi skal godt nok henvise mange væk fra Brøndby Strand, hvis vi skal løse problemerne. Så jeg kunne godt tænke mig at vide, om Enhedslisten helt grundlæggende mener, det er et problem, at der er områder i Danmark, hvor danskere kommer i mindretal. Og hvis Enhedslisten mener, at det er et problem, må Enhedslisten jo også drage den konklusion, at så bliver man nødt til at begrænse det antal, der kommer til Danmark. Hvis ikke man vil være med til det, accepterer man jo, at der kommer flere og flere områder, hvor danskere er i mindretal.

Kl. 15:42

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det ordføreren. Værsgo.

Kl. 15:42

Søren Egge Rasmussen (EL):

Vi vil meget gerne sikre en god integration til de flygtninge, som er kommet sidst til Danmark, og som i høj grad er blevet placeret ude i Yderdanmark, hvor de kan være med til at sikre, at der ikke fortsat sker en affolkning. Vi ser frem til, at den integration lykkes. Vi ville sådan set gerne have, at Danmark modtog flere flygtninge. Det er helt sikkert.

Kl. 15:42

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:42

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg vil gerne spørge ordføreren om, hvorvidt ordføreren mener, at der er en større kulturel distance mellem det eksempel, ordføreren nævnte før, nemlig at hans forfædre – som jeg forstod det – rejste fra Danmark til Sverige og så til Norge, og det, man oplever i dag, hvor folk rejser fra Mellemøsten til Grækenland og Italien og så hele vejen op igennem Europa og ender i Danmark. Kan det eventuelt have en indflydelse på, hvordan integrationspotentialet er?

Det er meget vigtigt at forstå, at man selvfølgelig kan være en enormt velkvalificeret og veluddannet læge, ingeniør eller andet og leve fint i Danmark og blive en velintegreret del af det danske samfund, men kan ordføreren give mig ret i, at integrationspotentialet ofte er afvejet på sådan en kulturel vægt, hvor jo mere forskellig ens hverdag er, jo mere forskellig den måde, man er opvokset på, er, desto vanskeligere kan det være at tilpasse sig et nyt sted at bo med en ny kultur?

Kl. 15:43

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:43

Søren Egge Rasmussen (EL):

Nu er det ikke et spørgsmål om, at der er nogle flygtninge, der bare lige er rejst – der er nogle flygtninge, der er flygtet. Så selvfølgelig er mine forfædres historie om at være udvandret til Sverige og vandret rundt i Norden jo ikke noget, man bare kan se som en parallel. Men jeg kan sige, at der også dengang har været store spændinger mellem landene, for de nordiske lande var ikke bare på fredelig fod, så det har ikke været uden problemer.

Jeg synes, vi skal lægge vægten på at udnytte, at man har forskellige kulturelle baggrunde, at man skal få det bedste ud af det. Og jeg er meget imod, at man bare sådan sætter folk i bås og siger, at så kan det ikke lykkes fordi de tilhører de og de nationaliteter. Jeg har selv arbejdet som tømrer, og vi havde en irakisk kurder som tømrerlærling – kan kom igennem sin uddannelse, han bor stadig væk i den samme by, han har en datter, der er ved at uddanne sig til læge; jeg synes, det er dejligt, når man møder ham, at se, at hans og hans ko-

nes liv er lykkedes, selv om han har haft en periode i sit liv, hvor han var nødt til at flygte.

KL 15:44

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 15:44

Jakob Engel-Schmidt (V):

Nu skal der jo ikke udelukkende gå personlige oplevelser i den. Det, jeg sagde, var sådan set, at ordføreren ikke skulle tage det som udtryk for, at man ikke kunne, men at distancen var længere. Der er masser af gode eksempler på vellykket integration, men der er desværre også rigtig mange eksempler på det modsatte.

Det sidste, jeg vil spørge Enhedslistens ordfører om, er: Kan Enhedslistens ordfører forstå, at der er rigtig mange mennesker, der er født her i landet, der er dybt bekymrede for, at det sted, de er vokset op, pludselig har en anden befolkningssammensætning end den, de var vant til, med mennesker, der har en anden kultur og måske taler et andet sprog og har en meget løs tilknytning til arbejdsmarkedet?

Kl. 15:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:45

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jo, men det er da vigtigt, at man mødes med de mennesker, og at vi får sikret integrationen. Og et af de bedste steder, vi kan sikre integrationen – påbegynde den og arbejde videre på den – er sådan set arbejdspladserne, men også vores foreningsliv. Der opstår tit en debat, som jeg synes er lidt for stejl. Altså, jeg er ikke sikker på, at den her debat i dag er med til at fremme en bedre integration i Danmark. Jeg er ikke sikker på, at den er med til at fremme, at de beboere, der bor i Brøndby Strand, får et bedre liv.

Kl. 15:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken til fru Laura Lindahl, Liberal Alliance.

Kl. 15:46

(Ordfører)

Laura Lindahl (LA):

Tak for det. Også herfra en tak til Dansk Folkeparti for at rejse en rigtig vigtig debat, for i Liberal Alliance deler vi bekymringen over, at vi har et større boligområde, hvor der bor flere borgere med ikkevestlig baggrund end der bor danskere. Men det er jo ikke noget nyt, at vi har boligområder, hvor andelen af borgere med ikkevestlig baggrund overstiger andelen af danskere. Det nye er måske bare, at nu er det et helt postnummer, altså et større område.

Men vi har jo længe haft ghettoer, hvor netop andelen af borgere med ikkevestlig baggrund ikke bare overstiger andelen af danskere, men by far overstiger andelen af danskere. Tag f.eks. Mjølnerparken, som hr. Martin Henriksen også var inde på indledningsvis. Der bor ca. 1.900 beboere i de godt 500 lejligheder, der er i Mjølnerparken, og ca. 85 pct. af dem er indvandrere, 45 pct. er arbejdsløse, og det sidste tal, jeg så, var, at der var 50 dømte borgere. Det er ikke noget nyt.

Vi har jo i Liberal Alliance foreslået et samarbejde om lige præcis Mjølnerparken sammen med den boligforening, der administrerer Mjølnerparken, Lejerbo, hvor vores forslag går på, at man fratager alle i Mjølnerparken kontanthjælpen og erstatter den med en jobgaranti. Tanken var at sige som boligselskab, at man kun kan bo i Mjølnerparken, hvis man tager imod en jobgaranti i stedet for kon-

tanthjælp. Og hvis ikke man vil det, må man flytte. Det skulle sådan set bevirke, at de her mennesker kommer ud på arbejdsmarkedet. Vi tænker, at på sigt vil det både skabe en tættere forbindelse til de danske værdier, og det vil give de her borgere med ikkevestlig baggrund en bedre mulighed for at oparbejde en økonomi, der gør, at de kan flytte ud af ghettoen.

Det er et konkret projekt, som vi fortsat arbejder på, men som også er et udtryk for, at vi tænker, at vi er nødt til at gøre noget nyt. Vi kan ikke blive ved med at tale om større kommunale boligsociale indsatser, for det er det, vi har gjort i 30 år uden nogen særlig effekt. Så vi prøver på den her måde at tænke nyt, at tænke, hvordan vi kan gribe det her an på en ny måde.

Vores bekymring, når det kommer til Brøndby Strand, og sådan set også når det kommer til Mjølnerparken eller de andre, er rammerne for integration, altså om de er optimale, når andelen af borgere med ikkevestlig baggrund overstiger andelen af etniske danskere. Det mener vi ikke. For integration for Liberal Alliance er ikke, at man imødekommer hinanden på midten. Nej, integration er, at man deler de grundlæggende demokratiske værdier i vores samfund. Og hvordan skal man kunne dele dem, hvordan skal man tilnærme sig dem, hvis man lever isoleret fra dem? Det er svært.

Så ligesom antallet af borgere med ikkevestlig baggrund gør en forskel i det konkrete boligområde, gør antallet på landsplan det naturligvis også, og det er helt afgørende, at vi ikke lukker øjnene for det. Derfor har vores politik i Liberal Alliance hele tiden været, at vi skulle indføre et asylstop, så man ikke skal kunne søge asyl i Danmark, men at man skal søge i nærområderne. Og nu, hvor vi så er indtrådt i regering, er det sådan set også blevet skrevet ind i regeringsgrundlaget, at man gerne vil arbejde på en model, hvor det er en fælles europæisk løsning – og det anerkender jeg er svært, men det er sådan set det, ambitionen er – hvor man så ikke søger asyl i Danmark, men søger i nærområderne. Det vil give os mulighed for at håndtere antallet bedre.

Så vil jeg selvfølgelig også nævne de stramninger, der har været allerede – de famøse 40 stramninger – for det har jo, tyder alle tal på, haft en effekt, og vi har et lavt tal, og det glæder vi os over. Vi er ikke rolige og tænker, at nu kan vi bare læne os tilbage, for det kan vi ikke – ikke hvad angår antallet, og selvfølgelig heller ikke hvad angår den indsats, der skal gøres i forhold til dem, der har været her længe.

Indledningsvis sagde jeg, at vi deler DF's bekymring, og det gør vi, og derfor tiltræder vi naturligvis også den vedtagelsestekst, som hr. Martin Henriksen læste op i sin tale.

Kl. 15:50

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Foreløbig tak. Vi har et par korte bemærkninger. Først er det hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 15:50

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Fru Laura Lindahl nævnte sådan set selv den varme kartoffel, nemlig hr. Simon Emil Ammitzbølls udtalelser den 20. januar 2016 om det her asylstop, som vi jo i Dansk Folkeparti er meget positive over for. I kan sådan set bare komme med forslaget. Vi stemmer for det i morgen. Hvornår kommer det? Hvornår kommer det her forslag, som Liberal Alliance den 20. januar 2016 sagde at man ville fremsætte? Hvornår kommer det?

Kl. 15:51

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen): Ordføreren.

Laura Lindahl (LA):

Som nævnt er der jo sket noget, siden hr. Simon Emil Ammitzbøll nævnte det. Vi er gået i regering, og det, som vi har fået med ind i regeringen, er jo rigtig positivt. Før var Liberal Alliance det eneste af regeringspartierne sammen med Dansk Folkeparti, der sagde det her. Nu er vi jo indtrådt i en regering, og vi har faktisk fået hele regeringen til at være med på et forslag, som går ud på, at man ikke skal kunne søge asyl i Danmark, og at vi skal finde europæiske løsninger, så man søger asyl uden for Europa i nærområderne, og det synes vi jo er positivt. Vi synes faktisk, at det er den bedste måde at stoppe tilstrømningen til Danmark på.

Kl. 15:51

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 15:51

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg tror efterhånden, der er mange af Liberal Alliances vælgere, der spørger sig selv, hvad det præcis er, Liberal Alliance har fået ud af at gå i regering. Jeg spørger mig selv om det en gang imellem. Jeg tænker, at jeg ikke skal spekulere så meget over det. Men at udskifte et asylstop med, at man måske kan fedte et eller andet sammen i EU om 20-30 år, synes jeg godt nok er pauvert.

Så jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren ikke i det mindste vil love, at ordføreren vil gøre en særlig indsats for at påvirke ministeren til rent faktisk at få fremsat det her forslag i Folketingssalen, så vi kan stemme om det, så vi virkelig kan lukke porten til Danmark for de her mennesker.

Kl. 15:52

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Laura Lindahl (LA):

Der er ikke nogen tvivl om, at da vi gik i regering, var vi positive over for, at vi nu kunne få flere partier med til at være for den model, der hedder, at man ikke kan søge asyl i Danmark. Det, der står i regeringsgrundlaget nu, er jo bedre end det, der stod i regeringsgrundlaget, før Liberal Alliance var med. Jeg håber også, at Dansk Folkeparti anerkender, at det er et skridt i den rigtige retning.

Selvfølgelig ønsker vi, fuldstændig på linje med Dansk Folkeparti, at få lukket porten, og det kan jeg også forsikre ordføreren om at vi arbejder for.

Kl. 15:53

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Mattias Tesfaye.

Kl. 15:53

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jamen jeg vil starte med at sige, at jeg er rigtig glad for, at også Liberal Alliance er bekymrede over, at der nu er boligområder, hvor mere end 50 pct. har rødder i et ikkevestligt land. Det synes jeg er rigtig godt, for man kunne jo frygte, at et liberalt parti ville slå ud med armene og sige, at folk må bosætte sig, hvor de vil, og at det skal Folketinget ikke blande sig i. Jeg synes, det er godt, at Liberal Alliance nu tager det andet standpunkt.

Men det, der bekymrer mig, er, at Liberal Alliances ordfører så gentager det, vi kunne høre Dansk Folkepartis ordfører sige tidligere, nemlig at der er et flertal af borgere i Brøndby Strand, som ikke er danskere. Det er altså bekymrende, og det er bekymrende, at nu også Liberal Alliance vil støtte det forslag til vedtagelse, som hr.

Martin Henriksen læste op tidligere. Det vil være en helt vild situation, hvis Folketingets flertal i overmorgen vedtager, at flertallet af borgerne i Brøndby Strand ikke er danskere. Det vil være en helt absurd situation at komme i. Folk lever der i tredje og fjerde generation og er fuldstændig velintegrerede – for nogles vedkommende.

Jeg er med på, at der er masser af mennesker, der ikke er det, at der er masser af mennesker, der ikke vil Danmark, og jeg er med på, at vi også er i en ideologisk kulturkamp med dem, men vi må ikke ende i en situation, hvor Folketingets flertal siger, at flertallet af borgerne i Brøndby Strand ikke er danskere. Det ville være så giftigt – så giftigt.

Kl. 15:54

$\textbf{F} \\ \textbf{Ø} \\ \textbf{rste næstformand} \ (\textbf{Henrik Dam Kristensen}) \\ \vdots \\$

Ordføreren.

Kl. 15:54

Laura Lindahl (LA):

Når hr. Mattias Tesfaye taler om, at vi som liberale kunne have indtaget et andet standpunkt, vil jeg sige, at det jo ikke er rigtigt, at vi havde alle muligheder for at indtage et andet standpunkt, fordi vi er liberale. Altså, det at være liberal betyder jo ikke, at man er fuldstændig ligeglad med vores kultur i Danmark; at man er ligeglad med raten af kriminalitet; at man er ligeglad med, hvordan det går i lokalsamfundene. Det betyder det ikke.

Selvfølgelig bestemmer vi ikke, hvor folk bosætter sig, men vi bestemmer, at der, hvor man bosætter sig, indordner man sig under de regler, der er i vores land. Så derfor er der ikke noget uliberalt i, at vi har en holdning til, at antallet af borgere i Brøndby Strand med ikkevestlig baggrund overstiger antallet af etniske danskere.

Kl. 15:55

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Mattias Tesfaye.

Kl. 15:55

Mattias Tesfaye (S):

Årsagen til, at jeg nævner det, er, at da man i sin tid diskuterede, hvorvidt flygtninge, der fik opholdstilladelse i Danmark, skulle spredes ud på alle danske kommuner, eller om de skulle kunne bosætte sig, hvor de ville, eller hvor Dansk Flygtningehjælp fandt en bolig til dem, så var det jo standpunkter, der bl.a. blev fremført af Socialdemokratiet og bl.a. blev imødegået af folk, der argumenterede med rødder i klassiske liberale partier og filosofier. Men det er så okay.

Men det, der egentlig er mit spørgsmål, er: Kunne Liberal Alliance ikke overveje at fjerne den passus, som siger, at det er et mindretal af borgerne i Brøndby Strand, der er danskere? Jeg tror, at det vil være virkelig giftigt for integrationen, hvis det, vi nu siger til flertallet af borgerne i Brøndby Strand, er, at de ikke er danskere.

Kl. 15:55

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det ordføreren. Værsgo.

Kl. 15:55

Laura Lindahl (LA):

Jeg tror ikke, at der er særlig mange, der er i tvivl om, hvad det er, vi mener, når vi siger danskere. Jeg tror, at vi skal passe rigtig meget på med at sige – det var Enhedslistens ordfører også inde på – at vi ikke gør noget godt for integrationen, fordi vi siger tingene, som de er. Jeg tror faktisk, det er vigtigt, at vi begynder at sige tingene, fuldstændig som de er, for at få talt det her emne op i stedet for at pakke det ind, sådan som det er mit indtryk at man har gjort i rigtig, rigtig mange år. Så jeg er tilhænger af en måde at tale om det her på, hvor vi ikke pakker det ind.

Kl. 15:56

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Laura Lindahl. Vi går videre i ordførerrækken til fru Josephine Fock, Alternativet.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Det her er en forespørgsel, som er indkaldt til af Dansk Folkeparti, om, hvordan regeringen forholder sig til, at der i Brøndby Strand bor flere med indvandrerbaggrund end med dansk baggrund.

Jeg vil gerne rose Mattias Tesfaye for for alvor at give et indblik i Brøndby Strand, og jeg skal skynde mig at sige, at jeg ikke har det samme lokalkendskab til Brøndby Strand, som Mattias Tesfaye helt tydeligt har. Jeg forudsætter ligesom i min diskussion af det her, at man har taget Brøndby Strand som eksempel for at løfte debatten, så vi kan få en debat om den problemstilling, Dansk Folkeparti nævner, i forhold til andelen af mennesker med anden etnisk herkomst end dansk i forskellige områder.

Der er sådan forskellige ting, jeg gerne vil komme rundt om. Det ene er, at det, som jeg synes forslagsstillerne gør med deres spørgsmål, i virkeligheden er, at de skærer alle over en kam. Altså, vi skærer alle mennesker med indvandrerbaggrund over en kam i stedet for at spørge, om vi snakker om krigsflygtninge, snakker om familiesammenførte ægtefæller, snakker om højtuddannet arbejdskraft, indvandrere eller efterkommere af ungarske flygtninge.

Det er vigtigt, for mig i hvert fald, at sige, at i den her debat tror jeg at det er vigtigt, at vi siger, at nydanskere er lige så forskellige som os, som f.eks. hr. Martin Henriksen er i forhold til mig. Jeg er sikker på, at vi også har forskellige måder at være danskere på. Mange af de her mennesker har boet i Danmark i rigtig mange år, de har bidraget til den danske statskasse, deres børn har gået i en dansk folkeskole, og de har haft deres hverdag i Danmark. Det er derfor, jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke skærer dem alle sammen over en kam.

For mig at se opstår problemet i virkeligheden, hvis vi kommer derud, hvor vi ikke møder hinanden på kryds og tværs, fordi vi så let får en opfattelse og et misforstået billede af, hvad det egentlig vil sige at være dansk i år 2017 og være en del af det fællesskab, som vi kalder Danmark. Vi har jo ikke mulighed for at møde hinanden, hvis vi f.eks. har boligområder, hvor der er rigtig mange af en anden etnisk herkomst end dansk, og det er også derfor, at nogle af de forslag, vi har i Alternativet, er at sige, at vi skal have en boligpolitik, hvor vi sikrer blandede byggerier, så vi har muligheder for at skabe de rette betingelser for en blandet sammensætning, så vi kan møde hinanden på kryds og tværs.

Vi skal også sørge for, at når vi foretager renoveringer, skal vi se på den arkitektur, vi bruger, således at folk har mulighed for at møde hinanden. Der har bl.a. været rigtig stor succes ude på Amager, hvor de omkringboende beboere, inden der blev renoveret, sagde, at de under ingen omstændigheder kunne tænke sig at bo i det her boligbyggeri. Efter renoveringen, hvor der er blevet åbnet op og der er blevet mulighed for, at man skal ind i det pågældende boligområde og aflevere sit barn i daginstitution osv., så siger 30 pct. af de omkringboende beboere, at nu kunne de sådan set godt på sigt tænke sig selv at flytte derind.

Så kunne jeg også godt tænke mig at sige, at jeg jo ikke tror, at ulighed bidrager til inklusion i samfundet, og derfor er vi af den opfattelse, at det, at man har skåret ned på fattigdomsydelserne – altså skåret ned på kontanthjælpen, skåret ned på integrationsydelsen osv. – er med til at fastholde nydanskere i fattigdom og isolation. Det er i hvert fald ikke det, der hjælper. Det er heller ikke det, der hjælper på de udfordringer, vi ved der er, med social kontrol. Det, som så er

vigtigt for mig, er at pege på nogle af de positive ting, vi ved der sker

Vi har lige set en artikel i går eller i forgårs i Politiken om Mjølnerparken, hvor kvinderne er i gang med den stille revolution, som jeg tror de kaldte det; hvor Jan Hyttel, formand for Lejerbo, kaldte det det københavnske forår; hvor Søren Dalsgaard, som er formand for beboerforeningen derude, siger, at nu har de flere kvinder i bestyrelsen end mænd; og hvor vi ser de kvinder, som tidligere ikke har villet give hånd, nu give knus til mændene. Det er jo det lange, seje træk, der skal til, og jeg synes, at vi ser rigtig mange positive tendenser i øjeblikket, samtidig med at vi også hele tiden skal sørge for at blive bedre og bedre til at integrere.

Nu ved jeg, hvorfor Venstres ordfører – nu er han gået – havde svært ved at holde tiden. Det er, fordi vi kun har 3 minutter, så nu vil jeg stoppe, inden formanden rejser sig op.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det, ordfører. Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:02

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Så vidt jeg husker, har fru Josephine Fock 5 minutters taletid, men fred være med det.

Der bliver sagt mange forkerte ting af Alternativet, ligesom der bliver sagt mange forkerte ting af Enhedslisten, og det er logisk nok, fordi de to partier jo ikke er til at skelne fra hinanden.

Men jeg tror i virkeligheden, at jeg vil prøve at gribe fat i noget af det, som jeg tror at Dansk Folkeparti og Alternativet måske faktisk kunne være enige om. Ordføreren sagde, at ordføreren så det som et problem, at vi ikke mødes på kryds og tværs. Det tror jeg sådan set vi i udgangspunktet er enige om. Så vil jeg bare høre, hvordan ordføreren har det med, at tyrkiske indvandrere i tredje generation sender deres børn i tyrkisk børnehave, tyrkisk privatskole, tyrkisk gymnasium, og at man dermed i virkeligheden kan få en hel opvækst uden at møde nogen danskere.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Josephine Fock (ALT):

Tak for det. Jeg synes jo, det er vigtigt, at der er frihed til at sende sine børn i den skole, man gerne vil. Samtidig er jeg en meget stor fortaler for den danske folkeskole, fordi det er der, vi mødes på kryds og tværs og møder folk med en anden social baggrund. Derfor vil vi i Alternativet gerne arbejde for, at folkeskolen bliver endnu mere attraktiv, således at alle befolkningsgrupper i Danmark, herunder også folk af anden etnisk herkomst end dansk, sender deres børn i en dansk folkeskole.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:03

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jamen fru Josephine Fock, det var et rigtig politikersvar. Jeg tror ikke, at hr. Uffe Elbæk vil være stolt over det svar.

Hvad vil fru Josephine Fock gøre ved det, hvis fru Josephine Fock mener, at det er et problem? Der dukker jo flere og flere af de her skoler op. Flere og flere bliver sat i de her skoler. Og jeg må sige til fru Josephine Fock, at det ikke har noget med den danske folke-

skole at gøre. Det har noget at gøre med, at man ønsker at lægge afstand til det danske samfund, at man ønsker selvsegregation, man ønsker at være sig selv. Hvad vil fru Josephine Fock gøre ved det?

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Josephine Fock (ALT):

Jeg synes jo, at jeg svarede. Jeg sagde, at jeg ønsker ikke at pådutte nogen, at der ikke skal være et frit skolevalg, at der ikke skal være friskoler. Det synes jeg er en god ting. Samtidig vil jeg gerne arbejde for, at vi har en dansk folkeskole, der er så bredt funderet som overhovedet muligt, således at vi bliver blandet mest muligt. Så jeg synes sådan set, at jeg svarede på spørgsmålet.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører i rækken er hr. Morten Østergaard, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det er jo ikke en debat, der er ny i Folketinget, men den har, kan man sige, fået en lidt ny indpakning i dag, fordi forespørgerne har valgt at udpege et bestemt område i Danmark, som ligesom skal være anstødssten i den her diskussion.

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi diskuterer de reelle problemer, der er, og dem er der vitterlig mange af: Vi har udfordringer i udsatte boligområder, hvor masser af mennesker med samme typer af problemer bor de samme steder, og vi har også en boligpolitik, som over årene har ført til, at vi oplever en stigende polarisering i det danske samfund.

Men når vi diskuterer de her udfordringer, synes jeg også, det er vigtigt, at bagtæppet er på plads. Hvad er det for et Danmark, vi lever i i dag? Vi lever i et Danmark lige nu, hvor arbejdsløsheden er på under 5 pct. Vi skal ikke ret mange år tilbage, før vi stod i en økonomisk krise, hvor jobtabet var det største i rigtig mange år. Men vi har ved fælles hjælp taget tiltag og taget ansvar og sørget for, at vi er kommet igennem krisen og faktisk nu kigger ind i en række udfordringer, som minder mere om tiden før krisen end efter krisen. Vi er et land, som på mange måder er misundelsesværdigt velfungerende. I forhold til andre steder, ja, bare i vores europæiske nærområde, hvor ungdommen i Sydeuropa slås med ungdomsarbejdsløshed på mellem 25 og 50 pct., så er vilkårene i Danmark væsentlig anderledes. Man har gode muligheder. Få samfund er indrettet sådan, at mulighederne formelt set er mere lige til rådighed end i det danske samfund.

Men vi kan også godt se rundt omkring os, at de samme muligheder ikke reelt er tilgængelige på samme måde, og de bliver i hvert fald ikke reelt taget i anvendelse på samme måde. Derfor synes jeg, at det gode ved sådan en debat som den, vi har her i dag, er, hvis vi kan enes om, at vi har udfordringer, vi ikke har løst endnu. Det kedelige ved sådan en debat her er, hvis det udvikler sig til en pegen fingre. Man kan jo altid pege fingre bagud og sige, at det er tidligere politikere, der har truffet forkerte beslutninger. Det er der helt sikkert nogle der har gjort. Men det interessante er jo, hvilket ansvar man som politiker i dag vil tage. Det kedelige er, hvis man udpeger bestemte befolkningsgrupper som værende et problem – hvis man, uanset hvordan de gebærder sig, uanset hvad deres evner og deres vilje er, kan udråbe dem til et problem, alene baseret på en statistik på et boligområde.

Men heldigvis kan man jo også tage diskussionen helt reelt og spørge, hvad det er for nogle udfordringer, vi står over for. Jeg vil bare trække tre problemstillinger frem.

Jeg synes, vi har et problem på folkeskoleområdet, hvor vi i stadig stigende grad ser at nogle skoler overlades med de største opgaver, når det handler om integration og løsning af sociale problemer. Der vil jeg også gerne være med til at gribe i egen barm og sige, at det kan vi godt gøre bedre end det, vi har præsteret over årene. For jeg synes, det er vigtigt, at en folkeskole er en skole, hvor folk mødes på kryds og tværs. Det har faktisk været et særkende ved den danske folkeskole i de mere end 200 år, vi har haft undervisningspligt. Det har været, at man skulle mødes på kryds og tværs. På tværs af kulturelle og sociale baggrunde skulle man mødes. Og det er ikke tilfældet i dag alle steder i vores folkeskoler, og det bør vi tage hånd om.

Jeg synes også, vi kan se, at der er en tendens til, at vores boligområder polariseres. Jeg er selv vokset op i 8240 Risskov. En af mine meget gode venner og politiske kollegaer, vores kulturrådmand i Aarhus, Rabih Azad-Ahmad, er vokset op i 8210. Vi er begge to 40 år gamle, og i de år, der er gået, siden vi voksede op og gik i skole, er de boligområder måske dem i Danmark, som er stukket mest af i hver sin retning, når man ser på den økonomiske formåen. Det kalder alt sammen på politisk handling.

Endelig er der også stadig væk udfordringen med social kontrol visse steder – altså unge mennesker, der ikke er frie til at vælge deres egen ægtefælle, ikke frie til at leve det liv, de har lyst til, ikke frie til at have en anden seksualitet end flertallet. Det skal vi aldrig acceptere.

Men det grundlæggende og det vigtige er, at vi aldrig lader sådan en debat her føre os til at dømme folk på baggrund af generelle statistikker. Alle i Danmark skal have adgang til de lige muligheder, der er. Alle skal stå til ansvar for deres egne handlinger. Men hver for sig og tilsammen udgør vi samfundet, og det hjælper ikke noget at føre debatter, der sigter på at polarisere.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:09

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Ja, man kan jo blive i tvivl om, hvorvidt hr. Morten Østergaard overhovedet betragter det her som et problem. Nu har hr. Morten Østergaard jo, sikkert af gode grunde, ikke haft mulighed for at følge hele debatten og sikkert heller ikke noteret sig, at grunden til, at Brøndby Strand er taget frem, bl.a. er, at det er Danmarks mest utrygge område. Det er i hvert fald der, hvor tryghedsundersøgelser giver det laveste resultat. Egentlig ville jeg godt spørge hr. Morten Østergaard, om hr. Morten Østergaard mener, at det er problem. Det er ikke helt klart for mig.

Hr. Morten Østergaard har jo selv været ganske god til at få folk i tale, kan man sige. Da hr. Morten Østergaard første gang blev valgt til Folketinget, gjorde hr. Morten Østergaard en stor indsats ude i Gellerupparken og fik 24 pct. af stemmerne, 888 personlige stemmer, svarende til mere end 10 pct. af hr. Morten Østergaards samlede stemmetal. Så mener hr. Morten Østergaard egentlig, at det er noget problem, at der er sådan et område i Danmark, hvor danskerne ikke længere er i flertal?

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:10

Morten Østergaard (RV):

Det var mange spørgsmål på en gang. Jeg synes jo generelt, det er skidt, hvis folk lever i utryghed. Jeg synes også, at jeg prøvede i starten af min tale at gøre klart og tydeligt opmærksom på, at jeg synes, vi har problemer med udsatte boligområder – ikke bare i Københavnsområdet, men rundtomkring i landet. Jeg synes, det giver os udfordringer, når mennesker med de samme sociale problemer lever side om side og langt væk fra de muligheder, som blev givet mig i min opvækst, og som jeg kan give mine børn.

Men jeg synes, det bliver besværligt, når man har den tilgang, som Dansk Folkeparti har i dag, og ligesom dømmer hele grupper på baggrund af deres etniske oprindelse og på den måde får sagt, at de ikke er rigtig danske. Det er jeg ikke enig i. Jeg synes, det er vigtigt, at man ser de reelle problemer, og de reelle problemer er, at mulighederne i Danmark ikke står ligeligt til rådighed; at sociale problemer går i arv. Også folk med anden etnisk baggrund oplever det. Og det skal vi gøre noget ved. Men rundtomkring kan vi også sagtens se, at det kan lade sig gøre - men det handler om, at man har ambitionen om det, og det kan jeg indimellem være i tvivl om at man har fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:11

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Det er jo paradoksalt at se hr. Morten Østergaard i virkeligheden udføre sådan en klassisk, dogmatisk marxistisk argumentation, i forhold til hvorfor vi har de problemer, vi har. Det er sociale problemer, det er noget med arbejde, beskæftigelse og sådan noget. Det her med kultur, religion og sådan nogle ting og personligt ansvar forholder hr. Morten Østergaard sig slet ikke til. Hr. Morten Østergaard forholder sig som klassisk marxist til det her problem.

Kan hr. Morten Østergaard slet ikke se, at ens kultur har nogen betydning i forhold til muligheden for at blive integreret i det danske samfund?

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:12

Morten Østergaard (RV):

Det er alligevel sjældent, at jeg sådan bliver udråbt som marxist. Jeg vil tro, at vi kan finde en enkelt marxist eller to, der synes, at jeg er meget fjernt fra det. Men ikke desto mindre vil jeg da spørge: Hvem er det egentlig, der er dogmatisk? Hvem er det egentlig, der helliger det personlige ansvar? Jeg har talt om at se på individer hver for sig og stille dem til ansvar for deres gerninger og deres handlinger og sikre hvert enkelt individ muligheder, mens Dansk Folkeparti hænger sig i statistiker, kategorier, religiøse baggrunde, uanset at alle typer religioner jo praktiseres forskelligt.

Så mit svar er, at der er plads til forskellige kulturer i Danmark, at der hver eneste dag er folk med anden etnisk baggrund eller anden kulturel baggrund end flertallet i Danmark, der beviser, at det kan lade sig gøre. Vi skal bare sørge for at få det til at lykkes for flere.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:13

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jamen selvfølgelig er der da folk med en anden baggrund end dansk, som viser, at de kan en masse ting – og det er da glædeligt, når det lykkes. Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om Det Radikale Venstre og hr. Morten Østergaard mener, at det er et problem, at der er områder i Danmark, hvor danskere – ifølge statistikkerne – er i mindretal, og hvor det også er sådan, at man, når man bevæger sig ud i de områder, ikke ligefrem føler det, som om man er i Danmark; nogle gange føler man det mere, som om man er i Amman eller et andet sted i Mellemøsten. Mener hr. Morten Østergaard, at det er et problem?

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Morten Østergaard (RV):

Er det et problem, hvordan hr. Martin Henriksen har det, når han bevæger sig rundt i Danmark? Det er det muligvis, men det er ikke et problem, jeg vil tage på mine skuldre. Der er noget, jeg synes man skal forstå. I den del af debatten, jeg har fulgt med i, kunne jeg høre, at hr. Martin Henriksen i begyndelsen også måtte bløde lidt op på sin meget hårde definition af, hvad der er dansk, og hvad der ikke er. Og det har vi jo prøvet før. Vi har stået i en tv-debat, hvor hr. Martin Henriksen beskyldte en halvt dansk – i hvert fald med dansk mor – ung mand fra Aarhus Vest, der hed Jens Philip, for ikke at være dansker, bare fordi han var født og opvokset i Danmark, havde gået i dansk skole og talte dansk. Senere gik det så op for hr. Martin Henriksen, at hans mor var dansk, og så var han det måske alligevel, måske ikke.

Jeg synes, at man skal passe meget på, når man sådan stanger stereotyper ud. Jeg besøgte Tingbjerg på et tidspunkt og mødte nogle unge mennesker, mens jeg gik rundt. Det var hyggeligt at være på besøg dér – også et sted, hvor mange, hvis de bare læser avisen, tænker at man nok ikke skal sætte sine ben. Og det, de sagde, var: Bare husk, at der også er alle os andre – os, der passer vores skole; os, der gerne vil have et arbejde; os, der arbejder på vores fremtid. Vi er her også, det er også vores hjem. Og det er derfor, vi skal passe på, hvordan vi håndterer den her debat – altså så vi ikke går fejl af de reelle problemer, nemlig dem, for hvem det ikke lykkes, eller dem, som tager friheden fra andre, og som selvfølgelig skal stilles til ansvar for det.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:15

Martin Henriksen (DF):

Jamen altså, jeg har blot sagt, at man ikke automatisk bliver dansker af, at man er født i Danmark og har gået i dansk skole, og det bliver man heller ikke. Hvis det var sådan, havde vi jo ikke de problemer. Så kan det være, at Dansk Folkeparti slet ikke eksisterede, altså hvis vi ikke havde de problemer. Så sådan er virkeligheden jo, og jeg synes, at vi skal forholde os til den – ellers er vi da ilde stedt herinde.

Men jeg synes ikke, at hr. Morten Østergaard svarede på mit spørgsmål. For mit spørgsmål var sådan set, om hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre mener, at det er et problem, at der er områder i Danmark, hvor danskere er i mindretal. Mener man, at det er et problem? Det må man jo være i stand til at svare ja eller nej til. Det er fair nok, hvis man mener, at det er alle tiders – så mener man det – men hvis man mener, at det er et problem, hvad vil man så gø-

re for at løse problemet? Kan man ikke se, at det så er lidt svært at komme uden om, at vi på en eller anden måde bliver nødt til at vedtage nogle regler, der gør, at vi begrænser tilstrømningen til Danmark – så vi har bare en lille chance for at integrere de mange mennesker, som nu engang er i landet?

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:16

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, at jeg svarede meget præcist på spørgsmålet i hele min ordførertale. Jeg sagde: Vi har da udfordringer i vores boligpolitik, som lige nu gør, at vi sammenhober folk med samme typer udfordringer. Det kan være udfordringer, i forbindelse med at man lige er kommet hertil og skal integreres. Det kan være udfordringer af social karakter, af beskæftigelsesmæssig, uddannelsesmæssig karakter, eller at vores samfund polariseres.

Min påstand er bare – hvis vi skal tage afsæt i realiteterne – at det er mig, der argumenterer for, hvordan vi adresserer de reelle problemer, mens hr. Martin Henriksen gang på gang bare stiller sig op og danser på dem i håbet om at få mest mulig politisk fornøjelse ud af dem. Og der er jeg slet ikke – for mig handler det om at gøre en forskel i forhold til de mennesker, som jeg er helt sikker på hver for sig ønsker det bedste for dem selv og for deres børn. Og det handler om, at vi så ikke skaber et samfund, hvor vi lever hver for sig, men skaber et samfund, hvor vi lever sammen.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Jakob Engel-Schmidt. Værsgo.

Kl. 16:17

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det, og tak til Det Radikale Venstres formand. Jeg blev faktisk en anelse rystet over det, hr. Morten Østergaard sagde før, og jeg citerer: Jeg kan ikke bekymre mig om, hvordan hr. Martin Henriksen går og har det. Altså, taget i betragtning at hr. Martin Henriksen på et tidspunkt har været udstyret med PET-vagter, der skulle sørge for, at nogle af de mennesker, hr. Morten Østergaard omtaler, ikke gjorde kål på hr. Martin Henriksen og hans familie, synes jeg sådan set, at det er en temmelig ufølsom kommentar. Hvad er partilederens reaktion på det?

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Morten Østergaard (RV):

Men det, jeg tager sigte på, er jo, når man omtaler boligområder som det ene eller det andet, som steder – hvordan var det ordene faldt? – der mindede mere om Mellemøsten eller noget andet. Det var de følelser, som hr. Martin Henriksen beskrev. Så sagde jeg, at det vil jeg ikke lade min politik drive af, altså om hr. Martin Henriksen i visse dele af Danmark føler sig hensat til andre nationer. Det, det handler om, og det svarede jeg også hr. Kenneth Kristensen Berth, er, at der selvfølgelig ikke er nogen steder, hvor mennesker ikke skal kunne føle sig trygge – når de er hjemme, eller når de er på besøg.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:18 Kl. 16:20

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jeg er da glad for uddybningen. Det var nu ikke det, jeg hørte, men jeg kender ordføreren og partiformanden som en hæderlig mand.

Jeg mener faktisk, at det er et problem, når vi oplever, at der er steder, hvor vi har ghettodannelser, og det ved jeg at ordføreren også gør, men samtidig ved jeg også, at ordføreren for sit parti er fortaler for en helt anden udlændingepolitik end den, jeg er fortaler for. Bare ganske kort: Hvor mange flygtninge er det egentlig plads til her i landet?

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Morten Østergaard (RV):

Det havde da egentlig også været ærgerligt, hvis vi havde haft en debat af den her karakter, uden at der var en, der stillede det spørgsmål og særlig da til mig som radikal, og så kan vi jo tage den igen. Er det sådan, at hr. Jakob Engel-Schmidt og det parti, han repræsenterer, som har haft magten nu i 2 år, og som kom til magten på et løfte om et komplet asylstop, har leveret det? Nej, det har man ikke, for man kan ikke bestemme, hvor mange flygtninge der kommer til Danmark. Jeg har stået i debatter med hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Mette Frederiksen og fået det samme spørgsmål, hvor ingen ville sætte tal på.

Men jeg vil gerne sige endnu en gang, at antallet af flygtninge, der kommer til Danmark, betyder noget. Jo flere der kommer, desto større er integrationsopgaven. Jeg kæmper for en verden, hvor færre mennesker behøver at flygte for at leve. Jeg vil opfordre Venstre til at holde op med at skære ned på udviklingsbistanden, hvis man virkelig ønsker, at der skal være færre flygtninge i verden.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er der et enkelt spørgsmål mere. Hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 16:19

Mattias Tesfaye (S):

Det er sådan set bare en kort kommentar. For halvandet år siden var jeg til kulturweekend i Brøndby Strand for at besøge området, og det var Pia Kjærsgaard, som nu er blevet Folketingets formand – det var hun ikke på det tidspunkt – også, og hun spadserer altså stille og roligt igennem Brøndby Strand-planen og mødes med hr. og fru Danmark, høj og lav, og sludrer med dem. Dansk Folkeparti har lokaler lige ved siden af Socialdemokratiet i Brøndby Strand, og der er ingen problemer. Der er aldrig noget hærværk, i hvert fald ikke hvad jeg ved af. Det er ikke sådan, at Dansk Folkeparti er jaget vildt i Brøndby. Dansk Folkeparti er sådan set med i konstitueringen og har et tæt samarbejde med kommunalbestyrelsen og den socialdemokratiske borgmester.

Så der er ikke nogen grund til at fremstille Brøndby Strand som et sted, man ikke kan opholde sig, gå eller føle sig tryg i, fordi man stemmer på Dansk Folkeparti. Der kan være andre årsager til at føle sig utryg, men ikke politiske årsager. Så skulle det i hvert fald være noget af det, hr. Naser Khader har nævnt tidligere.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Morten Østergaard (RV):

Tak for den bemærkning. Jeg vil så bare lægge til, så det er umisforståeligt, at jeg synes, kriminalitet er et problem alle de steder, hvor den opstår. Jeg synes, det er et problem, når folk føler sig utrygge og bange for at færdes på gader og stræder, uanset hvor i Danmark det er henne. Men det, jeg er imod, er, når man fører debatten på falske præmisser. Når det er de samme mennesker, som har insisteret på, at 450 betjente skal stå nede ved den dansk-tyske grænse, som om det skabte tryghed i Brøndby Strand eller noget som helst andet sted, i stedet for at lade dem komme hjem og gøre det, politiet helst vil, nemlig at skabe tryghed for borgerne, så synes jeg bare, at det bliver et hykleri.

Jeg vil bare sige tak til hr. Mattias Tesfaye for bemærkningen, som er velanbragt, men ingen skal være i tvivl om, at jeg synes, at utryghed, hvor end det måtte være, skal bekæmpes. Men det gøres ikke ved at bidrage til utrygheden med den måde, den politiske diskussion føres på.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:21

Mattias Tesfaye (S):

Det skal bare være ganske kort. Når jeg nu har ordet og den radikale ordfører er på talerstolen, vil jeg da også opfordre Det Radikale Venstre til også at lytte til de synspunkter, der kommer til udtryk i den her debat, nemlig at der er et meget bredt flertal i Folketinget, som er bekymret over, at der er områder af Danmark, nemlig to, Brøndby Strand og det postnummer, som Vollsmose ligger i, hvor der er et flertal af borgere med ikkevestlig baggrund, og at det også bør få alarmklokkerne til at ringe hos Det Radikale Venstre for at sikre, at vi i fremtiden har en lav tilstrømning, få opholdstilladelser, spredning af dem, der kommer til landet, og en rimelig kontant integrationsindsats. Og med integrationsindsats mener jeg også et kulturmøde, hvor vi er ret kontante om, hvordan de danske værdier skal forstås. For ellers ender vi i en situation, hvor der kommer flere områder som Vollsmose og Brøndby Strand, og det tror jeg ikke er i nogens interesse.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:22

$\boldsymbol{Morten~ \emptyset stergaard~ (RV):}$

Jeg synes, jeg i min ordførertale gjorde meget klart, som jeg også hørte den socialdemokratiske ordfører gjorde i hans, at der er begået masser af fejltagelser i boligpolitikken og i bosætningspolitikken, og jeg kunne da have lyst til, selv om rollerne nu ikke lige er til det, at stille et spørgsmål. Jeg skal bare forstå, om det er sådan, at man mener, at det at ændre med en smykkelov eller det at ændre i familiesammenføringsreglerne for en beskeden gruppe af de flygtninge, der kommer hertil, nemlig dem, der har en særlig opholdsstatus, løser nogen af de problemer, hr. Mattias Tesfaye nævner der. Det er jo en helt anden indsats, der skal til, og mig bekendt placeres der i hvert fald ikke nye flygtninge i Vollsmose.

Derfor er det en opgave at sørge for, at vi ikke begår de samme fejltagelser igen, og derfor er det en udfordring, at vi har udsatte boligområder. Det er der ingen der skal være i tvivl om at også Det Radikale Venstre mener.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så siger vi tak til den radikale ordfører. Den næste, vi kan invitere herop, er hr. Holger K. Nielsen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Ghettoer er ikke nogen god ting. Hvor som helst i verden vi ser det, er det ikke nogen god ting, og det er jo et udbredt fænomen også i andre lande. Kommer man til USA, kan man se, de er der; kommer man til forskellige ulande, kan man se, de er der. Og det er altid skidt, når mennesker med en bestemt baggrund – det kan være socialt, det kan være etnisk, det kan være kulturelt, det kan være andre ting – lukker sig sammen om sig selv og ikke har kontakt til den verden, der er uden om dem. Det er i høj grad det, der karakteriserer ghettoen.

Det er også skidt, når det finder sted i danske boligområder, og derfor synes jeg, at hvis den her debat i dag skal give mening – og ud fra de hidtidige bemærkninger kan det været svært at se, men hvis det skal give mening – må det jo handle mere generelt om, hvordan vi undgår ghettodannelser i danske boligområder, det være sig Brøndby Strand, det være sig Vollsmose, det være sig Gellerupparken, det være sig alle de andre steder, hvor man ser ghettoer og ser tendenser til det. De problemer løses jo ikke gennem flygtningepolitikken, således som ministeren ligesom lagde op til. Halvdelen, måske tre fjerdedele, af hendes tale handlede om stramninger på flygtningeområdet, men det er jo ikke det, som det her handler om. Det handler om, at der er mennesker, som, om jeg så må sige, klumper sig sammen i bestemte områder og ikke har tilstrækkelig kontakt med omgivelserne uden for de pågældende områder.

Grundlæggende handler det efter min mening om to problemstillinger. Der er nogle sociale problemer, som har været i samfundet i mange år, og der har i mange år været en fuldstændig forfejlet boligpolitik. Hvad angår det sociale, er der jo en fuldstændig klassisk sammenhæng, også i ghettoområder, nemlig en sammenhæng mellem etnicitet og sociale problemer. Når de to ting går sammen, har man to problemer ved siden af hinanden, som så kan være vanskelige at håndtere. Det sociale er jo ikke afgrænset til det etniske, og derfor får man, om man så må sige, to problemstillinger ved siden af hinanden, som kan give vanskeligheder.

Brøndby Strand som boligområde er jo i virkeligheden et interessant eksempel på den danske velfærdspolitik i 1960'erne. Man besluttede at sanere boligområderne i det indre København, hvor arbejderklassen var stuvet sammen, for i stedet for at bygge nye boliger uden for København, almennyttige boliger med luft og lys, tæt på stranden, med nye S-tog, ny infrastruktur osv. Det var den vision, som velfærdsarkitekterne havde i 1960'erne. Sådan var det jo i starten i Brøndby Strand, og sådan ver det også i starten i Gellerupparken.

Jeg var selv postbud i Gellerupparken i 1972, lige da det var startet, og jeg kan stadig huske, at det var et enormt attraktivt område. Mange var flyttet derud, de var glade for at bo derude, og der kom hele tiden nye til, men siden hen har vi kunnet se, at det har ændret sig, fordi man – for at sige det rent ud – har haft en boligpolitik, der har favoriseret ejerboliger fremfor almene boliger. Det vil sige, at straks folk har fået råd til udbetaling på en ejerbolig, har de købt sådan en, fordi det har været økonomisk fornuftigt af dem at gøre det. Men det har så betydet, at den almene sektor i stedet for at være en sektor for hele befolkningen, hvilket jo oprindelig var meningen med den, er blevet en sektor for socialt dårligt stillede danskere. Det kan være af fremmed herkomst, det kan være det, man kalder etniske danskere, det kan være danskere af dansk-etnisk herkomst, kan man sige osv.

Det er jo derfor, man har fået de der boligområder, som har de mange problemer, og der er vi da nødt til at tage udgangspunkt i at få løst de problemer i stedet for at stå og snakke om kultur og islam og om, at man pr. definition ikke kan integrere sig, fordi man kommer fra en fremmed kultur, og så tage fat på problemerne, som de er – jordnære, som de er – som man forsøger nogle steder. Det er tidligere under debatten i dag nævnt, at man i Mjølnerparken er gået i gang med at løse de her problemer, at mennesker i boligbevægelsen, ildsjæle, er gået i gang med at løse de her problemer. Dem skal vi da give opbakning i stedet for at pege fingre af dem, som mange gør her i dag.

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Naser Khader, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Tak. Nu handler forespørgselsdebatten om beboere i Brøndby Strand med indvandrerbaggrund. Det er jo det, der er overskriften.

Derfor kan jeg ikke lade være med at læse lidt op af et åbent brev, jeg skrev for nogle år siden til den tidligere socialdemokratiske statsminister Helle Thorning-Schmidt om et socialdemokratisk byrådsmedlem, der sidder i byrådet i Brøndby, og om nogle oplevelser med ham, da jeg var ude og holde et oplæg i Brøndby kulturhus. Der mødte jeg den pågældende, som hedder Youssef Khalil – han blev nævnt tidligere af den socialdemokratiske ordfører, og derfor gentager jeg navnet: Youssef Khalil. Han har flere gange både offentligt og ikke offentligt og på sociale medier luftet en masse antisemitiske holdninger, holocaustbenægtelse osv.

Jeg skrev som sagt et åbent brev til Helle Thorning-Schmidt for at bede hende tage afstand fra ham eller sætte ham på plads, fordi Brøndbyborgmesteren Ib Terp, da han blev konfronteret med de der antisemitiske holdninger, havde svaret, at afvigende meninger på enkelte områder er tilladt i de fleste partier. Jeg synes, at de er mere end afvigende. Det er de færreste, der har hørt om Youssef Khalil, men han fungerer som rollemodel i området, og han sidder i byrådet for Socialdemokratiet.

Da jeg for nogle år siden var til debatmøde i Brøndby kulturhus, kom ham midt i mødet flankeret af en gruppe rødder og ballademagere. Det var tydeligt, at han ikke deltog for at bidrage konstruktivt til en demokratisk debatform. I stedet søgte han at spolere mødet, opildne de unge ved gentagne gange at rejse sig op og afbryde mødet. Han henvendte sig tydeligt til gruppen og sagde bl.a. til mig: Hvorfor kommer du her til Brøndby? Vi vil ikke have dig her. Du er ikke velkommen. Du er en forræder. Og så vendte han sig om til gruppen og spurgte dem, om de var enige med ham i, at jeg var en forræder. Da vi skulle af sted, blev der faktisk kastet flasker efter os, efter PET-bilen og en patruljevogn, der også var der.

Det er min sidste oplevelse fra Brøndby, og derfor mener jeg, at det er en relevant debat, vi har, om Brøndby og andre ghettoområder.

Jeg er vild med Mellemøsten, dog ikke på Nørrebro og i Gellerup og Vollsmose. Jeg er jo opstillet i Østjylland. Ved sidste valg blev jeg inviteret til debatmøde i Gellerup, og der fik jeg at vide, at det krævede mellem 25 og 30 betjente at gennemføre mødet. Det er virkeligheden i Danmark i dag i visse ghettoområder, og derfor kan jeg simpelt hen ikke se nogen fordele ved ghettoerne. Det, der præger ghettoerne, er social kontrol, fundamentalisme og kriminalitet, og derfor skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at forebygge, at der opstår ghettoer. Jeg kan simpelt hen ikke se nogen fordele. Folk bevæger sig også i en verden, hvor man har en helt anden opfattelse af omver-

denen, end hvordan virkeligheden er, og hvor man en gang imellem hidser hinanden op til had mod det omgivende samfund.

Jeg kan huske, at jeg for nogle år siden var konsulent i Mjølner-parken. Det var dengang, jeg kunne komme der. Vi havde et møde med nogle unge teenagere, og en ung mand på 13 eller 14 år sagde, at danskerne er racister, og at han hader dem osv. Jeg spurgte ham: Hvad er problemet? De vil ikke give os et arbejde. Jeg spurgte ham: Har du nogen sinde selv søgt et arbejde? Nej, det havde han ikke; det var det, han havde hørt i ghettoområdet. Så jeg kan simpelt hen ikke se nogen fordele ved dem, og derfor er det enormt vigtigt, at vi gør alt, hvad vi kan, for at der ikke dukker flere ghettoer op.

I dem, vi har, skal der ske en meget bedre spredning, og det kommer til at smitte af på de nærmeste daginstitutioner, skoler m.v. Men hvis folk skal spredes, er det enormt vigtigt, at man også ser på måden, der bygges på. Folk skal også spredes til andre områder, for det handler om priser, det handler om tilgængelighed. Det skal vi også tage i betragtning. Og så handler det om, at mange af dem, der bor i ghettoerne, er på overførselsindkomster, og dem skal vi have væk fra overførselsindkomsterne.

Derfor mener jeg, at det, regeringen gør, er det rigtige – i forhold til nogle af de stramninger, der har været, både hvad angår antallet, men også at man skal have et incitament til at kunne tage et arbejde, til at lære sproget, til at blive en positivt bidragende borger.

Der er mange indvandrere, der bidrager positivt. De går stille med dørene, dem skal vi engang imellem også huske at påskønne og rose. De gør en stor indsats. Men det er jo ikke dem, der fylder mest i debatten, og derfor er det enormt vigtigt, at vi gør noget ved de problemer, der fylder så meget i debatten, bl.a. ghettoproblemerne. Tak.

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak for det. Der er et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:34

Kl. 16:34

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak til ordføreren for at erindre os om Youssef Idiab. Jeg vil sådan set blive der, for jeg kender jo også lidt til manden. Jeg har været inde at kigge lidt på Facebook for lige at se, hvad det er, han slår op. Der kan man bl.a. se, at han benytter sig af en tv-station, der hedder Al-Quds, som jo har lidt med Hamas at gøre. Han bruger den bl.a. som sandhedsvidne på, hvor mange Israel har slået ihjel osv.

Så jeg vil egentlig spørge hr. Naser Khader stille og roligt, om hr. Naser Khader med sine erfaringer fra Mellemøsten mener, at Hamas-tv-stationen Al-Quds er et troværdigt medie – som det første. Og som det andet vil jeg spørge, hvorvidt man i Det Konservative Folkeparti ville se med samme lempelige blik på en person, der tilsyneladende har sympatier for, hvad man vel trods alt godt, når vi snakker Hamas, kan kalde relativt radikal islam.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Vi er ved at være langt væk fra emnet, men vi prøver. Ordføreren, værsgo.

Kl. 16:36

Naser Khader (KF):

Grunden til, at han er blevet et emne i dag i debatten, er, at han bliver nævnt som en rollemodel af den socialdemokratiske ordfører. Det fik i hvert fald mig til at sige, at det simpelt hen ikke er korrekt. For erfaringer med ham er, at han ikke er en positiv rollemodel. Han opildner til had. Han opildner til had til det omgivende samfund. Derfor forstår jeg ikke, at Socialdemokratiet ikke har ekskluderet ham for mange år siden med de holdninger, han står for.

Med hensyn til Hamas: Min holdning, De Konservatives holdning er, at Hamas er en terrororganisation. De står på terrorlisten, og det kan der ikke sættes spørgsmålstegn ved. Men om de ejer Al-Quds, ved jeg faktisk ikke. Men Al-Quds TV har sympati for Hamas.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:36

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jeg må også sige, at jeg synes, det er højst relevant. For det her siger netop noget om, at når en person kan blive fremhævet som rollemodel og sidde i en kommunalbestyrelse i en kommune, har han jo også nogle vælgere bag sig. Og de vælgere har valgt vedkommende ind, formentlig på baggrund af vedkommendes holdninger, som for i hvert fald 50 pct.s vedkommende, hvis man ser på den her side, har noget med Israel-Palæstina-konflikten at gøre. Derfor er det relevant at tage op. Jeg synes bare, at det da er et problem, at man i et dansk parti tolererer at have sådan en person siddende og repræsentere sig, og jeg vil bare spørge, om hr. Naser Khader kunne forestille sig, at man ville tolerere det samme i Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:37

Naser Khader (KF):

Jeg mener ikke, at han ville have en chance i Det Konservative Folkeparti. Han var blevet ekskluderet for længe siden med de holdninger til jøder og til islamisme, han står for. Så jeg håber, at den her debat gør indtryk på socialdemokraterne i Brøndby, og at de kan tage en god snak med ham og eventuelt ekskludere ham.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Den næste spørger er hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 16:38

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Som jeg også sagde tidligere fra talerstolen, vil jeg gerne følge op på den mail, hr. Naser Khader har sendt til mig, hvori nogle af de citater, som han også i dag oplæser som ordfører fra talerstolen, står. Så før jeg går mere ind i den sag, vil jeg gerne lige have lov til at følge op på det. Men jeg vil gerne understrege nu, hvor vi står i Folketingssalen, at Socialdemokratiet hverken kan tolerere, at nogen bliver angrebet med flasker, eller at der er holocaustbenægtelse – ikke på nogen som helst måde.

Men årsagen til, at jeg egentlig tog ordet, var for at spørge hr. Naser Khader, hvordan han har det med formuleringen i det forslag til vedtagelse, der er fremsat af et flertal i Folketinget, om, at et flertal af borgerne i Brøndby Strand ikke er danskere. For jeg mener jo netop, det er helt afgørende, at vi kan sige til folk, der kommer til vores land, at hvis de skal være her, skal de gribe ud efter de danske værdier, integrere sig og blive danskere – også selv om de er født af folk, der er indvandret til Danmark. Og med det forslag til vedtagelse, der ligger på bordet nu, signalerer vi jo ligesom, at uanset hvor meget du griber ud efter det danske samfund og de danske værdier, så vil du aldrig i folketingsflertallets øjne kunne blive dansker – alene fordi du er efterkommer. Er det ikke problematisk?

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:39

Naser Khader (KF):

Hvis man ser på tallene og ser på nationaliteten, er der formelt mange, der bor i Brøndby Strand, som er danske statsborgere, men om de reelt og identitetsmæssigt selv definerer sig som danskere, er meget individuelt. Der er nogle, som det er enormt svært at presse danskhed ned over hovedet på, og der er nogle, der vælger at have loyalitet i forhold til andre nationer, selv om de er født og opvokset i Danmark, har gået i dansk skole og har dansk pas. Det, at man har et pas og papir på, at man er dansker, er ikke i alle tilfælde ensbetydende med, at man selv definerer sig som dansker. Men hvis man selv definerer sig som dansker og føler sig som en del af det her samfund, skal man selvfølgelig inkluderes.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:40

Mattias Tesfaye (S):

Jeg vil bare sige, at der er folk uden dansk pas, som føler sig som danskere, og at der også er folk med dansk pas, som på ingen måde identificerer sig som danskere, og som kun har et pas, fordi de så slipper for at søge visum. Men det ved ordføreren jo alt om.

I går var jeg i praktik i en børnehave, og der var en pædagog, som hed Yildiz. Hun er født og opvokset i Brøndby Strand og føler sig fuldstændig som en dansker. Og det, der er min pointe, er, at med det forslag til vedtagelse, der ligger på bordet nu, siger et flertal i Folketinget til hende Yildiz, pædagogen: Du er ikke dansker.

Jeg synes, det er ret vildt, at det er lykkedes Dansk Folkeparti at få regeringspartierne med på sådan et forslag til vedtagelse, og derfor appellerer jeg bare til – du behøver ikke svare mig nu – at I måske lige går i tænkeboks og får fjernet den passus, som siger, at hvis man er indvandrer eller efterkommer af indvandrere, er man uanset hvad at betragte som ikkedansker. Det er jo at smække døren op i hovedet på alle de mange mennesker, der gør præcis, som vi siger de skal: griber ud efter de danske værdier og gerne vil være danskere.

Kl. 16:41

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:41

Naser Khader (KF):

Det er jo ikke det, der bliver sagt i forslaget til vedtagelse: Yildiz, du er ikke dansker. Men jeg synes, det er et uheldigt budskab, ordføreren videresender til Yildiz, når han står her og siger: De fortæller dig, at du ikke er dansker. Der er ingen, der siger, at Yildiz ikke er dansker, hvis hun selv definerer sig som dansker.

Det, der bliver henvist til her, er, om man formelt er dansker, altså på papiret. Det er de tal, vi bruger, når vi definerer et område som værende ghettoområde eller ikkeghettoområde – det er i hvert fald et af kriterierne: hvor mange der bor der med en ikkedansk baggrund.

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Næste spørger er hr. Morten Østergaard, Radikale Venstre.

Kl. 16:42

Morten Østergaard (RV):

Så let går det nok ikke, hr. Naser Khader. Den definition, som bruges i statistikken, er også nævnt. Det er den, der handler om indvandrere eller efterkommere af indvandrere fra ikkevestlige lande. Det er jo en kendt definition fra al den statistik, vi laver. Det er den næste sætning i det forslag til vedtagelse, som hr. Naser Khader lægger

navn til, der er problemet. Man vender den lige på hovedet og siger, at danskere ikke bør være i mindretal. Dermed har man altså sagt, at alle dem, der er indvandrere eller efterkommere af indvandrere fra ikkevestlige lande, ikke er danskere.

Jeg vil bare spørge hr. Naser Khader: Er det uforeneligt med at være dansker at være efterkommer af en indvandrer fra et ikkevestligt land? Det håber jeg sandelig ikke er Det Konservative Folkepartis opfattelse?

K1 16:42

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:42

Naser Khader (KF):

Det er jo ordkløveri. Det er ikke det, der bliver sagt. Hvis du selv definerer dig som dansker, er du dansker. I forslaget til vedtagelse siger vi ikke til nogle, der selv føler sig som danskere, at de ikke er danskere. Jeg er enig i det, der står i forslaget til vedtagelse, om, at hvis man skal integreres i Danmark, skal man være i mindretal i de områder, hvor man bor. Det er den bedste måde at blive integreret på. Men hvis der bor mange, der ikke har dansk baggrund – vi er nødt til at bruge begrebet dansk – så bliver man ikke integreret. Det er nemmere at blive integreret i områder, hvor man er i mindretal.

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:43

Morten Østergaard (RV):

Jeg er sådan set enig i det, hr. Naser Khader anviste som løsningen i sin ordførertale. Der er en fejlslagen boligpolitik, som betyder, at man bor sammen. I stedet for at vi bor sammen, så forskellige som vi er, bor vi mere og mere sammen, så ens som vi er. Det er en dårlig måde at skabe integration på. Det er måske også et bedre svar end det, jeg gav til hr. Mattias Tesfaye. Jeg er enig i, at det er en udfordring.

Men problemet er jo, at det, man lægger frem og vil vedtage, er, at det er Folketingets opfattelse, at danskere ikke bør være i mindretal i boligområder. Det er ikke folk med dansk baggrund, nej, det er danskere, og dermed ekskluderer man alle dem, som ikke har en etnisk dansk baggrund. Det synes jeg er dybt beklageligt. Det tror jeg virkelig ikke på kan være hr. Naser Khaders eller Det Konservative Folkepartis grundopfattelse.

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Naser Khader (KF):

Det er ikke det, der er intentionen. Budskabet er ikke, at vi ekskluderer folk, der selv opfatter sig som danskere. Men man er nødt til at bruge nogle begreber i et forslag til vedtagelse, hvor man vil sige, at det er noget skidt at have områder, hvor der er et flertal, der ikke er danskere, altså etniske danskere, vikingedanskere.

Kl. 16:44

Fierde næstformand (Leif Mikkelsen):

Næste spørger er hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten.

Kl. 16:44

Søren Egge Rasmussen (EL):

Blå blok har jo et halvt døgn til at revidere teksten, vil jeg gå ud fra. Det, som er problemet, er den her sætning, hvor der står, at det er Folketingets opfattelse, at danskere ikke bør være i mindretal i boligområder i Danmark. Der mangler altså fakta til at slå fast, om det er korrekt for Brøndby Strands vedkommende. I den første sætning står der, at det er registreret i vores statistikker, at der er over 50 pct. med ikkevestlig baggrund. Punktum. Det er korrekt. Så er der altså nogle af de borgere, som har en anden baggrund, som har dansk statsborgerskab, som måske er anden- eller tredjegenerationsindvandrere med tyrkisk baggrund. Lige pludselig forsøger man at gøre det til et problem.

Sætningen »det er Folketingets opfattelse, at danskere ikke bør være i mindretal i boligområder i Danmark« bør I slette. Det kunne jo være, at der var nogle, der læste den her tekst. Det kan godt være, det ikke er stå mange. Men jeg synes, man skal vedtage noget, man kan stå inde for. Det her er jo med til at splitte samfundet og ramme de danskere, som har en anden etnisk baggrund end den lyserøde danske.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Naser Khader (KF):

Der er nogle her, der vælger at læse det på en bestemt måde. Meningen med teksten er at sige, at den bedste og mest optimale måde at blive integreret på er ved at bo i et område, hvor man er i mindretal, hvis man har en anden etnisk baggrund eller en anden religiøs baggrund end flertallet. Flertallet i teksten er så danskere.

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:46

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jeg håber da, at ordføreren kan se nuancen i det. Det her er jo med til at sætte nogle danskere i et dårligt lys. De betragter sig som danskere, men har rødder i andre lande. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man herinde i Folketinget tager så let på det og vedtager noget for at behage Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er virkelig dårlig stil, hvis man ikke kan lave nogle forslag til vedtagelse, der holder vand. Det er helt fint, at man udtrykker noget politisk, som vi kan være uenige om, men der er ingen grund til at lægge den her afstand til de danskere, som har en anden etnisk baggrund end den pæredanske.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:47

Naser Khader (KF):

Tag nu boghandleren fra Brønshøj, som er dømt for terror. Han er på papiret dansker, men han er slet ikke en, der giver udtryk for loyalitet eller tilhørsforhold til det her samfund. Han flirter med jihadistiske ideologier. Det kan godt være, du vil definere ham som dansker; det vil jeg ikke.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Jeg minder bare om, at vi ikke bruger du som tiltaleform. Den næste spørger er fru Josephine Fock, Alternativet.

Kl. 16:47

Josephine Fock (ALT):

Tak. Hvis det kan misforstås – og det kan det jo helt tydeligt, for der er nogle herinde, der læser det på en anden måde end ordføreren, og

jeg må sige, at jeg også læser det på en anden måde end ham – synes jeg, det er en unødig opdeling, og jeg vil egentlig bare anbefale, at man kigger teksten igennem igen, for jeg hører jo, at ordføreren ikke er interesseret i, at det bliver læst på den måde.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Inden ordføreren får ordet, vil jeg gøre opmærksom på, at det forslag, der er til debat, ikke kan ændres, men man kan trække det. Det er blot for, at man ikke vikler sig længere ud i den diskussion nu. Sådan er reglerne. Der er ingen grund til at bruge ret meget tid på det. Ordføreren, værsgo.

Kl. 16:48

Naser Khader (KF):

Jeg synes simpelt hen, det er så komisk, at man først nu kommer i tanker om, at der er noget, man gerne vil have formuleret anderledes. Spørgeren var oppe på talerstolen lige før. Hvorfor blev det ikke nævnt? Hvorfor lige nu? Fordi der er en, der nævner det, bliver det lige pludselig et emne. Man misfortolker det helt bevidst.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:49

Josephine Fock (ALT):

Altså, det, jeg snakkede om i min ordførertale, var lige præcis muligheden for at møde hinanden, muligheden for at gå på kryds og tværs, åbne boligområder op osv. osv. Jeg har ikke været opmærksom på det her. Men ordføreren sagde selv på talerstolen, at der tydeligvis er nogle, der læser det forkert. Jeg foreslår bare, at hvis det kan læses forkert, og det kan det jo, så synes jeg da, at man skal overveje at gøre noget ved det. Så kender jeg ikke de nærmere regler om, om det overhovedet kan lade sig gøre. Jeg synes da, det er beklageligt, hvis det ikke er i overensstemmelse med ordførerens egen holdning. Det hører jeg sådan set at det ikke er.

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 16:49

Naser Khader (KF):

Det er det ikke, men der er nogle, der vælger at fortolke det på en bestemt måde, i en forkert retning. Jeg er uenig i det. Men altså, det er lidt utroværdigt, at man går op og holder en ordførertale uden at have læst forslaget til vedtagelse og kommer i tanke om det her på falderebet. Det synes jeg er utroværdigt.

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Dermed siger vi tak til ordføreren og giver ordet til udlændinge- og integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 16:50

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Tak. Jeg skal ikke holde nogen lang tale. Jeg har sådan set holdt en lang tale. Jeg vil blot sige, at jeg synes, debatten i dag mest af alt afspejler, at der godt nok er stor forskel på, hvordan vi ser verden – fra blå bloks side til rød bloks side.

Så vil jeg bare sige, at når jeg hører repræsentanter for de røde partier, synes jeg godt nok også, der bliver malet et skønmaleri. Det er et skønmaleri, som jeg ganske enkelt ikke kan genkende. Men jeg er glad for, at der i hvert fald er et enkelt parti i rød blok, nemlig Socialdemokratiet, der trods alt har stemt for en række af de stramnin-

ger, som vi har gennemført. Det er godt nok ikke alle sammen og desværre ikke noget af det, der virker allerbedst, nemlig de incitamenter, der gør, at det er hurtigere og nemmere for os at få flere ud på arbejdsmarkedet. Og det er jo det, det handler om, når det handler om integration.

Det er egentlig ikke for at holde nogen lang tale, men mere for at stille mig til rådighed, hvis der er nogen, der har nogen spørgsmål.

K1 16·51

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Det ser ud til, at det er meget fint, for det er der. Hr. Kenneth Kristensen Berth, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:51

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Fru Laura Lindahl sagde jo i sin tale, at nu havde man opgivet asylstoppet for til gengæld at få en europæisk løsning. Så læser jeg her i dag i The Guardian, at Zoltán Kovács, den ungarske regerings talsmand, tilkendegiver, at Ungarn nu vil stille et forslag til ministerens kolleger og dermed også til ministeren om, at der træffes beslutning om på europæisk plan at internere de asylsøgere, der kommer til Europa, og fastholde dem i lejre, hvor de ikke kan bevæge sig frit. Hvad mener integrationsministeren om det forslag? Er det et godt forslag, som Zoltán Kovács er kommet med, og som den ungarske regering vil præsentere ministeren og ministerens kolleger for?

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:52

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan sige helt klart, at jeg ikke vil forholde mig til sådan et forslag nu. Det ville også være lidt underligt at gøre det, i og med at det så nu er hr. Kenneth Kristensen Berth, der forelægger det her, og som har læst det i The Guardian, som så har hørt en talsmand fra den ungarske regering sige, at der på et tidspunkt kommer et forslag fra en ungarsk minister. Jeg tror simpelt hen, vi er så langt ude i led, at risikoen for, at der kan være nuancer, der er gået tabt, eller at der simpelt hen er ting, der ikke er oplyst i det her, måske er så stor, at det er bedst at lade være med at kommentere det nu.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi er i hvert fald et stykke vej fra Brøndby, må vi sige. Så er det spørgeren.

Kl. 16:53

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jamen det er vi jo ikke, for det handler netop om, hvordan vi begrænser indvandringen til Danmark, og hvordan vi undgår den situation, som vi har i Brøndby Strand. Jamen så glemmer vi Zoltán Kovács, og så spørger jeg bare ministeren: Mener ministeren, at det rigtigste ville være, at asylanter, der kommer til Europa, blev placeret et sted, hvor de ikke kunne færdes frit i samfundet? Ikke noget med Kovács eller Ungarn eller noget – bare: synes ministeren, at det er en god idé?

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:53

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg så sådan set gerne, at der kom færre til Europa for at søge asyl, og det er mit udgangspunkt. Det havde jeg egentlig håbet at jeg delte med hr. Kenneth Kristensen Berth, altså at der var færre, der skulle komme til Europa, både flygtninge og migranter. Men lad os tage dem under et: asylansøgere. Så det er sådan set det udgangspunkt, jeg har, og det er det udgangspunkt, regeringen også arbejder ud fra.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:54

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Så vil jeg også sige tak for, at vi er enige om et forslag til vedtagelse, som jo lægger op til, at der skal komme flere stramninger på asyl- og udlændingeområdet. Det er selvfølgelig en mægtig god ting. Og vi kunne godt fra Dansk Folkepartis side tænke os at komme i gang så hurtigt som muligt. Vi har jo lavet en finanslovsaftale, som er ganske udmærket, og der skal vi så have rullet de opstramninger, der ligger i finanslovsaftalen, ud. Hvornår tænker regeringen at der er behov for at gennemføre nye stramninger på udlændingeområdet? For det er jo sådan set det, man lægger an til i forslaget til vedtagelse – og jo før, jo bedre.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:54

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Lad mig sige det sådan: Jeg synes først og fremmest, at vi skal få udrullet de ting, der ligger i den finanslovsaftale, som vi har aftalt.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 16:55

Martin Henriksen (DF):

Nu skal man selvfølgelig passe på med at komme med fordomme om det modsatte køn, men jeg har hørt, at kvinder er gode til at multitaske, og derfor kunne det jo godt være, at ministeren kunne overkomme begge dele, altså både at rulle de stramninger ud, som vi er enige om, og samtidig også begynde at forberede, at der bliver gennemført nye tiltag, som vi ikke er enige om på nuværende tidspunkt, men som vi jo godt kunne sætte os ned og se om vi ikke kunne finde en fælles løsning for. Og det er jo simpelt hen, fordi det haster. Der er jo andre områder, hvor man må antage at det går i retning af, at danskere kommer i mindretal, og derfor har landet sådan set brug for, at vi både ruller de tiltag ud, vi er enige om, og også kommer i gang med nye tiltag.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:55

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Ja, altså, jeg kan jo kun tale for mit eget vedkommende, men jeg mener dog nok, at jeg skulle være i stand til at multitaske. Men jeg anser det nu alligevel som den største opgave lige for øjeblikket at få de ting igennem Folketinget, som vi allerede har aftalt med hinanden, så vi kan få det vedtaget og få det ført ud i livet.

Kl. 16:56 Kl. 16:58

Fierde næstformand (Leif Mikkelsen):

Den næste spørger er hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 16:56

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Da jeg op til folketingsvalget stemte dørklokker i Brøndby Strand, gik jeg også og spekulerede lidt på, at beboersammensætningen ikke var god, og når jeg har besøgt den lokale folkeskole, har jeg tænkt det samme. Selv om de gør et fremragende stykke arbejde, kan jeg jo godt se, at det ikke er godt for en skole, når der er så mange, der har deres rødder i et ikkevestligt land. Det er vi glade for også fremgår af det forslag til vedtagelse, som fire partier her i Folketinget står bag.

Når vi ikke kan stemme for forslaget, er det på grund af den sætning, hvor der står, at det er Folketingets opfattelse, at danskere ikke bør være i mindretal i boligområder i Danmark, for det sender det signal, at alle de mennesker, jeg kender i Brøndby Strand, og som jeg anser for at være danskere, men som er efterkommere, ikke er danskere. Er det, som Socialdemokratiet og regeringen er enige om, jo ikke netop, at vi skal stille krav til dem, der kommer til vores land, om, at de skal række ud efter de danske værdier og blive danskere? Og er det ikke netop det modsatte, der sker med det her forslag til vedtagelse, nemlig at vi smækker døren op i hovedet på dem og siger, at uanset hvad de gør, kommer de af Folketingets flertal til at blive betragtet som noget andet end danskere?

Jeg ved godt, at det kan virke lidt som detaljerytteri – eller hvad det nu hedder – men årsagen til, at jeg tager ordet, er, at jeg synes, det er et ret voldsomt signal, at et flertal i Folketinget siger, at der er områder i Danmark, hvor danskerne ikke er i flertal. Kunne man ikke overveje simpelt hen at trække det her forslag til vedtagelse?

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 16:57

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Nej, det kan jeg garantere dig for at vi ikke kan overveje – nej, det kan jeg garantere ordføreren for; efter så mange år i Folketinget burde jeg have lært det. Det kan jeg garantere hr. Mattias Tesfaye for at vi ikke gør. Det er da et problem, ligegyldigt hvordan man vender og drejer det, at der er områder i Danmark, hvor der f.eks. bor ikkevestlige indvandrere, som jo godt nok for nogles vedkommende godt kan have dansk statsborgerskab, men som alligevel ikke har taget Danmark til sig.

Det er da et kæmpestort problem, og det er jo det, oppositionen fuldstændig overser i dag i deres iver efter at prøve, om man kan finde et eller andet lillebitte punkt i forslaget til vedtagelse at kaste sig over. Det har der jo her under debatten bredt sig sådan en stemning af – det er først lige til sidst, at det her er blevet et kæmpestort problem – i stedet for at man forholder sig til de store problemer, vi har, nemlig at der findes områder i Danmark, bl.a. Brøndby Strand, hvor det ikke nødvendigvis er danske værdier, der hersker alle steder, altså de danske frihedsværdier, det fundament af frihedsværdier, som generationer før os har lagt. Det er da et problem, og det synes jeg faktisk at man skulle kaste sig over i stedet for at begynde at pille i det her og begynde at tolke på et eller andet, som et flertal i Folketinget vedtager her i overmorgen.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Mattias Tesfave (S):

Nu er det ikke noget, der er kommet undervejs i debatten. Det er noget, som jeg gjorde Venstres ordfører opmærksom på i går, og som jeg også nævnte i min ordførertale, fordi jeg synes, at det er vigtigt. Jeg synes, det er vigtigt, hvis jeg skal kunne rejse mig op for en gruppe unge i Brøndby Strand, fordi jeg kan høre, at der er nogle af dem, der sidder og sviner Danmark til, og kunne sige til dem, at nu må de simpelt hen tie stille, og så må de kigge på alle de mange mennesker, der godt kan fungere i det her samfund, som godt kan få et arbejde, som ikke klynker over, at de hele tiden bliver diskrimineret, som kaster sig ind i det danske samfund, som lærer dansk, som søger det danske statsborgerskab, som tager Danmark til sig, og som nu er at betragte som danskere. Det, der jo er helt, helt afgørende for, at vi kan få integrationen til lykkedes, er, at den mulighed, den dør, står åben.

Jeg synes ikke, det er ligegyldigheder. Jeg synes, det er helt centralt, og det er derfor, at jeg har sagt det i min ordførertale, og det er derfor, at jeg undervejs har spurgt alle ordførerne. Og jeg er lidt skræmt over, at ordførerne for fire partier nu siger, at der er områder i Danmark, hvor danskerne er i mindretal. Men hvilke områder? Der er ikke noget område i Danmark, hvor danskerne er i mindretal. Der er masser af folk med dansk statsborgerskab, som ikke er i nærheden af at være danskere, fordi de ikke har taget den danske kultur og de danske værdier til sig. Det er vi helt enige i. Men vi er nødt til at kunne sige, at selv om man er efterkommer af indvandrere, kan man godt være dansker. Det er helt afgørende for integrationen, og det er derfor, at det er helt skudt forbi og ret voldsomt, at et flertal i Folketinget siger det modsatte – hvis du spørger mig.

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 17:00

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan bare sige, at deri er jeg fuldstændig uenig. Nu er det faktisk ikke hr. Mattias Tesfaye – det skal jeg være den første til at sige – som jeg hentyder til her med hensyn til debatten her i Folketingssalen. Men det er jo først noget, som Enhedslisten kom i tanker om, da hr. Naser Khader kom på talerstolen. Alternativet kom først i tanke om, da hr. Naser Khader kom på talerstolen, at lige nøjagtig det her er et problem – i stedet for simpelt hen at koncentrere sig om det, som det her handler om, nemlig at der er boligområder i Danmark, hvor vi faktisk er nogle, der har svært ved at bevæge os rundt. Er det ikke et problem?

Det er da et kæmpe problem, sådan som jeg ser det. Det er da også et kæmpe problem, at vi har områder i Danmark, hvor det netop ikke er det danske værdisæt, der hersker, hvor man ikke respekterer frihedsværdierne, ligestillingen og det fundament, som generationer før os har lagt.

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Næste spørger er hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten. Værsgo. Kl. 17:01

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jeg synes, det lidt er en skam, at man så ikke bare skriver det, man mener, i sådan et forslag til vedtagelse. Og jeg synes også, det ville være godt, hvis man havde fagligt belæg for, at det, der står der, er korrekt. For det er den her sætning, der giver problemer: Det er Folketingets opfattelse, at danskerne ikke bør være i mindretal i boligområder i Danmark. Blå blok kunne jo bare skrive, at man mener, at

det er et problem, hvis der i et boligområde er mere end 50 pct. med ikkevestlig baggrund.

Altså, ministeren har jo ikke belæg for at sige, hvor mange danskere der er i Brøndby Strand – ikke med den definition, der ligesom italesættes. For det er åbenbart ikke nok, at man har et dansk pas, det er åbenbart ikke nok at være dansk statsborger. Og jeg synes, at man kommer til at træde på nogle af de unge mennesker, som stille og roligt har integreret sig i det danske samfund. Når man sådan skal trække eksempler frem her, får man en boghandler fra Brøndby trukket frem som et eksempel. Ja, dem er der nok ikke så mange af i Brøndby Strand. Men hvad med alle de mennesker, som bare står op hver morgen og går på arbejde?

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 17:02

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jamen altså, jeg må simpelt hen sige, at vi deler os efter anskuelse, og jeg er ganske enkelt meget, meget langt fra den måde, Enhedslisten ser det her på. Jeg har jo også hørt hyldesten af det multikulturelle samfund, som Enhedslisten står for, og jeg kan bare sige, at jeg synes, at det er et kæmpestort problem. Nu blev det nævnt, at der er nogle, der ligesom træder andre under fode. Jeg synes, det er et kæmpestort problem, at der lever mennesker i Danmark, også med dansk statsborgerskab, der træder de danske værdier under fode og ikke retter sig ind efter dem, ikke respekterer dem, ikke accepterer dem, ikke efterlever dem.

Så vil jeg bare sige, at det netop er boghandleren fra Brønshøj, vi taler om, og ikke boghandleren fra Brøndby. Og jeg kan sige, at det er Sam Mansour, vi taler om – en terrordømt.

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 17:03

Søren Egge Rasmussen (EL):

Så er det jo helt uforståeligt, hvorfor han skulle drages ind i en sag om Brøndby Strand.

Jeg vil her til slut glæde mig over, at ministeren er blevet devalueret, at ministeren ikke længere er boligminister. For det, som vi har kunnet opleve det sidste halvandet år, har jo ikke været en rigtig interesse for boligområdet. Og nu er der så en chance for, at den nye minister prøver at gøre det bedre på det felt. Det vil jeg glæde mig over.

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ministeren.

Kl. 17:03

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg har en fornemmelse af, at Enhedslisten glæder sig, hver eneste gang der er en minister fra den borgerlige lejr, der bliver devalueret på den ene eller den anden måde. Og det ultimative må jo ligesom være, at vi slet ikke er der mere, men at det er nogle andre, der kommer til fadet. Men det er jo simpelt hen det, der er det skønne ved politik – at man kan diskutere det.

Nej, det er ikke helt ligegyldigt, når man diskuterer boghandleren fra Brønshøj, Sam Mansour, for det handler nemlig om, at han rent faktisk har opnået dansk statsborgerskab uden overhovedet at lægge sig efter det danske værdisæt. Det er sådan set det, det handler om. Det er en meget, meget principiel diskussion, og det kunne være ud-

mærket, hvis også Enhedslisten måske begyndte at interessere sig for den del af det.

Kl. 17:04

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Vi siger tak til ministeren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:04

(Ordfører for forslagsstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det, og tak for debatten. Jeg kan forstå på det, der er blevet sagt heroppe, og også på det forslag til vedtagelse, som et flertal står bag – hvilket jeg gerne vil kvittere for – at regeringen vil gennemføre flere stramninger. Det hilser vi bestemt velkommen fra Dansk Folkepartis side. Jeg har også bemærket, at regeringen vil indføre flere optjeningsprincipper, et målrettet opgør med parallelsamfund. Det hilser vi alt sammen velkommen. Vi ser frem til samarbejdet om de ting. Lad os endelig få gang i det så hurtigt som muligt, og lad os få mere af den slags. Vi vil i hvert fald presse på fra Dansk Folkepartis side.

Ud over at snakke om at begrænse tilstrømningen til landet skal vi selvfølgelig også arbejde med hjemsendelser, ikke fordi vi kan eller skal hjemsende alle, men nogle skal helt sikkert hjem, og det er også et arbejde, som man så småt er gået i gang med, og som der også er lagt op til at intensivere i forbindelse med aftalen om finansloven for 2017. Det skal vi selvfølgelig også blive ved med at se på.

Så skal vi som sagt også se på nye stramninger. Det skal ikke kun blive ved ordene. Vi skal også se handling, så vi kan få antallet endnu længere ned. Det er afgørende, at vi ikke her i huset mister fokus, som jeg synes at nogle har gjort her i debatten i dag. Vi skal have et opgør med berøringsangsten over for nye markante tiltag, som meget gerne skulle nedbringe den ikkevestlige indvandring her til landet. Vi kan se, at alt for mange indvandrere og efterkommere af indvandrere ikke tager danskheden til sig, ikke tager dansk kultur til sig, ikke tager traditionerne til sig, og vi kan se, at danskerne er i mindretal i nogle områder i Danmark.

Det er set med Dansk Folkepartis øjne en fuldstændig katastrofal udvikling, for dem, der bor der med indvandrerbaggrund, har jo meget ringe forudsætninger for at blive integreret og tilpasset det danske samfund, når de er et sted, hvor danskerne er i mindretal, og hvor dansk kultur dermed også fylder mindre. Det er en udvikling, vi skal reagere på, og for at sikre sammenhængskraften i samfundet skal vi stå fast på dansk kultur. Det er simpelt hen så altafgørende.

Vi har rejst denne debat fra Dansk Folkepartis side, fordi vi havde et ønske om, at Folketinget og regeringen meget klart skulle tilkendegive, at det er en forkert udvikling, når danskere kommer i mindretal i eget land i bestemte områder, og at der er brug for flere stramninger af asyl- og udlændingepolitikken. Der går et par dage, og så meddeler Folketinget og regeringen formentlig det, når man bakker om det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance og Konservative har fremsat her i dag.

Det kvitterer jeg for. Jeg siger tak for debatten. Jeg synes, det har været en ganske udmærket debat, og vi følger selvfølgelig op på det fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 17:07

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Og der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet.

Kl. 17:07

Mattias Tesfaye (S):

Tak. Jeg kan sige, at fra Socialdemokratiets side ser vi også meget frem til de varslede lovændringer bl.a. på asylområdet. Vi håber, at

Kl. 17:10

der kan blive fremsat noget, som kan få nedbragt antallet af nye opholdstilladelser til Danmark. Så den diskussion glæder vi os også til. Men årsagen til, at jeg tager ordet, er, at jeg godt kunne tænke mig at høre, hvad Dansk Folkeparti tænker om den sætning, som jeg har henvist til en del gange:

»Det er Folketingets opfattelse, at danskere ikke bør være i mindretal i boligområder i Danmark.«

Nu nævner Dansk Folkepartis ordfører det igen fra talerstolen, altså at danskerne er i mindretal i Brøndby Strand. Altså, jeg skal forstå det helt rigtigt. Mener Dansk Folkeparti, at der er et mindretal af danskere i Brøndby Strand?

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 17:08

Martin Henriksen (DF):

Når man kigger på statistikkerne, viser de jo det, så derfor må svaret nødvendigvis være ja. Og vi mener også, at det gør sig gældende andre steder. Jeg synes, det er helt uproblematisk, at man i et forslag til vedtagelse skriver:

»Det er Folketingets opfattelse, at danskere ikke bør være i mindretal i boligområder i Danmark.«

Jeg synes faktisk, det ville være problematisk, hvis Folketinget ikke kunne samles om et sådant forslag til vedtagelse og en sådan tekst. Jeg forstår ikke, at der er partier herinde, som kan være imod den sætning. Det er jo almindelig sund fornuft, at vi selvfølgelig ikke skal have områder i Danmark, hvor danskere er i mindretal – og vi har det problem, som vi skal gøre noget ved.

Kl. 17:08

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 17:09

Mattias Tesfaye (S):

Jamen jeg er meget enig i, at der ikke skal være områder, hvor danskerne er i mindretal. Det er jeg meget, meget enig i. Som borger i et almennyttigt boligområde på Vestegnen er jeg stor tilhænger af, at der altid er et flertal af danskere. Jeg vil endda gå videre end det. Jeg vil sige, at der skal være et flertal af folk med en familiemæssig rod i Danmark, så der er bred dansk kultur, sådan som der står i vores forslag til vedtagelse: »... integrationen fungerer bedst, når den danske kultur er den bærende i alle boligområder i Danmark«.

Det er jo i virkeligheden en voldsommere formulering end den, der står i jeres tekst. Men det, jeg spørger om, er, om det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der i Brøndby Strand er et mindretal af danskere?

Jeg ved, at Dansk Folkepartis ordfører engang var i et tv-program og stod og diskuterede med en elevrådsformand om, hvorvidt han var dansker, og jeg kunne forstå på Dansk Folkepartis ordfører på det tidspunkt, at det kunne han ikke svare på, for han kendte jo ikke vedkommende. Det er så fair nok. Det skal ordføreren ikke hænges ud for. Men i det her tilfælde befinder vi os jo i en situation, hvor vi ved, at et markant flertal af Brøndby Strands borgere er danske statsborgere. Jeg er godt klar over, at de ikke alle sammen kan betragtes som danskere, men jeg mener, at det er ret voldsomt, hvis Folketinget siger, at et flertal af borgerne i Brøndby Strand ikke er danskere. Det er jo det samme som at sige det, ordføreren sagde til den elevrådsformand, bare til en hel bydel.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Så er det ordføreren.

Martin Henriksen (DF):

Jeg fastholder det, jeg har sagt, så svaret er stadig væk ja. Når vi diskuterer de her ting, bliver vi jo nødt til at tage udgangspunkt i statistikker, vi bliver nødt til at tage udgangspunkt i de tal, der ligger på området. Og med udgangspunkt i det må vi jo så tage diskussionen, og så må man også efterfølgende selv se det ud fra sine personlige oplevelser og ud fra det indtryk, man har af et bestemt område. Og når alle de her ting er lagt sammen, synes jeg, man må sige, at man jo ikke ligefrem bliver overvældet af danskhed, når man bevæger sig rundt i Brøndby Strand. Det gør man ikke.

Jeg synes ikke, det er at tage munden for fuld at komme med den påstand. Og sådan har jeg det også, når jeg bevæger mig rundt andre steder i Danmark. Det synes jeg er trist. Det ændrer ikke på, at der sagtens kan være folk i Brøndby Strand, som har en ikkevestlig baggrund, og som er danske. Men vi bliver nødt til at tage udgangspunkt i statistikker, vi bliver nødt til at tage udgangspunkt i de tal, der ligger på området, og selvfølgelig også kombinere det med vores egne oplysninger, når vi har en diskussion som den her.

Der synes jeg altså, det er meget uproblematisk, at man fra Folketingets side med bekymring konstaterer, at der er områder i Danmark, hvor andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande er over 50 pct., og at det er Folketingets opfattelse, at danskere ikke bør være i mindretal i boligområder i Danmark, og derfor opfordrer Folketinget så regeringen til at arbejde med en politisk målsætning om at stramme yderligere op i asyl- og udlændingepolitikken. Det synes jeg er utrolig vigtig, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, det er godt, at der trods alt kommer det ud af dagens debat.

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der er lige dukket en enkelt spørger mere op. Det er hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 17:11

Søren Egge Rasmussen (EL):

Så kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide, hvor mange af de danskere, som bor i Brøndby Strand, som Dansk Folkepartis ordfører ikke tæller som danskere, for hvis ikke ordføreren ved det, så ved ordføreren sådan set ikke, om den anden sætning er korrekt.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 17:12

Martin Henriksen (DF):

Det spørgsmål gav ikke meget mening for mig, må jeg ærligt indrømme. Det er muligt, at det giver mening for Enhedslisten, men vi er jo også i forskellige partier.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Spørgeren.

Kl. 17:12

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det belaster åbenbart ikke ordføreren, at det ikke er faktuelt korrekt, hvad man vedtager her i Folketinget, når man har et flertal. Det synes jeg egentlig at man skulle gå efter og ikke bare tælle mandater og komme frem til, at man har et flertal.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Ordføreren.

Kl. 17:12

Martin Henriksen (DF):

Jamen det, der står i forslaget til vedtagelse, er jo korrekt. Altså, jeg synes, det er underligt, at man har en debat, hvor det er, som om der er nogle partier herinde, som sådan fungerer løsrevet fra virkeligheden. Vi har områder i Danmark – og det kan så godt være, at det er derfor, der er lidt afstand imellem os – hvor dansk kultur er under pres, og hvor man får den opfattelse, når man bevæger sig ud i de områder, at man som dansker er i mindretal. Det er et problem. Og hvis ikke man forstår og formår fra politisk side at tage hånd om det problem og forstå de frustrationer, der er i befolkningen, så vil frustrationerne vokse på begge sider, og det tror jeg hverken er til gavn for danskere eller for indvandrere for den sags skyld.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Tak. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Afstemning om de fremsatte og ret grundigt debatterede forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted torsdag den 9. februar 2017.

Kl. 17:13

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Leif Mikkelsen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 8. februar 2017, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:13).